מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד רוה"מ

יועץ מדיני

ארה"ב

19/2/89 - 9/2/89

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה -ארה"ב
מזהה פיזי: א-4608/11
מזהה פריט: R00036p
כתובת: 2-111-2-4-8 תאריך הדפסה: 31/08/2020

14057 משרד החוץ-מחלקת הקשר תאריך : 17.02.89

** יוצא שמור
**
**
**

חוזם:2,14057
אל:וש/737
מ-:המשרד,תא:190289,זת:1638,דת:מ,סג:שמ
תח:@ גס:כנסיות
נד:@

שמור/מיידי

אומן

הקואליציה האפוסטולית
שלך 358

אנא שלח תשובה בשם רוה'מ.

אורי גורדון

סא

אש

תפ: בנצור,מצפא,רביב,הסברה,כנסיות,@מקל/רוהמ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

13689 תאריך : 19.02.89

יוצא בלמס

חוזם:2,13689
אל:וש/708,נ'/675
מ-:המשרד,תא:180289,זח:2241,דח:ב,סג:בל
תח:@ גס:הסברה
נד:@

בלמס/בהול

פלג, גל, פלטי, בינה

להלן הודעת דובר צה'ל מהיום (18/2):

'סמל שלמה כהן בן 21, נדקר למוות היום בשעות הצהרים
ליד שער ציון בעיר העתיקה בירושלים.
סמל כהן שירת בחיל חינוך והיה תלמיד ישיבת הסדר.

על מועד ההלוויה תבוא הודעה נפרדת'.

הסברה/מידע

מג

תפ: שהח,סשהח,מנכל,ממנכל,סמנכל,אוקיאניה,מצרים,מצפא,אסיה,
מאפ,אמלט,מזתים,ארבל2,הדרכה,מעת,הסברה,ממד,אירו1,אירו2,אירו3,
לעמ,מקל/ממרהמ,דראפ,ארבל1

```
DATE : 19.02.87                                                    18589

MEM                                  CCBD

DIR:D:P58581,2
MT:F/W\DOT,C:\ZTS
K:THOMPT,RN:P58581,TD:22412,TT:D,OL:2
DUT:8 LOG:DOTTER
CT:8


CCBD\CDDT

CCA, AT, CCD', C'LD

TTC: DITUM FIEC KM'K OD'DD (2\87):

'DOT WTOD CDI D'12, CTCT KMIN D'DD EWUIM MEGT'D
C'T WUT Z'TI EU'D DUD'GD ZTFIWT'D.
DOT CDI W'TD CD'T D'LIT MMIM NTO'T 'W'ZD DOTT.

AT ATUT DUTIIM NZIM DITUD (ZTTD'.

DOTTD\B'TU

DA


DET WDD,OWUM,DICT,DOICT,DOICT,MIG'MI'D,BZT'D,BXOM,MO'D,
DMO,DATO,ZMD'D,MTCTZ,DTTCD,DUD,DOTTC,DOT,M'TI,M'TZ,M'TE,
TWO:DOT\BTTDD,TTMD,MCCT:
```

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,13576
אל:המשרד
מ-:ווש,נר:447,תא:170289,זח:1400,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:מזתים
נד:@

אלי: מודיע
מאת: אריה

סודי / מידי

אל: מז'ת - מצפ''א - הסברה/מידע

מאת: ק/ק לקונגרס

הנדון: תייסיר ערורי.

לשלכם 545

1) חומר השב''כ:מניחים שהכוונה
לחומר שהועבר במברק מצפ''א-מז''ת 778 מה-21.12.

2) אם כן, נא תשומת לבכם למברקנו 523 מה-22.12, בו
צויין:-

א - חומר זה אינו עונה על הצרכים.
ב - כמעט ולא היה בו דבר חדש מעבר לנאמר במכתב שהב''ט
לסנטור פל מה-4.9.88.

3) למעשה, כן מסרנו חומר זה לסנטורים נוספים, במובן
זה שמכתב שהב''ט הנ''ל נשלח כפי שהוא לפונים אחרים
או שימש בסיס לתשובותינו.

4) לחילופין, אם הכוונה לחומר במברקכם 1020 מה-28.12
השגריר ניצל אותו בתשובת הביניים לסנטור קרי.

5) קשה לשפוט באיזו מידה המידע השפיע אך ממעט ההיזון
החוזר שהתקבל, עולה:-

א - אין במכתב לענות ישירות לטענות הסנטורים.
ב- הם אינם משתכנעים מצידקתנו כל עוד אנו מצביעים על דיעותיו של ערורי ולא על מעשיו המפלילים.
ג - הם נתונים ללחצים מקומיים (בעיקר במסצ'וסטס) ולכן ממשיכים להתעניין במקרה - ועוד יוסיפו לפעול במגמה למנוע את גירושו של ערורי כי מדיניות הגירושים אינה נראית להם.

6) כעת, השגריר עדיין חייב תשובה סובסטנטיבית לסנטור קרי (מברקנו 230 מה-9.2). לדעתנו, יש להתייחס עניינית לטענותיו :

א - חברות במפלגה הקומוניסטית לא צריכה להיות עבירה פלילית.
ב - אין הוכחות שערורי השתמש באלימות או הסית לכך.
ג - כללי הסודיות בבג''צ מונעים הגנה משפטית סבירה .
ד - אירגון אמנסטי אימץ האיש (בצדק כביכול).
ה - באין הוכחות , אין לגרשו.
ו - מדיניות הגירושים איננה תורמת להרגעת הרוחות בשטחים ואף שהב''ט בדעה זו.

7) נדמה שניתן להתייחס למרבית הטענות האלה מבלי לחשוף מקורות - וזאת, כאמור, תוך שימת הדגש על מעשי ערורי ולא על דיעותיו.

8) הנ''ל על דעת השגריר.

למדן

רש

תפ: שהח,סשהח,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא,ליאור,מזתים,מתאמשטחים, רביב,הסברה,סייבל,משפט

XXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

משרד החוץ-מחלקת הקשר

13572 תאריך 18.02.89

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,13572
אל:המשרד
מ-:וש,נר:438,תא:170289,זח:0940,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי / רגיל

אל: מצפ''א

מאת: ק. לקונגרס

הנדון: ראיונות אובי ולייהי ל- N Y T

לשלכם 582, ולשלנו 390

בשיחות עם מספר עוזרים של קונגרסמנים ידידותיים העלו הנושא והביעו דאגתם מהראיון.

השיבונו כי אף אנו מודאגים מהראיון של התניית הסיוע לישראל ובמיוחד מעצם הדיון הפומבי מעל גבי עתון כמו ה- N.Y.T.

להערכת בני שיחינו אפילו אם נושא הסיוע לא ייתקל השנה בבעיות מיוחדות (בהנחה שכאמור לא יוחלט על קיצוץ אוטומטי לפי ג''ר וכו') הרי שעצם הרעיון של פגיעה בסיוע לישראל ומתן פומביות לכך תופס אחיזה ויש לתת על כך הדעת.

להזכירכם שהיה זה אובי אשר הציע בראשית השנה שעברה קיצוץ ב- 2 אחוז בסיוע לישראל על מנת לאפשר שחרור כספים עבור הממשל אולם הממשל דחה הצעתו. אמנם היה זה אותו אובי אשר נאבק בממשל כשהאחרון ניסה לקדם הרעיון מאחורי גבו של קיצוץ 2 אחוז בראשית שנה זו. אולם התנגדותו כזכור לא היתה לגופו של עניין אלא

XXXX

לעצם דרך הפעולה.

ראו נא בהקשר זה גם מברק בוסטון 659 מ-16/2 על עמדתו של הסנטור פל התומכת בדיעותיו של לייהי בדבר קיצוץ בסיוע.

יהודית ורנאי דרנגר

לב

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא

CWXO FFF HEWITT.

CMF CH EDGWT JT AD BERG DIBOIT 959 B-5161 WT WBTNT
WT NOIBIT BT NBIWCN EF'WIN'T WT 2''N' EFEF G'XIX
EO'TN.

'NIT'N ATTHT DTEAT

TT

AE: WNN,OWNN,TTO,BBTTO,BICT,BBICT,EIXIT,BXEH

(17)

דחיפות: רגיל	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	דף: 1 פתוח: כ
סווג: שמור		
תאריך וזמן תעבור: 17.2.89 - 16:30	אל: מצפ"א, כלכלית	
פס' פברק: הפשרד: 67	מ: מ"מ מקש"ח/משהב"ט א. דברת/אוצר	
471 361	פאת: ק/ק לקונגרס	

חוק התקציב: סיום חוץ בשת"א 90

1. רצ"ב הקטעים בנדון מתוך המסמך "לבנות אמריקה טובה יותר", שהגיש הנשיא בוש לקונגרס בעקבות נאומו על התקציב למושב המשותף של הקונגרס בשבוע שעבר.

2. תשומת לבכם למספרים בעמוד השלישי, לפיהם בוש מבקש הרשאות בסך של 19.3 בליון דולר והוצאות בפועל בסך של 17.7 בליון לשם עניינים בינלאומיים.

3. מספרים אלה גדולים מהמבוקשים בהצעת התקציב שהוגשה ב-9.1.89 ע"י הנשיא היוצא ריגן (מברקנו 216 מה-10.1). ריגן ביקש 18.9 להרשאות ו-17.3 להוצאות בפועל.

4. הם גדולים גם מהמספרים המתוקצבים לשת"א 1989, כלומר 17.6 בליון בהרשאות ואילו 16.7 להוצאות בפועל.

5. במשך השבוע קויימו שיחות ראשוניות בין מנהל ה-OMB (דרמן) ויושבי הראש של שתי הועדות התקציב בקונגרס, הסנטור ג'ים סאסר והקונגרסמן ליאון פנטה. עיקר השיחות נסב על ההנחות עליהן מושתתת הצעת בוש מזה (הכנסות חדשות בסדר גודל של כ-80 בליון כתוצאה מצמיחת המשק וירידת בשיעורי הריבית), ועל עצם העובדה שבהצעתו אין בוש מצביע על הסעיפים הטעונים קיצוץ כמתחייב ע"פ חוק גרם מזה. יצוין כי ההנחות לגבי הצמיחה נראות ורודות מדי; הריבית עלתה בשבוע האחרון (במקום לרדת); וכתמיד נושא הקיצוצים יהווה סלע המחלוקת בין הממשל הרפובליקאי לבין הקונגרס הדמוקרטי.

שהם מקטרים הרבה בהרחבה הנשק גרעיני בשנה הבאה ג'ינס. אולם

תפוצה: 36 מלא אלמוג דן סירה

דף: 2 מתוך: 5	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פברק	דחיפות: רגיל סווג: שמור
אל:		תאריך וזמן תעבור:
דע:		פס' פברק: המשרד: 361 471
מאת:		

6. עם זאת כבר מתארגנים בוועדות התקציב כנדרש. שימועים לחוק התקציב בשני חבתים יתחילו בשבוע הבא בבית הנבחרים ה-MARK-UP. והדיון במליאה יתקיימו בשבוע הראשון באפריל, ובסנט בשבוע השני - במגמה להעביר חוק התקציב עד ה-15 באפריל בהתאם לחוק.

7. כפי שתראו מסעיפים 2-4 דלעיל, חפר מטרים לדיון בפונקציה 150 (ענינים בינלאומיים) הם בין ה. 17 בליון דולר להוצאות בפועל כבקשת בוש לבין 16.7 בליון כבשת"א 1989, כלומר הפרש של בליון דולר. מענינינו שישמרו על מספר גבוה ככל האפשר. במידה שהדבר ניתן, נפעל בכיוון זה.

8. אנו עושים לרישום "הנחה" ("ASSUMPTION") בדו"ח הנלווה לחוק התקציב לפיה מדינות ק"ד יוסיפו לקבל סיוע ברמה הנוכחית.

הערה: אין ערך רב ל"הנחה" כזו כי היא איננה מחייבת. מאידך העדר הנחה מסורתית" כזו תמשוך תשומת הלב ויאמר "דרשני".

יוסף למבן

למדן

תפוצה:

OVERVIEW

As the last decade of the 20th century approaches, the world is in transition as rarely before in history. It is poised between the post-World War II era and a new era whose outlines can begin to be discerned—and shaped. It is a world that affects American lives and livelihoods as never before. It is a world of rare opportunities—and some serious challenges.

> *"We know what works: freedom works. We know what's right: freedom is right. We know how to secure a more just and prosperous life for men on earth: through free markets, free speech, free elections and the exercise of free will unhampered by the state."*
>
> George Bush

The free nations—the United States and its democratic allies and friends—can take pride as witnesses of trends in the world that represent the vindication of our values and our way of life:

- There is a close and prosperous partnership among us.
- A tide of freedom is flowing, with democracy flourishing in more and more countries around the globe and the cause of freedom and human rights proving itself the most powerful political force on the planet.
- There is a new appreciation of our philosophy of economic freedom, in developing and developed countries alike, and even in the Communist world. It is more broadly understood that free markets and private initiative are the engine of prosperity, technological advance and social progress.
- America's adversaries face a profound systemic crisis, with their economic and political theories discredited.
- There is an easing of tension between East and West, firmly grounded in concrete progress on a broad agenda of issues, from arms reduction to cooperative exchanges to human rights to resolving regional conflicts.

The free nations are also confronted by many challenges, but these are challenges to wise policy, not to the essence of the free system:

- There is the challenge to maintain unity even as a new era of more constructive relations with our adversaries begins. It is, after all, our strength and solidarity that brought the United States and its allies to this hopeful point.
- There are a host of economic challenges: correcting trade imbalances; maintaining free and fair trade, and preventing trading blocs or barriers; addressing debt problems that threaten emerging democracies and others. The free nations must look to the health and growth of a world economy in which all nations will feel a stake, resolving disputes and maintaining a robust and open world trading system.
- Technological advance brings with it unprecedented blessings. Yet it also brings the danger of proliferation of nuclear, chemical/biological, and ballistic missile weaponry. The world community must work practically and cooperatively to control and counter these dangers. The scourge of terrorism must also be combatted.
- There remain regions of conflict that call for intensified efforts for just and peaceful solutions: the Middle East, Indochina, Southern Africa, Central America, and elsewhere.

1989-02-18 02:02

4/5 361 -67 471 -P

The first priority is relations with allies and friends. The neighboring countries in this hemisphere have a special claim on United States friendship and concern in building a vital partnership. The other industrial democracies, particularly in the Atlantic Community but also in East Asia and the Pacific, are allies sharing profound moral as well as strategic interests. And a new partnership with this nation's allies is needed to respond to the new global challenges.

Vice President Quayle's first trip was to Latin America. The Prime Minister of Japan just paid a successful visit to Washington. The President has asked Secretary of State Baker to consult with European allies in the coming week. The President looks forward to an early meeting with NATO leaders.

The changes taking place in the Soviet Union and Eastern Europe are among the historic events of this era. The United States acknowledges that change, and hopes to see further change in that positive direction. This nation is ready to work with the Soviet Union in many areas, building on the significant progress that has been made. The agenda for the future includes regional conflicts, arms reduction, human rights, and bilateral exchanges as well as a host of new transnational challenges: the global environment, terrorism, narcotics, the proliferating technology of modern weaponry.

The United States welcomes the Soviet Union's expressions of its "new thinking," of its new approach to the world, and looks forward to concrete cooperation to give effect to those expressions. The United States is realistic, knowing that a significant clash of interests and philosophy still remains. But U.S. policy will probe in all parts of the expanded agenda with the Soviets and seize the positive opportunities as they become visible.

PRINCIPLES

- In a world of fundamental change, and of many flourishing democracies, one key principle remains valid: the American role of leadership remains as central and vital as ever. This nation is blessed with partners who share its values and efforts, but the United States also bears inescapable responsibilities as the most powerful democracy and the backbone of nuclear deterrence.
- To sustain the U.S. role of leadership in the world there must be a spirit of bipartisanship and cooperation at home. Where the President and Congress have worked together in the past, foreign policies have succeeded brilliantly. Where the two branches have been at odds, they have thwarted each other and the Nation's policies have suffered grievously.
- In an interdependent world, as America's stake in a healthy global economy grows, prosperity and progress depend more and more on the bedrock principle of freedom—a fair and open trading system that nurtures global expansion; freedom for entrepreneurship that is the most powerful engine of economic development and growth. The laws of economics do not discriminate; this is the formula for success for both advanced and developing nations.

POLICIES

The President has instructed the National Security Council to review the range of foreign policy and national security challenges facing the Nation. The National Security Council will recommend to the President within 90 days options for United States policy, designed to help shape events in furtherance of United States goals and ideals.

These policy reviews are underway.

The President and Secretary of State are pledged to consult and collaborate with Congress, as appropriate, as they design and implement policies for a new era.

[redacted]

סיכום מימון בגיר 150 (עלויות כולל אזרחים). 471 5/5

G 361

FUNDING SUMMARY
(In millions of dollars)

	1989	1990	1991	1992	1993
Budget Authority	17,598	19,314	19,130	19,278	19,454
Outlays	16,660	17,677	17,777	18,491	18,410

END

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12663 תאריך : 17.02.89

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,12663
אל:המשרד
מ-:פרנציסקו,נר:24,תא:160289,זח:1100,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:אירופה
נד:@

מזא'ר, ממ'ד

ברה'מ-ישראל

א.מנכל לשכת המסחר של סן-פרנציסקו, אוברלין שהינו ארמני במוצאו, חזר לפני שלושה ימים מיבקור בברה'מ.במהלכו נועד עם קארן ברוטנץ,הנמנה על ידידיו הותיקים.ברוטנץ התייחס לסוגית יחסי ברה'מ-ישראל וציין באזני אוברלין כי היחסים בין שתי המדינות מתפתחים במהירות לעבר יחסים נורמליים.

ב.ברוטנץ סיפר כי בשעתו כאשר ישראל הושיטה סיוע לנפגעי הרעש בארמניה הופנתה שאלה בצינורות הועד המרכזי אם לתת הכרה פומבית בסיוע זה.ההכרעה הובאה בפני גורבצ'וב אשר פסק כי יש להכיר פומבית בסיוע הישראלי. ברוטנץ ציין כי החלטה זו שיגרה אות ברורה לדרגים הביורוקרטיים בדבר נטיית ליבו של המנהיג הסובייטי.

ג.לנוכח
הגידול המשמעותי במספר יהודי ברה'מ,המורשים לצאת ובהתחשב בהתקדמות במישור הנורמליזציה מעלה אוברלין סוגיית ג'קסון-וואניק והצורך במחווה מעשית כלפי גורבצ'וב.
אוברלין
מתכוון ליזום דו-שיח עם הקהילה היהודית בסן פרנציסקו על מנת לבדוק תגובתה למחווה מעשית כלפי שרה'מ.אודה לכם אם תנחו אותי לגבי המדיניות של ירושלים בנדון בהקדם האפשרי.

קני-טל

אק

ОІІГ' ІСІО **
**
**
**

П110:52662І.2
КС:ПАШГТ
Х-:СГІІХ'ОСІІ,ІГ:#2,ПК:28202І,ІП:0011,ГП:Х,ОХ:0І
ПП:6 ХО:К'ГІІСП
ІГ:6

ВІК'Г, ВА'ІГ

ІГП'Х-'ШГКС

К.ВІСІ ТШСП ПАОПГ ШІ ОІ-ВГІІХ'ОСІІ, КІІСІІ'І ШП'ІІ КІІВІ' СВІІКІІ, ПІІГ ТСІ' ШІІШП 'ХІ'П Х'ІГ'І ІІІІІ'Х.ПОПІІІ ІІІІІ ШО ПІІІІ ІГІІВІІ,ПІІВІП ШІ 'ІГ'І'І ПІІІ'Х'П.ІГІІВІІ ПІІ''ПО ТОІІХ'П 'ПО' ІГП'Х-'ШГКС ІХ''І ІІІІІ' КІІІІ'І С' П'ПО'П І'І ШП' ПІІ'ІІІ ВПІІПП'П ІІІП'ІІІ ТШІІ 'ПО'П ІІІІІІ''П.

І.ІГІІВІІ В'ІІІ С' ІШШІІ СІШІ 'ШГКС ПІШ'ОП В'ІІІ ТІІВІІ' ПІІШ ІІІІІІ'П ПІІІІПП ШІІП ІІ'ІІІІІ ПІІІІ ПІІІІІ'І ПО ТПП ПІІІП ВІІІІ'П ІО'ІІІ ІП.ППІІІШП ПІІІПП ІІІ' ІІІІІІ'ІІ ПШІ ВОІ С' 'Ш ТПІ'І ВІІІІ'П ІО'ІІІ П'ШГКС'. ІІІІІІ І''І С' ППІІШП ІІ Ш'ІІІІ КІІІ ІІІІІІ ТІІІІ'П ПІ'ІІІІІІІІ''П ІІІІІ ІО''П І'ІІ ШІ ПІІІП'І ПОІІ''П'.

К.ІІІІІП
ПІ'ІІІІ ПОШШІІІП' ІІШІІ 'ПІІ' ІГП'Х,ПІІІІШ'П ТІІІП ІІІІІІШІ ІІПІІІІШП ІІ'ШІІ ПІІІІІІ'І'І'П ШІІІ КІІІІ'І ОІІІ'П І'ІШІІІ-'ІІІІ'П ІПІІІІІ ІШІІІІ ШШ'П ІІІІ' ІІІІІІ'ІІ. КІІІІ'І
ПІІІІІІ І'І'І'П ІІ-Ш'П ШО ПІІІ'ІІ П'ПІІІ'П ІО' ВІІІІ'ОСІІ ШІ ПІІІ ІІІІІІ ПІІІІІІ ІІІІІІІ ШШ'П ІІІІ' ШІІ'Х.КІІІІ ІІІІ ПО ПІІІІ КІІІ' 'ІІІІ' ПІІІ'І'І'П ШІ 'ІІІШІ'П ІІІІІІ ІІІІІІІ ПІІІШІ'.

ІІІ'-ІІІ

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,איר3,בנצור,מצפא,ר/מרכז,
ממד

AD: WCD, CWCD, FDA, CCFDA, CICF, CCICF, HTTE, EIXIF, CXEH, FVCFC),
CCF

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12661 תאריך : 17.02.89

** נכנס שמור
**
**
**

חוזם:2,12661
אל:המשרד
מ-:בוסטון,נר:27,תא:160289,זח:1300,דח:ר,סג:שמ
תח:@ גס:מצפא
נד:@

שמור/רגיל

אל מצפא,וושינגטון

סנטור פל

מנהיגות הפדרציה היהודית של רוד איילנד נפגשה אתמול 15/2 עם סנטור פל לאחר שימים מספר לפני כן נפגשה עם צ'פי. מסתבר שהפדרציות היהודיות עורכות מסע שתדלנות אצל הנציגים בקונגרס במטרה להביא להסרת המכסות על כניסת יהודים מבריהם לארהב וזו היתה מטרת הפגישה עם זאת הסיבה העקרית שדווחו לי עליה,שבמהלך הפגישה התבטא פל בנושאים מדיניים בשפה בוטה כפי שאיננו מורגלים לשמוע מפיו. אמר בין השאר שהוא תומך בדעותיו של ליהי כפי שהושמעו לאחרונה בדבר קצוץ בסיוע.

אבנון

אק

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא,איר3,ר/מרכז,
ממד

** 0120 ШАГ **
**
**
**

П:10:12661,2
ИТ:ПАЧАТ
Д-:Е10ФИТ,ТС:72,ПН:P86260Г,ТП:0001,ТТ:Г,ОХ:ША
ПП:8 ХО:ВХОД
СТ:8

ШАГ\СКАЧ

ИЗ ВХОД,ГИШ'СКАЧ]

ОТЛИЧ ЕТ

ВЛЭ'ХИЛ ПЕРГХЕЛ ПЛЭГГ'Л ШГ ГИГ И'ГЕГ ГЕЛШЛ ИНЕЛГ
2\ЕГ ЦО ОТЛИЧ ЕТ ГИНГ Ш'Е'Д ДОЕГ ГЕГ' С1 ГЕЛШЛ ЦО
Е'С'. ДОЛЕГ ШНЕГГХ'ЛЛ Н'ПГГ'ЛЛ ШГГСЛЛ ДОЕ ШНГХЛЛ
ИЕГ ПЕХ'Е'Д ЕГГСХЕД ГЕДЛЛ ГЛЕ'К ГЛОЛЛ ПЕСОЛЛ ЦГ
СГ'ОЛ 'ПГГ'Д ЦЕГ'ПЛ ГИГГЕ ГГГ'Л'ЛЛ ДОЛЛ ПЕХ'ШЛ
ЦО ГИЛ ПО'ЕЛ ПЕГГ'Л ШГГГЛГ ГГ ЦГ'Л,ШЕДЛГГ ПЕХ'ШЛ
ПЛЕДЛ ГГ ГГГЛШ'Д ЦГ'Г'Д ДШЕЛ ГГЛЛ СЕГ ШН'ГГГ ЦГГГЕГ'Д
ГЛШЛГЛ ЦЕ'Г. ИЕГ Е'Г ПШНГ ШЛГЛ ПГЕГ ГГЕЛГ'Г ШГ Г'Г'Д'
СЕГ ШГГШЕЛ ГИНГГГЛЛ ЕГГГ ЦХГГ СО'ГЛ.

ИЕГГГ

ИЕ

ПЕ:-ШЛЛ,ОШЛЛ,ГЛЛ,ЛЕГГЛ,ЛГГГ,ЛЕГГГ,ГГХГГ,ВХОД,И'ГЕ,Г\ЕГГ:,
ЛЕГ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12708 תאריך : 17.02.89

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,12708
אל:המשרד
מ-:נ',נר:483,תא:160289,זח:1800,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי/מיידי

אל: סמנכ'ל צפ'א, סמנכ'ל מזת'מ, לשכת השר.

דע: השגריר וושינגטון (הועבר)

מאת: הקונכ'ל ניו יורק

מדווח ראשוני טלפוני של ראשי AMERICAN JEWISH COMMITTEE
ששבו ממצרים משיחות עם מובארק ואל באז.

לדעתם בני שיחם היו קונסטרוקטיביים באשר לרצון המצרים לקדם את תהליך השלום תוך התחשבות בעמדות ישראל. הביעו סקרנות רבה לרעיונות שמפתחת ישראל. לדעתם יש להתחיל התהליך בפורום בינ'ל כלשהו (לא נראה להם כי המצרים מחשיבים ההבדל בין השתתפות חמש המעצמות או שתי המעצמות הגדולות) וכי מייד לאחר מכן יתחיל מו'מ דו צדדי בוועדות בו זמנית מבלי שועדה אחת תשפיע על רעותה.
לדעתם גילו המצרים גמישות מסויימת לגבי יצוג הפלסטינים - דיברו על משלחת של ערביי השטחים ופלסטינאים מחוץ לשטחים (לא בהכרח מנהיגי אש'פ). בנושאים הבילטרליים גילו המצרים נכונות להמשך הידוק היחסים בין שתי המדינות.

דוח מלא נקבל בתחילת השבוע.

אורי סביר.

אק

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,
ליאור,מצרים,בנצור,מצפא,ממד,סיבל

דף: 1 / כתוב: 5	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	מיתיפות: בהול לבוקר
		סווג: שמור
אל: מצפ"א		תאריך וזמן תעבור: 16 בפברי 1989 16:00
דע:		פס' פברק: המשרד: 1/5 418
פאת: ק.לקונגרס		

קונגרס: תקציב תפנטגון - מגמות פרוטקציוניסטיות

לקראת ביקור אסמין , רצקב מברק בנדון שנציי"ב סיבט שיגר הירם לממונים עליו (בתיאום עמנו). לידיעתכם.

נוסף למכם
י. למדן

שהה שלשה רהג מגרה גנט מלמנל בנדר מלפיו
מדב
1

תפוצה: -36-

418

מאת: שגרירות ישראל וושינגטון - נציגות בכירה ליצוא בטחוני

דף 1 מתוך 4
סווג בטחוני שמור
דחיפות בהול לבוקר
תאריך 16.2.89(12.30)
סימוכין קונגרס-1453

בטחון משי"ן

אל:
משהב"ט-מ"מ מקש"ח
משהב"ט ע' חמנכ"ל
דע:
משהב"ט-סמנכ"ל למקס"מ
רמש"ן
משהב"ט-ר' סיב"ט
שגרירות וושינגטון-קצין קישור לקונגרס (הועבר)

הנדון: מגמות פרוטקציוניסטיות בקונגרס לשנת החקיקה הנוכחית

1. לקראת פגישות השר והמנכ"ל עם חבר הקונגרס לס אספין, אבקש להביא לידיעתכם יוזמות וכוונות חקיקה שנועדו לפגוע בשיתופם של מתחרים זרים במכרזי הפנטגון. מברק זה הוכן יחד עם י' למדן/קצין הקישור לקונגרס.

א. הגבלה על ייצור מערכות נשק למקורות מקומיים בלבד

1. הצעת חוק מס' H.R.486 מטעם חברת הקונגרס Mary Rose Oakar מכוונת להגביל במידה המירבית ייצור והרכבת מערכות נשק קיימות ועתידיות, לרבות רכיבים וחלפים, ליצרנים מקומיים בלבד, וזאת לתקופה של 5 שנים (רצ"ב צילום הקטע הרלבנטי).
חברת הקונגרס הגישה הצעת חוק זו בשנה שעברה, מתוך שיקולים פוליטיים, אך לא פעלה לקידום ההצעה. בשלב זה לא ברור אם מדובר בחזרה נוספת השנה על תרגיל פוליטי או ביוזמה שיש להתיחס אליה ברצינות.

2. כוונות להגבלת שימוש באופסט מכספי FMS:
נודע על כוונת סנטור אלן דיקסון לחזור על יוזמתו מן השנה שעברה ולנסות להגביל הסכמי האופסט ובכלל זה לא לאפשר שימוש בכספי FMS למטרות אופסט. טרם הוגשה הצעת חוק קונקרטית בנושא זה לשנת החקיקה הנוכחית, אך ידוע שבכוונת דיקסון לפעול באמצעות ועדת הבנקאות

3/5-418

- שמור -

בתקווה שנסיונו הפעם יוכתר בהצלחה גדולה יותר מזו שזכה לה באמצעות ועדת השרותים המזוייגים בשנה שעברה.
חבר הקונגרס ג'ותן דינגל אף הוא עוסק עתה בבדיקת השלכות האופסט הנראות לו, כמתן סובסידיה למפעלים זרים על חשבון התעסוקה בארה"ב. דינגל כבר פעל בכיוון זה, אם כי ללא הצלחה, במסגרת חוק הסחר שהתקבל בשנה שעברה.

ב. בדיקת הסכמי ה- MOU ומגבלות הרכש

1. משרד ה- DOD עוסק עתה בבדיקת הסכמי ה- MOU במעניקו פטורים כלליים מחוקי Buy American Act ו- Balance of Payment, מתוך כוונה לעבור להסכמי MOU שונים בצורתם ואחידים לכל המדינות. וזאת עפ"י הוראות הקונגרס מן השנה שעברה (חוק דיקסון).

2. כאמור, רק הצעת חברת הקונגרס, מרי רוז אוקר, הוגשה כבר באופן רשמי, אך כל יתר הידיעות החוזרות ונשנות בכל הפרסומים מצביעות על המשך המגמות הפרוטקציוניסטית לגבי התעשיות הבטחוניות האמריקאיות.

3. מכיחים שתעלו המידע הנ"ל במהלך השיחות עם אספין.

בברכה

דר' י[illegible]ן-סירה
נצי"ב ליאזון בטחוני

4/5 418

101st CONGRESS
1st SESSION

H. R. 486

To amend the Defense Production Act of 1950 to revitalize the defense industrial base of the United States, and for other purposes.

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

JANUARY 4, 1989

Ms. OAKAR introduced the following bill; which was referred to the Committee on Banking, Finance and Urban Affairs

---

A BILL

To amend the Defense Production Act of 1950 to revitalize the defense industrial base of the United States, and for other purposes.

1 *Be it enacted by the Senate and House of Representa-*
2 *tives of the United States of America in Congress assembled,*
3 **SECTION 1. SHORT TITLE.**
4 This Act may be cited as the "Defense Production Act
5 Amendments of 1989".

5/5 . 418 (3/3)

"(1) IN GENERAL.—The President, exercising the authority contained in section 101, shall limit, to the maximum extent practicable, the national defense production of existing and new weapons and their systems, including all parts and components, to domestic manufacturing and assembly sources within 5 years following the date of enactment of this section.

"(2) TERMINATION UPON DETERMINATION OF SUFFICIENT DOMESTIC CAPABILITY.—The requirement established under paragraph (1) shall remain in effect until such time as the Secretary of Defense determines in writing that domestic sources for such weapons and their systems, including all parts and components, can meet defense production needs for 6 months following any declaration of war by the Congress, or any hostilities sanctioned under the authorities of the War Powers Resolution.

"(3) WAIVER BY PRESIDENT.—The President may waive the requirement established under paragraph (1) with respect to any contract but only after considering in each case the results of a written economic and defense production impact assessment which considers—

13

דף: ____ פתיון: ____	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פברוק	דחיפות: בהול לבוקר סווג: שמור
אל: מצפ"א		תאריך וזמן תעבור: 16 בפבר' 1989 15:00
דע: מקש"ח/משהבטי		פס' פברק: תפשרד: 423
פאת: ק.לקונגרס		בטחון 324

ביתכ"ב: חוק סיוע חוץ - לוח זמנים

1. ה-HEARINGS מתוכננים עתה להפתח בשבוע הראשון של מרס. בשלב זה צפויים להעיד רק אנשי הממשל.

2. תהליך ה-Mark up (הכנת הצעת החוק) יתחיל בשבוע השלישי של מרס במישור של ועדות המשנה

3. לו"ז מואץ זה, מחייב אותנו לפעול במשנה מהירות כדי להבטיח הכללת ענייניכם בחוק הסיוע

4. העוזרים מתחילים כבר בימים אלה לעבוד על טיוטת הצעת החוק ולפיכך עלינו להדרך ולתדע אותם, את הקונגרסמנים שנבחר לצורך כך ואת יו"ר ועדת המשנה לגבי התיקונים בהם אנו מעוניינים.

5. לאור האמור לעיל הוזרים ומבקשים שתחישו העברת התיחסותכם והנחיותיכם לתכנית העבודה שהעברנו אליכם בסוף דצמבר 88' תוך השבוע הקרוב.

י.ל. י.ב.
קונגרס.

שרה מלשהה רהב גדרהג ינט גלענט בנדר גלפסו
גלב

תפוצה: -36-

END

דף: 1
מתוך:

טופס מברק
קשר ניו-יורק

דחיפות: מ"ז' - לבוקר!

סיווג: שמור

תז"ח: 162100

מס מברק: 0 0484

אל: מע"ת, מצפ"א, הסברה

דע: יועץ תקשורת לרה"מ, יועץ תקשורת לשהב"ט, לע"מ, וושינגטון

מאת: עתונות, ניו יורק

סכום תקשורת 16.2.89

בשבוע בו עסקה התקשורת רבות בפינוי הסובייטי מאפגניסטן, בפרשת סלמן רושדי ובמסעות מזכיר המדינה באירופה, בכ"ז נמצא הזמן והמקום להקדיש לענייננו. ראשית, ספיחי ו"ו עמ"ר מצאו ביטויים בתכנית Crossfire של CNN (2.9), בה התעמתו ג'יימס זוגבי מ-ADC (שלא הצטיין) מול קונגרסמן לארי סמיתי, שהגן על עמדתנו. אנתוני לואיס הקדיש לנושא את טורו ב-NYT (12), מנה את מעשי ישראל וקבע שהיא פועלת נגד עצמה. מאידך ב-NY Post פורסמו הן מאמר מערכת (היום) המותח ביקורת על חדצדדיות הדו"ח והן מאמר op-ed של ג'יין קירקפטריק (ב-13) המציג את הדו"ח כבלתי הוגן לישראל. ביקורת ס/הנשיא קווייל אמנם צוטטה בהרחבה והאריכה את חייו של הסיפור עד לסוף השבוע ומעט מעבר לו, גם דברי המורשה אובי והסנטור ריגל, על האפשרות להשפעה מצטברת על הסיוע לישראל (כתבת רוברט פיר ב-NYT, 12). אפשרות שהוזכרה גם ב-Crossfire ולעיל, עוררו עניין ושאלות. כינוס מועבי"ט, לעומת זאת, אשר ניתן היה לצפות שעקב זימונו מיד לאחר פרסום הדו"ח יזכה בחשיפה תקשורתית גבוהה, לא כוסה למעט ב-CNN וב-2 תחנות מקומיות בקצרה.

עדיין זכינו לתשומת לב רבה בתחום ה ארועים בשטחים. ברשתות היה כיסוי צמוד, ונזכיר במיוחד שתי כתבות של אלאן פיזי ב-CBS. על האחת דיווחנו בנפרד - זו שהראתה חייל צה"ל בהתנגשות אלימה עם צוות CBS (ב-13), ובסוף השבוע דיווח פיזי על פיצוצי בתים ביו"ש, בכתבה המציגה את גורלה של משפחה שאיבדה את ביתה. לארס אריק נלסון טען בטורו הקבוע ב-Daily News (10) כי בישראל מתקיימים שני סולמות מקבילים של צדק, ליהודים ולערבים. ב-NPR שודרה כתבה מירושלים, לפיה מוטלת צנזורה של שפה על התבטאויותיהם של שדרני רשות השידור הישראלית, וכבר היו מספר פיטורים והתפטרויות (דוד גרוסמן). נדרשנו לנושא במספר שאלות, כולל ב- talk show אחת. מאידך קאל תומס ב-DN (14) הביא זוית ישראלית לארועים בשטחים, המקשרת בין האנתיפאדה לשאיפות הערבים כלפי ישראל, ושיבח את התנהגות ישראל. ב-NBC הביא מרטין פלטשר ב-13 כתבת "צבע" מפתיעה על המתנחלים, שהציגה אותם באופן כמעט אוהד.

בתחום המדיני מכסה התקשורת היטב את סיורו של מזכיר המדינה באירופה. בנושאינו שייך הסיפור לכתבתו של תום פרידמן (12,NYT) לפיה לא ייפסק הדיאלוג עם אש"פ וכי טענות ישראל בעניין החדירה בגבול לבנון לא התקבלו. חתעורר עניין מסויים בנושא וקיבלנו מספר לא גדול של שאלות והתיחסויות, בעיקר מצד כתבי או"מ שכרכו זאת עם כינוס מועבי"ט ועם השאלה כיצד תנהג ארה"ב בהצבעה.

תאריך: שם השולח: אישור:

לדיון בטחון

2/2

לראשי הקהילה המוסלמית-אמריקאית נגרמו השבוע רגעי מבוכה לא מעטים, כאשר נדרשו להופיע בתכניות היוקרתיות ביותר (כגון Nightline, McNiel\Lehrer, Crossfire-ו וכתכניות הבוקר השונות), זו הפעם שלא על מנת להצטרף לבקורת על ישראל, אלא לנסות להסביר במה חטא סלמן רושדי ועד כדו כך שהוכרז פרט על ראשו מטעם חומייני. איש, אמנם, לא הגן על ההכרזה שבאה מטהראן אך ניסו להשחיר דמותו בכל דרך אפשרית. למשל, T. M. Mehdi המתעמת תכופות מול נציגי ארגונים יהודיים, ניסה להשוות כתיבתו של רושדי על מוחמד לתאור ישו או משה כהיטלר, ותכופות נשמעה הטענה: לו היה מדובר בהתקפה על היהדות או הוצרות הייחס מרגישיה רמונו. רושדי עצמו, שהתראיין מספר פעמים עד שירד למחתרת, הופיע בצורה מרשימה ומכובדת.

על רקע זה, ובתוספת לסרט שהקרינה NBC על "אכילה לאורו", כמעט וניתן היה לומר שהשבוע היתה התמונה לפחות מעורבת, אלמלא הרקע התקשורתי הכללי המוסיף להיות קשה.

לס- 484
לל- 136
בל- 149

בינה.

3/2

תאריך: 16.2.89 השולח: ברוך בינה אישור: מ/קונס

```
* 12717                                   17.02.8[illegible]: תאריך   *
*                                                 מתוך 2   דף 1 *
*   נכנס **          סודי ביותר          מתוך 12   עותק 4 *
*  **                                                            *
* **                                                             *
***                                                              *
*                                                 2,12717:חוזם*
*                                                       אל:המשרד*
*                                 160289:תא,433:נר,וש:מ-,1900:זח,דח:מ,סג:סב*
*                                                 @:תח גס:מצפא*
*                                                       @:נד*
*                                                              *
*                                                              *
*                                                              *
*                                                              *
*סודי ביותר/מיידי                                              *
*                                                              *
*סודי ביותר - ח.ר.ב.                                           *
*                                                              *
*אל:רהם, שהח - ללא תפוצה נוספת חוזר ללא תפוצה נוספת.          *
*                                                              *
*מאת:השגריר וושינגטון.                                         *
*                                                              *
*לאחר שובו מישראל נפגש גורדי זקס עם הנשיא, המזכיר             *
* היועץ לבטחון לאומי וראש המטה הבית הלבן, סונונו             *
* להלן סיכום דבריו כפי שנמסרו לי אמש מפיו:                    *
*                                                              *
*1) הנשיא התעניין בהצעות המתגבשות בישראל לקראת ביקור         *
*רוהמ' ושה''ח כאן. הוא הביע תקוותו ואמונתו כי רוהמ'          *
*אכן יביא עמו ''תכנית של ממש'', תכנית אשר יהייה בה          *
*דבר חדש וממשי ולא רק מחשבות או רעיונות ישנים בלבוש         *
*חדש, תכנית שיש בה SUBSTANCE                                  *
*                                                              *
*זקס השיב כי בביקורו בארץ מצא כי רוהמ', שה''ח ושהב''ט        *
*מעיינים ומחפשים בכנות ובעניין הצעות שיכולות להשיב          *
*על המצב שנוצר תוך דאגה לסיכונים הבטחוניים הכרוכים          *
*בתוכנית כלשהי. הוא סיפר לנשיא כי מצא עניין רב בהצעות       *
*רבין לקיים בחירות בשטחים והנשיא השיב שבעיניו הרעיון        *
*טוב.                                                          *
*                                                              *
*2) גורדי עמד על הדילמה של ישראל הרוצה להדבר עם הפלשתינאים *
*אך אין עם מי לדבר. שתי המפלגות העיקריות בממשלה             *
*מסכימות כי אין מקום להדבר עם אש''פ וערפאת, אך ישראל        *
*מתלבטת עם כן חוזר כן ניתן לדבר והאם יהיו פלשתינאים         *
```

```
*
*
*
```

דף 2 מתוך 2
עותק 4 מתוך 12

שיהיו מוכנים לכך.

3) בשיחתו עם בייקר, בה חזר על עיקרי הדברים דלעיל אמר בייקר כי התמיכה הרחבה והאהדה לישראל בציבור האמריקאי מבוססים על ערכים משותפים והשקפות עולם דומות אולם פעולותיה של ישראל בעקבות האירועים בשטחים ודו''ח זכויות האדם של מחמ''ד עלולים לגרום לסחף במעמדה של ישראל בציבור האמריקאי וזהו תהליך מסוכן. חייבים, על כן לפתור את הבעייה ללא דיחוי.

4) רעיון הבחירות נראה הן לבייקר והן לסקוקרופט, שניהם אמרו לו כי חשוב להשאיר לאמריקאים טווח פעולה בתחום זה כדי שיוכלו להוסיף תרומתם לתכנית הזאת. באופן כזה ניתן יהיה להציג הרעיונות כחלק מיוזמה אמריקאית ישראלית למדינות ערב ולפלשתינאים ולעודדם לרעיון הבחירות.

5) סונונו הצטרף לשיחתו של זקס עם הנשיא לקראת סיומה ובקש לדעת האם הממשל יוכל לדעת מראש מה התכנית שמתכוון רוהמ' להביא לפגישתו עם הנשיא. גורדי השיב כי איננו יודע מה התכנית הישראלית ואינו בטוח שאיש ידע זאת בטרם תערך הפגישה בין רוהמ' לבוש. סונונו הוסיף כי אם אכן יוודע לו, יהיו שמחים לדעת זאת עוד לפני ביקור רוהמ'.

ארד.

אק

תפ: שהח,סשהח,רהמ

```
*                                                                      *
*                                                                      *
*                                                                      *
```

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12483 תאריך : 16.02.89

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,12483
אל:המשרד
מ-:ווש,נר:402,תא:160289,זח:1200,דח:ב,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

בהול לבוקר / סודי

אל: סמנכ''ל צפ''א

מאת: ציר עודד ערן

פגישת השגריר ארד עם היועץ לבטחון לאומי סקוקרופט
(15.2)

השגריר ארד פתח באומרו שאין דבריו בבחינת מסר רשמי אך שעל סמך שיחותיו בארץ עם רוה''מ והשרים הבכירים הוא חש בנכונות לחפש הדרך להביא אותנו, את הפלשתינאים ואת ירדן לתהליך שלום. הדברים מצאו ביטויים גם בראיונות הפומביים שנתנו רוה''מ ושרים בכירים אחרים והם משקפים באופן כללי את הלך המחשבה. בהלך מחשבה זה כלול גם הרצון למצוא מנהיגות מקומית שאתה אפשר יהיה לפתח גישה פרגמטית שתאפשר לעבור מהמצב הנוכחי למצב שבו הפלשתינאים ינהלו את חייהם. גישה זו שואבת את מרכיביה מהסכמי קמפ דיויד ומהשיחות שנוהלו על בסיס הסכמים אלו. השיחות לא הגיעו לכלל מיצוי בשל חלוקי דעות על נושאים מרכזיים אך במהלכם הושגה הסכמה על קשת רחבה של נושאים. סקוקרופט אמר שהוא משוכנע שיש ברר להתקדם וכי יש מידה מספקת של חפיפה באינטרסים של שני הצדדים על מנת לפתח תהליך. גם הוא ציין שדבריו הם בבחינת רעיונות אישיים והמשיך באומרו שאכן צריכה להתפתח מנהיגות פלשתינאית מקומית והשאלה היא האם מנהיגות כזו, שרצוי שתצמח מתוך בחירות מקומיות, תוכל לעשות זאת מבלי שהמנהיגות החיצונית תרתיע אותה.

השגריר ארד אמר שאכן זו היא אחת הסיבות לדאגה בירושלים

מהמשך דיאלוג בין אש"פ לארה"ב. הוא ציין שהעלה הנושא בפני המזכיר והוא מקווה שעמדותינו הברורות בנושא יובאו בחשבון על ידי הממשל. סקוקרופט אמר שהוא מבין דברי השגריר. סקוקרופט הוסיף שאינו משוכנע שצעדים חד צדדיים של ישראל רצויים טרם הושגה הסכמה במסגרת דיאלוג אף כי רצוי כמובן שישראל תביא להורדת המתיחות. סקוקרופט הוסיף שעדיין לא היה לו זמן לחשוב בצורה מסודרת על הנושא והוא נמצא בשלב מאד ראשוני של התארגנות. קיימת נכונות אצלם לחשיבה על המז"ת, אך עדיין לא נכנס לפרטים. הוא מניח שיהיו מוכנים עם בואו של שה"ח ארנס לוושינגטון.

השגריר ארד עבר לנושא הסיוע לישראל וביקש שגם הממשל החדש יתמיד בתמיכתו ברמת הסיוע הנוכחית. הדבר חיוני הן בשל הסכנות החדשות שקיימות באזור והן מבחינת המסר הפוליטי. סקוקרופט אמר שהמסר בהחלט מקובל עליו והוסיף "הרי יש לכם ידידים גם בקצה האחר של שדרת פנסילבניה". סקוקרופט אמר שיעשו ככל יכולתם לשמור על רמת הסיוע על אף קשיי התקציב הידועים.

בשאלת התאריכים לפגישות השונות והביקורים אמר סקוקרופט שלו"ז של הנשיא בוש בטוקיו יהיה צפוף ביותר ולכן תהיה הפגישה עם הנשיא הרצוג קצרה. השגריר ביקש שביקור רוה"מ יתוכנן לימים הראשונים של אפריל וסקוקרופט הבטיח שיעיינו בחיוב בבקשה זו. כשעה לאחר הפגישה צלצל ריצ'רד האס שנכח בפגישה ע"מ להבהיר שבתיחסותו לצעדים החד צדדיים התכוון סקוקרופט לומר שהוא מציע שלא יעשו צעדים חד צדדיים שיצרו עובדות מוגמרות בטרם הגיעו ארה"ב וישראל להבנה ביניהן על התהליך במהלך הפגישות בשבועות הקרובים.

ערן

פא

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,ממד, בנצור,מצפא

** יוצא סודי
**
**
**

חוזם:2,12290
אל:וש/640,מנמת/305
מ-:המשרד,תא:160289,זח:1822,דח:מ,סג:10
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי/מיידי

שגריר, ציר, קישור לקונגרס.

התקשר עמי ד. אייברם שנלווה אל אואנס בפגישתו עם ערפאת בטוניס. אמר שהפגישה ארכה 4 שעות והשתתפו בה כמה מחברי המועצה הפלשתינאית - חאני אל-חסן, אבו-רחמן, סמי מוסלם, אבו-שריף ועוד.
אמר שערפאת גילה ידידות וחיוניות ופתח באומרו שהאמנה הואפלה ע'י הצהרות אלג'יר וג'נבה. איזכור החלטת או'ם 181 נועדה רק לחזק את ענין שתי המדינות. הפלשתינאים רוצים בשתי מדינות תחת קונפדרציה עם ירדן - עם צבא אחד - הצבא הירדני, ומדיניות חוץ אחת. הם ישאפו לפרלמנט פלשתינאי, פרלמנט ירדני ופרלמנט משותף לקונפדרציה . הם רוצים בהזדהות וזיהוי כפלשתינאים.
ערפאת הדגיש לדברי אייברם רצונו בשלום, בגבולות בטוחים, במפעלי פיתוח משותפים עם ישראל כי הפלשתינאים עייפים ממלחמה. ערפאת אמר שהם מוכנים לדון על עתיד ההתנחלויות אך הם כפלשתינאים גם כן זקוקים לסידורי בטחון והזכיר בהקשר זה סברה ושתילה.
ערפאת חזר שוב ושוב על הצורך לשכוח העבר ולפנות לעתיד.
לגבי התקרית בצפון ב- 4 לח.ז. טען ערפאת שהוא לא נתן את ההוראה, הוראתו היא TO COOL DOWN ולהפסיק כל פעילות צבאית. הפעולה בצפון היתה יזמה סורית וההודעה על כך יצאה מסוריה. חבש לא יזם הפעולה. הוא שותף ליזמתו המדינית של ערפאת הגם שהוא ספקן לגבי סיכוייה.
ערפאת אמר שהפתרון הוא שתי מדינות, ישראל ומדינה

פלשתינאית, וכאן אמר למרעיו שאם אביו היה חי והיה שומע אותו אומר זאת הוא היה קם להורגו. אולם זה המצב החדש ויש לפעול למען השלום עם ישראל למרות משקעי העבר.

ערפאת אמר שהמלחמה הבאה אם תפרוץ תהיה נוראית. הקטל יהיה בהיקף של מלחמת איראן-עיראק. ערפאת מוכן שכל הנושאים והבעיות יונחו על שולחן הדיונים. גבולות פתוחים, זרימת כח עבודה, והסדרי בטחון שיספקו את ישראל. האסטרטגיה של אש'פ היא אסטרטגית שלום. לטווח הרחוק. ערפאת טען שיזמת השלום שלו זוכה לתמיכת מדינות ערב. סיפר להם שאש'פ מכין תיק מסמכים על אסון מטוס 'פאן-אמריקן' הכולל כל המידע שידוע לארגון למסירה לארה'ב.

ערפאת אמר עוד שהוא יודע ששלום צריך לכונן עם ירושלים ולא עם וושינגטון. הוסיף שהוא מעוניין להיפגש בחשאי או פומבית עם נציג ישראל. טען שהוא שולט עתה לחלוטין על האינתיפאדה, יש כאלה הרוצים להשתמש בנשק אך הוראתו לא להעלות רמת האלימות מעבר ליידוי אבנים. ערפאת אמר שהוא חותר לקונפדרציה עם ירדן והוא מוכן שמדינתו תהיה מפורזת. אם ישראל תרצה - יסכים לקונפדרציה גם עם ישראל. ערפאת אמר שבעית חזרת הפליטים היא DEAD ISSUE.

אייברם אמר שביקר בטוניס למרות הפצרות רבות להניאו כשטובת ישראל בלבד לנגד עיניו. התרשמותו שאין ספק שערפאת יפעל לקידום אופצית השלום עם ישראל ושאנשי אש'פ ישוחחו עם כל יהודי אמריקאי, ישראלי או אנשי מימשל אמריקאי במגמה להפיץ הנ'ל. ברשות אייברם הקלטה של שעה וחצי מתוך 4 שעות המפגש ומעתה 'יש לו קו פתוח לערפאת'.

לשכת סמנכ'ל צפ'א ופר'ן

רש

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,ממד, בנצור,מצפא,ליאור,מזתים

מועצת הידידות-ערביי ישראל- אמיריקה
مجلس الصداقة العربي الاسرائيلي - الاميركي
COUNCIL FOR ARAB ISRAELI- AMERICAN FRIENDSHIP
NAZARETH ISRAEL ☎ 06-555116 ☎ 1594 ✉ נצרת الناصرة

Date 13.2.89
תאריך التاريخ

לכבוד
מר יוסף בן אהרון
מנכ"ל משרד ראש הממשלה
ירושלים.
א.נ.,

הנדון: ועד "ערבי-יהודי- אמריקאי" בושינגטון
"מגבית לתמיכה בערביי ישראל".

רעיון הקמת ועד מנציגי ארגונים ערבים ויהודים אמריקאים, שבאמצעותו תוכרז על "מגבית" לתמיכה ולמימון פרויקטים בסקטור הערבי בישראל; מצא אוזן קשבת וזכה לעידוד רב מטעם הארגונים הערביים,היהודים-האמריקאים שאתם נפגשתי במהלך ביקורי בושינגטון בחודש אפריל 88, כאורח המימשל האמריקאי, בתור יו"ר מועצת הידידות "ערביי ישראל - אמריקה".

הפגישות כללו, בין היתר פגישה עם נשיאות הארגון הערבי האמריקאי "NAAA", "ארגון בני ברית", וה"ועד היהודי-אמריקאי" ועם אישים וארגונים אחרים.

הנהלות ארגונים אלה הביעו נכונות והבנה לאמץ ולתמוך ברעיון אשר העליתי בפניהם; להקמת "ועד משותף ערבי- יהודי", מנציגי ארגונים ערביים ויהודים אמריקאים, שיטול על עצמו ארגון "מגבית" לתמיכה בפרויקטים בקרב ערביי ישראל.

שני הצדדים המליצו לקבל גיבוי ח"כ אבא אבן למבצע זה, ובשובי ארצה העליתי את הרעיון בפני ח"כ אבא אבן, והוא בירך על יוזמה זו, והבטיח את מלוא תמיכתו ועידודו.

מימוש רעיון זה לפי עניות דעתי יש בו חשיבות כפולה:-
א.מהווה התחלה טובה לשיתוף פעולה בין ארגונים ערבים,יהודים-אמריקאים לעשייה, ולדו -שיח, ויהווה גם דוגמה טובה לדו-קיום ,וגם להידוק קשרי הידידות וההבנה עם העם האמריקאי.

מועצת הידידות-ערביי ישראל- אמיריקה

مجلس الصداقة العربي الاسرائيلي - الاميركي

COUNCIL FOR ARAB ISRAELI- AMERICAN FRIENDSHIP

NAZARETH ISRAEL ☎ 06-555116 ☎ 1594 ✉ נצרת الناصرة

Date תאריך -2- التاريخ

ב. מבחינה כלכלית הקמת "קרן משותפת ערבית-יהודית אמריקאית", לתמיכה ולמימון פרויקטים חיוניים בסקטור הערבי בישראל; תתרום לצמצום הפערים הקיימים בין האוכלוסיה הערבית ליהודית במדינה, ותסיר מעל ערביי ישראל את מועקת רגשי ההזנחה והקיפוח.

*הועד "הערבי-יהודי -אמריקאי", שורכב מנציגי הארגונים הנ"ל, בחסות אישיות אמריקאית מוסכמת על שני הצדדים ; לצד ח"כ אבא אבן, ובשיתוף יו"ר מועצת הידיות ערביי ישראל - אמריקה.

* הועד המוצע יפעל בתמיכה ובגיבוי חוקי אמריקאי, ובליגיטימציה של מדינת ישראל, ובצורה עצמאית מבוקרת לניהול המגבית בארה"ב לתמיכה בפרויקטים בקרב האוכלוסיה הערבית בישראל.

* מועצת הידידות "ערביי ישראל -אמריקה" כגוף צבורי חוקי תשמש זרוע לתכנון ולביצוע הפרויקטים החיוניים בסקטור הערבי בסיוע הועד האמריקאי המוצע , ותוך תיאום עם הגורמים המקומיים במדינה. שילוב זה יש בו מומנטם לעשייה פוריה ומבורכת, ותזכה לעידוד ולתמיכה צבורית רחבה.

הנני מתכבד להביא בפני כבודו הצעת התשתית לרעיון הקמת "הועד האמריקאי" המשותף ואשר זכה כאמור לעידוד ולהתיחסות חיובית מצד כל הגורמים.

כלי תקוה שנזכה בעידודך ובתמיכתך להגשים רעיון נכסף זה הלכה למעשה.

ב ר כ ה ,

מחמוד זועבי

יו"ר מועצת הידידות

נ צ ר ת

סודי יוצא **
**
**
**

חוזם:2,12290
אל:וש/640,מנמת/305
מ-:המשרד,תא:160289,זח:1822,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי/מיידי

שגריר, ציר, קישור לקונגרס.

התקשר עמי ד. אייברם שנלווה אל אונס בפגישתו עם ערפאת בטוניס. אמר שהפגישה ארכה 4 שעות והשתתפו בה כמה מחברי המועצה הפלשתינאית - חאני אל-חסן, אבו-רחמן, סמי מוסלם, אבו-שריף ועוד.
אמר שערפאת גילה ידידות וחיוניות ופתח באומרו שהאמנה הואפלה ע'י הצהרות אלג'יר וג'נבה. איזכור החלטת או'ם 181 נועדה רק לחזק את ענין שתי המדינות. הפלשתינאים רוצים בשתי מדינות תחת קונפדרציה עם ירדן - עם צבא אחד - הצבא הירדני, ומדיניות חוץ אחת. הם ישאפו לפרלמנט פלשתינאי, פרלמנט ירדני ופרלמנט משותף לקונפדרציה . הם רוצים בהזדהות וזיהוי כפלשתינאים.
ערפאת הדגיש לדברי אייברם רצונו בשלום, בגבולות בטוחים, במפעלי פיתוח משותפים עם ישראל כי הפלשתינאים עייפים ממלחמה. ערפאת אמר שהם מוכנים לדון על עתיד ההתנחלויות אך הם כפלשתינאים גם כן זקוקים לסידורי בטחון והזכיר בהקשר זה סברה ושתילה.
ערפאת חזר שוב ושוב על הצורך לשכוח העבר ולפנות לעתיד.
לגבי התקרית בצפון ב- 4 לח.ז. טען ערפאת שהוא לא נתן את ההוראה, הוראתו היא TO COOL DOWN ולהפסיק כל פעילות צבאית. הפעולה בצפון היתה יזמה סורית וההודעה על כך יצאה מסוריה. חבש לא יזם הפעולה. הוא שותף ליזמתו המדינית של ערפאת הגם שהוא ספקן לגבי סיכוייה.
ערפאת אמר שהפתרון הוא שתי מדינות, ישראל ומדינה

פלשתינאית, וכאן אמר למרעיו שאם אביו היה חי והיה שומע אותו אומר זאת הוא היה קם להורגו. אולם זה המצב החדש ויש לפעול למען השלום עם ישראל למרות משקעי העבר.
ערפאת אמר שהמלחמה הבאה אם תפרוץ תהיה נוראית. הקטל יהיה בהיקף של מלחמת איראן-עיראק. ערפאת מוכן שכל הנושאים והבעיות יונחו על שולחן הדיונים. גבולות פתוחים, זרימת כח עבודה, והסדרי בטחון שיספקו את ישראל. האסטרטגיה של אש'פ היא אסטרטגית שלום. לטווח הרחוק. ערפאת טען שיזמת השלום שלו זוכה לתמיכת מדינות ערב. סיפר להם שאש'פ מכין תיק מסמכים על אסון מטוס 'פאן-אמריקן' הכולל כל המידע שידוע לארגון למסירה לארה'ב.
ערפאת אמר עוד שהוא יודע ששלום צריך לכונן עם ירושלים ולא עם וושינגטון. הוסיף שהוא מעוניין להיפגש בחשאי או פומבית עם נציג ישראל. טען שהוא שולט עתה לחלוטין על האינתיפאדה, יש כאלה הרוצים להשתמש בנשק אך הוראתו לא להעלות רמת האלימות מעבר ליידוי אבנים. ערפאת אמר שהוא חותר לקונפדרציה עם ירדן והוא מוכן שמדינתו תהיה מפורזת. אם ישראל תרצה - יסכים לקונפדרציה גם עם ישראל. ערפאת אמר שבעית חזרת הפליטים היא DEAD ISSUE.
אייברם אמר שביקר בטוניס למרות הפצרות רבות להניאו כשטובת ישראל בלבד לנגד עיניו. התרשמותו שאין ספק שערפאת יפעל לקידום אופצית השלום עם ישראל ושאנשי אש'פ ישוחחו עם כל יהודי אמריקאי, ישראלי או אנשי מימשל אמריקאי במגמה להפיץ הנ'ל. ברשות אייברם הקלטה של שעה וחצי מתוך 4 שעות המפגש ומעתה 'יש לו קו פתוח לערפאת'.

לשכת סמנכ'ל צפ'א ופר'ן

רש

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,ממד, בנצור,מצפא,ליאור,מזתים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

** יוצא סודי
**
**
**

חוזם:2,12204
אל:ווש/631,מנמת/298
מ-:המשרד,תא:160289,זח:1709,דח:ר,סג:סו
תח:@ גס:ממד
נד:@

רגיל/סודי

הציר ווש

סעודיה - עסקות נשק - למברקך בנדון מ-31.1

להלן התייחסות עמיתינו האזרחיים לנדון:

א. בידנו מידע נוסף המאשר את החריש העמוק שעושה האמיר בנדר בתעשויות הנשק המרכזיות בארהב.

ב. בנדר ביקר במפעל לוקהיד (6.1) ובמקדונלד-דאגלאס (9.1) וביקור נוסף בג'נרל דינמיקס תוכנן לפברואר. בביקוריו אלה, הבהיר בנדר שיש צורך ביצירת 'לובי' של חברות הנשק, כדי ללחוץ על הממשל לטובת מכירת נשק לסעודיה.

ג. מאמצי השכנוע של בנדר מתמקדים במטוס הקרב שיחליף את מטוסי ה-F-5 המיושנים. בהקשר זה, הרושם הוא שבבית המלוכה טרם נתקבלה הכרעה בנושא, וככל הידוע אינה צפוייה בשנה זו.

ד. גם בעניין טנק המערכה, נראה שהסעודים טרם קיבלו החלטה. ברשימת יעבץ מדובר אומנם על 315 טנקים מדגם M1A1 אך במקביל יש גם ידיעות מברזיל (חברת אנגזה), המדברות על 200-400 טנקים מדגם אוזוריו. לא מהנמנע שסעודיה תמשיך במדיניות 'גיוון מקורות הרכש', היינו רכישתם הן של טנקים אוזוריו והן של טנקים אבראמס.

ליידיעתך.

מנהל קשח ואיסוף/ממד

יכ

מס

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,ממד,
בנצור,מצפא

** יוצא סודי
**
**
**

חוזם:2,12294
אל:אוטבה/202,מנמת/306
מ-:המשרד,תא:160289,זח:1823,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי/מיידי

השגריר.

1. אתמול נפגשנו לא'צ עם מישל דה סליברי (ממשרד החוץ הקנדי) ומייקל מייס משגרירות קנדה. במהלך שיחתם אמרו כי נוצר מצב מוזר על פיו שגריר קנדה בטוניס הוא היחיד מבין שגרירי המערב שאינו מדבר עם אש'פ בעקבות פגישות פלטרו. הדבר נובע מהוראה של משרד-החוץ הקנדי האוסר על אנשים בדרג ציר או שגריר לדבר עם נציגים של אש'פ. שאלו לדעתנו ועניינו שהם מיטיבים לעשות וכי מדינות אירופה שמיהרו לאמץ את אש'פ אל לבם שמו מכשול על דרך התהליך ולא השיגו תפקיד לעצמן בתהליך.

2. באותו ערב (אמש) נאמר בחדשות כי השבועון מקליין המופיע אצלכם דיווח (כאילו) ששה'ח קלארק הציע לרה'מ מאלרוני לקיים קשר עם הפלשתינאים בדרג שגרירים. עוד נאמר כי מאלרוני הסכים אך ההודעה עוכבה בינתיים מפחד תגובתה של הקהילה היהודית.

3. בערב לאחר אותה מהדורה פגש גדעון מאיר את דה סליברי ומייס ושאל אותם על ענין זה ומסתבר שהכוונה היא בדיוק לאותו דבר וכי אכן ישנה כוונה לתת רשות לכמה משגריריהם לקיים מגעים עם אנשי אש'פ.

4. יתכן אמנם ששה'ח קלארק עצמו יעשה מאמצים לשכנע אישים יהודיים להתיצב לצדו בענין זה וכבר אמר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לנו דה סליברי כאילו ארוין קוטלר תומך בהרחבת הקשרים הקנדיים עם אש"פ.
כל אלה לידיעתך ולשיקולך אם ואיך לפעול מול אנשי משה"ח ואנשי ה- CIC . אנא העבירו לנו תצלום המאמר במקליין.

מנהל מצפא

רש

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,ממד, בנצור,מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12648 תאריך : 16.02.89

** נכנס שמור
**
**
**

חוזם:2,12648
אל:המשרד
מ-:נ',נר:468,תא:160289,זח:1500,דח:ב,סג:שמ
תח:@ גס:ארבל
נד:@

שמור/בהול

אל: מנהל ארבל 2.

דע: סמנכ'ל ארבל, הציר/שטיין - וושינגטון (הועבר)
השגריר - אוטווה, השגריר - פריס

מאת: יוחנן ביין - נאו'מ.

מועבי'ט - יש'ע.

1. שיחה עם שג קנדה - איב פורטייה.
אמר כי העביר טיוטת הצעת ההחלטה הבלמזית לאוטווה והוסיף כי נראית בעיניו REASONABLY MODERTE .
אמרתי כי בודאי שמע התבטאותנו שעיקרה הוא כי הפתרון לבעית יש'ע הוא מדיני וניתן להשגה רק באמצעות דיאלוג ומו'מ עם תושבי השטחים והמדינות השכנות. החלטות חד צדדיות, גם אם נוסחן מרוכך כביכול, אינן תורמות לקידום מטרות אלה, אלא רק מעודדות האלימות והקיצוניות. שיבח התבטאותנו הענינית ואמר כי מסכים עם העקרונות שבה.
ידוע לנו - הוסיף - כי אין לישראל ידיד טוב מקנדה באו'מ והצבעתם בג'נבה תוכיח. עם זאת מודאגים מהתנהגות צה'ל ביש'ע ומהחריגות מאמנת ג'נבה. השגריר מניח כי יימנעו או יצביעו נגד, אך ההחלטה בידי אוטבה. רצוי לכן, כי שגרירותנו תפנה שם. (שוחחתי על כך טלפונית עם השגריר גור אריה).

2. שיחה עם שג צרפת - פייר לואי בלאנק.
אמר כי 'אין להם בעיות עם הטיוטא הנוכחית'. טענתי

כנ"ל, וכי ראוי שמועבי"ט תהיה קונסטרוקטיבית ולא תיסחף לגינויים וביקורת חד צדדים אמר כי יעביר הדברים לפריס.

3. הדיון יימשך מחר (17/2) כשהנשיא חותר להביא בינתיים גם להצבעה. הבריטים ואחרים חותרים לדחייה לשבוע הבא כדי לאפשר דיון והחלטה בבירות.

4. בנפרד מעבירים נוסח הצעת ההחלטה לשימוש אוטבה.

5. זה עתה הודיעני שגצרפת כי נשיא מועבי"ט החליט במפתיע להיים היום סיבוב שיחות בילטרלי עם כל אחת מחברות מועבי"ט.

נאו"מ.

פא

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,ברנע,ארבל2,בנצור,מצפא, ליאור,מזתים,סייבל,משפט,אירו1,אירו2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

11647 תאריך : 16.02.89

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,11647
אל:המשרד
מ-:ווש,נר:390,תא:150289,זח:1900,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי /מיידי

אל:מצפא

מאת:ק.קשור לקונגרס

התבטאויות לייהי ואובי על דוח מחמד.

לשלכם 582

א.בינתיים פירסם לייהי (ב-13.2) הודעה לעיתונות השוללת התניית הסיוע לישראל בכל התפתחות או יוזמת שלום ספציפית. כפי שתוכלו לראות אין בהודעה התייחסות לנושא זכויות אדם.

ב. מעוזרו של אובי שמענו, כי אין דאגתו בהקשר לאינתיפאדה כפי שבאה לידי בטוי בראיון ל- NYT , מדויקת.
עם זאת, הכתב לא כלל בראיון התיחסותו של אובי (בשיחתו עם הכתב) לעובדה שבישראל מתקיים דיון פנימי נוקב בנושא שהוא בבחינת
DEMOCRACY IN WORKING ושעל הקונגרס להיות זהיר ושקול מאד על רקע זה בפעילותו כאן לגבי ישראל .
הוסיף שהופתעו מהכותרת שניתנה לכתבה שהיתה חמורה מאד אפילו ביחס לתוכן הכתבה.

בתשובה לשאלתי אמר שאם לא יופעל חוק ג'ר והקיצוץ האוטומטי, אינו צופה לבעיות סביב סיוע ה-3 ביליון לישראל.

ג.מסכימים עם הערכתם לחומרת הענין. באשר לאובי יש לראות זאת בקונטקסט של התבטאויות דומות שהשמיע כבר בעבר.

יהודית ורנאי דרנגר.

חו

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,שהבט,בנצור,מצפא,סייבל, משפט,ברנע,ארבל2,ליאור,מזתים,מצב

[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]

[illegible]

cc: [illegible], [illegible], [illegible],

Keeping Arabs, Jews Separate

0 0462 | 129 | 46 3/4

NEWSDAY, THURSDAY, FEBRUARY 16, 1989

By Timothy M. Phelps
Newsday Middle East Bureau

Jerusalem — Four Israeli Arab students at Tel Aviv University were forced to move out of a dormitory apartment yesterday so that Jewish-American students arriving for the new semester Sunday would live with Israeli Jews instead of Arabs, university officials said.

The move was required by a 21-year-old university policy that Jewish students from overseas, almost all of them Americans, should be housed with Jewish Israelis to promote Zionism and *aliyah* (Jewish immigration to Israel), university spokesman Eviathar Ben-Zedeff said.

"We are trying to have good housing. In order to achieve this, we try to mix tomatoes with tomatoes and apples with apples," Ben-Zedeff said. "It was discovered that this was the best way to have peaceful cohabitation."

The spokesman said that the four women students, all Christian Arabs who had been living in an apartment designed for eight people, had refused to move to another apartment because they did not want to live with the four Moslem Arab Israelis who were already there. The four Christian Arab women said they were willing to live with the Americans, but Ben-Zedeff said the university wanted the U.S. students to live with Israeli Jews.

But Ephy Machlav, the Jewish chairman of the Student Union who unsuccessfully took the case to court on behalf of the four Arabs, said university officials told him they were worried that the Americans' parents would object to their children living with Arabs. Ben-Zedeff agreed that this might be a problem.

The Arab students told him they did not want to move because they felt they were being discriminated against, Machlav said. The four Arab students could not be reached yesterday for comment.

0 0462 | 129 | 46 4/4

"It's wrong to say that because they are Arabs they can't stay with other people," Machlav said. "I don't think it will cause any damage to the American students if they stay with Arabs in the same apartment."

The four Arab women moved yesterday after a Tel Aviv court refused earlier this month to issue an injunction against the university, holding that the goals of promoting Zionism and *aliyah* are legitimate, Ben-Zedeff said. The university said it did not know where the women are now.

Fifteen other students, including Arabs, Jews and Americans already in the country for the last semester, held a sit-in in the apartment after the women left, Machlav said.

Both Jewish and Arab sources have described the relationship between the two groups at the university as tense, particularly since the start of the Palestinian uprising in the West Bank and the Gaza Strip 14 months ago.

Ben-Zedeff said there are only 1,100 dormitory beds for the student body of 20,000, though many of the Jewish students live in the surrounding area in Tel Aviv. Arab students, most of whom come from outlying areas, say it is almost impossible for them to rent in the Jewish neighborhoods near the university.

END

8287 **משרד החוץ-מחלקת הקשר** תאריך 26.02.89

נכנס ** שמור

**
**
**

חוזם:2,8287
אל:המשרד
מ-:וש,נר:272,תא:100289,זח:1300,דח:מ,סג:שמ
תח:@ גס:מצרים
נד:@

שמור / מידי

אל: השגריר קהיר

דע: מח' מצרים. מצפ''א

מאת:ק. לקונגרס

הנדון: קונגרסמן גילמן: בית הקברות בבסטין.

בהמשך למברקנו 226.

אתמול (9.2) נפגשנו הציר והח''מ עם גילמן :-

1. בפתח הפגישה הסביר הציר לגילמן הנושא עפ'י מברק השגריר נר 302 מ-7/2.

2. גילמן סיפר כי לפני הפגישה עמנו קיים פגישה עם הרבנים הרץ פרנקל וקסטנבאום מברוקלין בה השתתף גם השגריר המצרי בוושינגטון אל-רידי. לדברי הרבנים מבחינה הלכתית אורתודוכסית הזזת הקברים אסורה ותגרום לחילול הקודש. ישנן דרכים לעקוף בית הקברות כמו למשל בניית גשר מעליו או אולי אפשרויות אחרות כמו שנעשה במדינות אירופה
(הביאו דוגמאות מהונגריה וצ'כסלובקיה)
הרבנים פנו לאל-רידי וביקשוהו, לא לגרום לחילול הקברים.
אל-רידי הבטיח לעשות STRONG APPEAL בשמם.

3. גילמן הציג בפנינו רשימת מכתבים (מעבירים בדיפ) הכוללת בין השאר : מכתב מהרב עובדיה יוסף (מ29/1/89) הקובע כי אסור לחלל הקברים ולהעבירם למקום אחר, מכתב מניסים גאון (מ-2/8/89) לנשיא מוברק באותה רוח. כן מביע גאון נכונות לשת''פ לגבי אלטרנטיבות אחרות עפ''י שאר המכתבים (שיועברו כאמור בדיפ') החלו רבני ברוקלין בגיוס הקהילות בעולם ועד כה נשלחו מכתבים לנציגי מצרים בקנדה, ארגנטניה, צ'ילה ואורוגואי. גילמן הוסיף, כי בכוונת הרב הראשי לצרפת להגיע למצרים למטרה זו.

4. גילמן שאל מדוע לא ניתן לבנות כביש עוקף ולמנוע חילול בית הקברות. ביקש עזרתנו כך שתוצאות הפרשה תהיינה משביעות רצון ותענינה על התביעות השונות. לדבריו, הקהילה היהודית בקהיר כנראה חלשה ואולי אף חוששת מעימות עם השלטונות ולכן קיבלה החלטה מהירה מידי בנושא. לדברי הרבנים, הוסיף, בגלל חולשתה של הקהילה במצרים לא היה מקום בכלל לנהל עמה מו'מ ולהגיע להסכם. סיפר כי מצידו שלח היום מכתב בנדון גם לשגארה''ב בקהיר, ויזנר.

5. ולבסוף, בפגישה היום עם הרבנים ואל-רידי פנה האחרון לגילמן ואמר שבעוד שהם מדברים על נושאים דתיים, ברצונו להעלות נושא דתי אחר : דיר - א - סולטן. ואז, תיאר עפ'י גירסתו את הנושא :

ב-1967 נתנו הישראלים לקופטים האתיופים את דיר-א-סולטן ומסרבים להחזיר המקום לקופטים המצרים שכן הישראלים מבקשים לשמור על קשרים טובים עם מנגיסטו סביב נושא יהודי אתיופיה.
הכנסיה הקופטית במצרים הורתה לאנשיה לא לבקר בירושלים כל עוד לא יוחזר להם המקום. הוסיף כי בג''צ פסק לטובת מצרים.

לדברי גילמן הציג אל-רידי את הנושא כקוויד-פרו-קוו. בבחינת ''תנו לנו את דיר -א- סולטן ואנו ניתן את בית הקברות''. הציר תיאר השתלשלות הבעייה ותיקן גירסתו של אל-רידי. (לרבות התאריכים). הבהיר כי בג''צ קבע שלא יתערב במחלוקת בן-דתית וזו מדיניותנו בנדון.

קונגרס

אק

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח,סשהח,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא,ליאזר,מצרים,כנסיות,ערב1

6406 11.88
13667 נולי רשות בע"מ טל. FORMS

XXXX

** יוצא סודי
**
**
**

חוזם:2,11062
אל:וושב/582
מ-:המשרד,תא:150289,זח:1415,דח:ר,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי/רגיל

קונגרס

דע:שגריר

התבטאויות לייהי ואובי על דו'ח מחמ'ד.

למותר לציין שההתבטאויות מדאיגות ביותר. ככל שהיה סנטור לייהי BLUNT בדבריו בארץ, לא שמענו ממנו כאן אזכורים של קשירת סיוע החוץ לזכויות אדם.

מניחים שבמשך הזמן תמצאו הדרך לברר ביתר דיוק האם באמת אנו צפויים ליוזמות גם מצדו בנושא זה, העלולות להחיות רעיונות כאלה גם בועדת החוץ בבית הנבחרים (אואנס,אובי).

מצפא

מא

ית

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,שהבט,בנצור,מצפא,ברנע, ארבל1,ארבל2,סייבל,משפט,ליאור,מזתים

```
**  TEXT                                  OUT
 **
  **
   **
```

```
DATA:26011,2
MT:TTW\SBS
A-:MAWFT,MN:P85285,IN:5141,TN:T,OK:OT
MM:0 LO:AXEN
CT:6
```

OUT\CRA'S

GIVARO

TW:WAC'T

MMEOMT'IN C''G' INTC' AZ TI'N ANA'T.

ZAINC ZX''[WMOMEOMT'IN ATN'XIN E'INC. CCZ WN'N
OTWTT Z''N' TNUJB EFEC'' EMTY, TN WAWCT AAET CNT
N)CTT'O WT GW'TN O'TW NMTY ZYCT''N XTO.

AT'N'O WEAWT N:AT NAXNT NTTT ZZTT C'NT T'TG NND
ENAN NET XBT''O Z''TYAIN XO AXTT ETTWN YN, NWZTCTN
ZEN'IN TW'TCIN CNYB XO ETWTN NMTY EE'N NTEMN'O
(NTNTO,NTE').

AXEN

AN

'N

NE: WNN,OWNN,TNX,AXTNX,ATCZ,AXTCZ,WNCO,ETZTT,AXEN,ET'W,
NTEZT,NTEZZ,O''ZT,AWEO,Z'NTT,AXN'O

10849 משרד החוץ-מחלקת הקשר תאריך : 18.02.89

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,10849
אל:המשרד
מ-:וש,נר:347,תא:140289,זח:2010,דח:ר,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי/רגיל

אל:מצפ'א

מאת:ק. לקונגרס

פגישת קונגרסמן וויין אוואנס עם ערפת.

אתמול 13/2 נפגש אוואנס עם ערפת. הפגישה ארכה למעלה מ-4 שעות. כמו כן נפגש עם 8 מתוך 15 חברי הועד הפועל למשך כ-8 שעות.

1. להלן דיווח ראשוני על שיחתו עם ערפת (התקבל מאחד מתומכיו היהודיים).

תיקון האמנה

לדברי ערפאת לאמנה אין משמעות WAS TOTALLY SUPERCEDED ע'י הצהרותיו בג'נבה והצהרות אחרות. אין האמנה משמשת כמסמך אופרטיבי. אמר לאוואנס כי ניתן לצטטו בהקשר זה והסביר כי מבחינה פוליטית קשה לו לבטל האמנה.

-בפגישה הקרובה של הליגה הערבית תוצג החלטה שתאמץ הודעת אש'פ המכירה בזכות קיומה של ישראל, והוא ערפת, ינסה להשיג הסכמת מדינות הליגה לאיזכור ישראל באופן ספציפי.

טרור

משרד החוץ-מחלקת הקשר

-החדירה מדרום לבנון לפני כשבוע לא היתה מעשי ידיו
WAS NOT HIS
DOING

-לדברי ערפת הטרור אינו פועל יותר לטובתם והוא
COUNTERPRODUCTIVE

אינתיפדה

-לשאלת אוואנס מדוע מנוהלת האינתיפדה בצורה כה אלימה השיב ערפת כי אין הדבר כך

לדבריו, יש אלפי כלי נשק בשטחים ורק בגלל עמדתו של ערפת לא נעשה שימוש בנשק זה. זריקת אבנים מבחינתו איננה דרך אלימה.

-אוואנס הציע לאמץ את גישת 'גנדי' של פסיביות וערפת דחה אותה מיד.

תביעות ערפת

-ערפת רוצה בלגיטימזציה ע'י ישראל שתישא ותתן עמו כנציג.

-מוכן לפגוש כל נציג ישראלי בכל מקום באופן פרטי או פומבי 'כשהכל מונח על השולחן -בטחון, גבולות, כלכלה בעיות מימ'. הוא מעוניין בגבולות פרה-67' אם ניתן להגיע לכך, אולם כאמור 'הכל על השולחנ'.

מנהיגות בשטחים

-אוואנס ביקש עפ'י המלצת מחמ'ד לקבל שמות 10 פלסטינים שיסכים או יתיר להם להדבר עם הישראלים. תשובת ערפת היתה כי אינו סומך על איש ואין לו ערבויות שיבטיחו שישראל לא תפגע באנשים אלה. אין ערבויות שישראל וארה'ב יוכלו לתת לו WHICH WILL SATISFY HIM ON THIS ISSUE למעשה, דחה ההצעה שמחמ'ד רצתה לבדוק אותו בגינה.

איום על פרייג'.

אוואנס שאל את ערפת בנוגע להודעתו שניתנה בריאד לגבי האיום על פרייג' וירית 10 כדורים לחזהו.

לדברי אוואנס לגבי שאלה זו (בניגוד לשאר השיחה) היה ערפת נזעם ביותר '' HE WAS MAD AS HELL AT ME ''.
ערפת הסביר כי לא היה זה איום אלא בתגובה לשאלת ידידו המשורר אמר 'בכל מי שמתנגד לאינתיפדה, אירה 10 כדורים בחזהו ואני מצפה שתעשו גם לי כך אם אתנגד לאינתיפדה'.
לפי אוואנס, ניסה ערפת לעשות רציונאליזציה לבחירה גרועה של מילים.

2. התרשמותו הכללית של אוואנס היא שערפת היה מאוד גלוי (CANDID)בשיחתו עימו.

3. אוואנס מתכנן לנסוע למזה'ת ב-22.3 לביקור במצרים סעודיה, עיראק ירדן וישראל. אין לו תכניות נוספות להפגש עם ערפת עם זאת, אמר לו ערפת שאם ירצה (אוואנס) לפגשו בקהיר או ריאד יתאים את לוח הזמנים שלו לזה של אוואנס.

4. אוואנס חזר היום לארה'ב. מניחים שבימים הקרובים ימסור רשמיו לאיפא'ק ולעמיתיו הקונגרסמנים וסביר להניח שינסה ליצור קשר גם עם השגריר. כמו כן מניחים שיכין דיווח מפורט עבור ועדת המשנה לאירופה והמזה'ת ועבור מחמ'ד.

5. אין ספק שאוואנס בבחינת OBSESSED לגבי הייעוד שמצא לעצמו ונראה שבכוונתו להמשיך להתמסר למשימה זו במלוא המרץ.

עוד נדווח.

יהודית ורנאי דרנגר.

חו

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,ממד, בנצור,מצפא,סייבל,ליאור,מזתים

10845 **משרד החוץ-מחלקת הקשר** תאריך: 15.02.89

נכנס ** שמור
**
**
**

חוזם:2,10845
אל:המשרד
מ-:וש,נר:344,תא:140289,זח:2000,דח:ר,סג:שמ
תח:@ גס:פרנ
נד:@

רגיל/שמור

אל : פרן

דע : שג' בון ,מצפא

אביב עבור ש.דורון/המוסד
מנמת עבור אמן/מחקר/ענף 72

מאת: שג' וושינגטון

רפ'ג - ארהב : נשק כימי

1. רל'ש ס/ שהח אותו שאלתי לפשר ביקורו של שר המדינה SCHAUBLE בשבוע החולף חילק את תשובתו לשניים:

א. היבט סובסטנטיבי:

1. בשיחתו עם האורח חזר מזכיר המדינה על כוונת ממשל בוש לפעול במלוא הרצינות להגבלת הפצת נשק כימי. בייקר הביע תקווה שהארועים האחרונים לא יפגעו במירקם היחסים הבילטרלים.

2. שר המדינה הבהיר כוונת ממשלתו לנקוט בכל האמצעים החוקיים העומדים לרשותה (ובמקרה הצורך לחוקק חוקים נוספים) כדי להגביל ייצוא ציוד וידע לייצור נשק כימי.

ב. הרקע לביקור:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1. לדברי איש שיחי יש לראות את עיתוי ביקורו של SCHAUBLE בקונטרסט הפנים רפג'י. הקנצלר מקווה שהביקור יפחית את לחץ הביקורת המוטחת כלפיו (כלפי ממשלתו) בכך שיוכל לומר כי רפ'ג נוקטת בצעדים להתמודד עם הנושא.

2. עיתוי ביקורו של SCHAUBLE 'שחרר' את מזכיר המדינה מהצורך להקדיש לנושא מקום נרחב (יחסית) במסגרת פגישותיו בבון. המזכיר יוכל להסתפק באיזכור הנושא והפניה לשיחותיו עם אורחו.

2. אמשיך להתעניין בנושא.

שטיין

חו

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,ממד,בנצור, מצפא,אירו1,פרנ

10847 **משרד החוץ-מחלקת הקשר** תאריך 02.89

נכנס ** סודי

**
**
**

חוזם:2,10847
אל:המשרד
מ-:ווש,נר:346,תא:140289,זח:2100,דח:ב,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

רה"מ,
אם כן יוקבל
אלון ב"מ ע"
הקרוב.
ארי'

סודי/בהול לבוקר

אל : מ'מ' מקשח (הועבר בנר 282)

דע : מנהל מצפא, רמשן ניו-יורק (הועבר בנר 41)

מאת: ק. לקונגרס

ביקור אספין וחוק כספי הפנטגון (לשת'א 90')
לשלנו 202 למשהח (189 למשהבט)

1. בהמשך לשיחתנו הטלפונית אתמול (13/2) ולמברקי הנ'ל, ביקור אספין מהווה הזדמנות פז לקדם עניינינו במסגרת החוק הנ'ל. עוזריו של אספין כבר נותנים את הדעה להכנת הצעת חוק ומיותר לציין חיוניות הכללת עניינינו מראש בתוך הצעת יור הוועדה THE CHAIRMAN'S MARK) לעומת כל אפשרות חקיקתית אחרת (תיקונים בוועדה, המלאה וכדומה).

2. לפיכך רצוני להמליץ ששר הבטחון או מנכל בטחון יעבור על 'רשימת הקניות' שלנו עם אספין ונלסון. מן הראוי גם שיצביעו על נושאים בעייתיים וישאלו את אספין אם הוא יכול להציע פתרונות חקיקתיים תוך ניצול האפשרויות הקיימות כבר בחוק או תוך הכנסת שינויים בחוק החדש לשת'א 1990.

3. לדוגמא, בענין ה-APACHES, רצב תיקון חדש מתוך חוק כספי הפנטגון לשת'א 1989 המאפשר השאלת ציוד צבאי לידי מדינות נאטו וה-MNNA לשם מופ'. האם יהיה

ניתן ליישם תיקון זה על עסקת ה-APACHE?

4. כ'כ' קיימים תיקונים הנוגעים ל:-

א. הסכמי רכש ו-CROSS-SERVICING עם בנות ברית (לרבות MNNA).

ב. ביטול היטלים על מכירות מסויימות לנטו (בלבד). האם ניתן - במאמץ של 'חשיבה יצירתית' מצד אספין ועוזריו - להפיק תועלת מתיקונים אלה?

5. מעבירים בנפרד התיקונים הנ'ל, יחד עם הקטעים הנוגעים בדבר בתוך דוח הקונפרנס.

6. בהתייעצות עם הציר עלינו על מסגרות נוספות הקיימות כבר בחוק שיכולות לחול בצורה זו או אחרת על-APACHE ועל כלים נוספים - למשל, אספקת עודפי ציוד (SURPLUS) בחינם לבנות ברית באגף הדרום מזרחי של נאטו (תיקון שהושג לפני שנתיים וכן הסדרי החכירה (הדדית ללא תשלום ומתוך מלאי הפנטגון בתשלום).

7. בכל אחת מהאפשרויות האלה צריכים כמובן להרחיב הכוונה המקורית של התיקון - לדוגמא, להחיל מושג מו'פ' על טייסת של מסוקי APACHE בתנא מדבר במשך 5-10 שנים, או לקבוע ש-'SURPLUS' יכול לחול על פריטים וציוד חדישים ולא רק על ציוד שייצא מכלל שימוש בצבא ארהב.

לשיקולכם.

למדן

חו

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא

XXXX

10848 **משרד החוץ-מחלקת הקשר** תאריך 15.02.89

נכנס ** סודי
**
**
**

חוזם:2,10848
אל:המשרד
מ-:ווש,נר:349,תא:140289,זח:2100,דח:ב,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

בהול לבוקר/סודי

אל : לשכת סמנכל צפא ופרן

דע : מצפא

מאת: לשכת השגריר

מועדי ביקורים.

1. התקשר הולצמן ממחלקת ישראל למסור כי ביל בראון הודיעם על מועדי ביקורי סגן שהח, שהח, ראש הממשלה בוושינגטון.

2. להלן המועדים:

סגן שר החוץ - 12-13 למרס (לתשומת ליבכם ה-12 הוא יום א').

שר החוץ - 13-16 למרס

ראש הממשלה - 2-5 לאפריל.

3. אנא אשרו המועדים כדי שנוכל להתחיל בהכנות.

לשכת השגריר

חו

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL

FACSIMILE COVER LETTER

Date: תאריך: 15/2/1989

To: אל: לשכת ראש הממשלה - אירה מקל

From: מאת: אילן מור, השגרה לוס אנג'לס.

Copies: העתק:

---

1. רקע לוקמן מאמר מערכת שפורסם בתחילת החודש בעיתון "סדן קיבו ראבוין".

2. המאמר מעניין ואל תולבו מפחיתיהו. חשוב לבך לתקמתו של ראמה כפי שמתואר ע"י הכותב.

3. הכותב אבר, שמו אלתן פריקמן - נתב בחסן זמן אנו בקשר קמת.

בברכת ידידות

אילן מור.

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
6380 Wilshire Blvd., Suite 1700, Los Angeles, California 90048 Tel. (213) 651-5700 FAX: (213) 651-3123

THE TRIBUNE
FEB 2 1989

A principled way to peace in Middle East

SAN DIEGO

The Middle East peace negotiations at Camp David in 1978 were made fruitful by a technique of "principled negotiation" pioneered by the Harvard Negotiation Project.

A decade later, as the Middle East peace process fatefully resumes in the wake of U.S. recognition of the Palestine Liberation Organization, the United States should make principled negotiation the guiding light of its diplomatic initiative.

Principled negotiation is a way to get beyond divisive bargaining positions to cooperative solutions. Instead of pitting opponents against each other in a competition to see who is the toughest bargainer, it leads both sides to work together toward a principled

By JONATHAN FREEDMAN

settlement that serves their deepest inter-

The basic tenets of principled negotiation, as laid out by Roger Fisher and William Ury in their book, "Getting to Yes," are elusively simple:

1. Separate the people from the problem.
2. Focus on interests, not positions.
3. Invent options for mutual gain.
4. Insist on using objective criteria.

Separating the people from the problem means we must encourage Israeli and Arab enemies to stop demonizing each other and to start talking to one another as people with human characteristics and needs.

Both Israelis and Palestinians have suffered homelessness and exile. Their leaders, Yitzhak Shamir and Yasser Arafat, have something painfully in common: They both began their careers as terrorists.

Fisher and Ury, whose techniques may be applied to domestic disputes as well as nuclear arms talks, urge opponents to be tough on problems but easy on each other.

By being tough on the problems that drove Egypt and Israel to war, but by dealing with each other as people who wanted peace, Menachem Begin and Anwar Sadat were able to sign a peace treaty. Could Shamir and Arafat, if they ever were to meet together, be as successful?

Yes, if they focus on defending the interests of their people rather than by taking hard and fast positions. What's the difference?

Interests are defined as primary needs: security, recognition, independence. Positions are the bargaining tools that are meant to defend these interests, but often subvert or replace them.

Israel takes the position that to defend its security, it must occupy the West Bank. But military occupation is destroying Israel from within. How can Israel maintain its security while giving independence to Palestinians?

By "inventing options for mutual gain." This is a creative process of exploring ways to protect basic interests without denying the interests of others.

Many Israeli military experts over the years have derived plans to protect Israel's territory without permanently occupying land which Palestinians consider their homeland. If independence is a basic interest for homeless Palestinians, it is incumbent on Palestinian leaders to find a way to guarantee Israel's security *in order to gain Palestinian independence.*

How can negotiators decide which options would guarantee the interests of Israeli security and Palestinian independence?

By all sides "using objective criteria." If security is viewed as a strictly military problem, then there are objective criteria that would determine if Israel can protect itself from attacks. Independence also has clear definitions that can be objectively tested and fulfilled.

The bottom line is: If Israelis and Palestinians can find a way to provide for the basic interests of each other, they can make peace. Principled negotiation can help this process by transforming enemies who wish to destroy each other (and fear being annihilated) into collaborators who work together

If the Israelis and Palestinians can find a way to provide for the basic interests of each other, they can make peace.

to accomplish their mutual goals.

What if one side doesn't want to negotiate in a principled way? Fisher and Ury suggest using "negotiation jujitsu" and other techniques to deal with dirty tricks. Their 161-page book, written in 1981, should be required reading for President Bush and Secretary of State James Baker, as well as Shamir, Arafat and King Hussein.

Using a textbook to fashion a Middle East peace negotiation is a bit like asking the crew of an America's Cup yacht to read a manual to hoist the spinnaker. But without changing the rules of negotiation from confrontation to cooperation, there is little hope of ever achieving peace in the Middle East. □

Jonathan Freedman is a Tribune editorial writer.

THE TRIBUNE

HELEN K. COPLEY, Publisher and Chairman, Editorial Board

A Copley Newspaper

NEIL MORGAN, Editor
ROBERT M. WITTY, Deputy Editor
GEORGE W. DISSINGER, Managing Editor
JOE HOLLEY, Editorial Page Editor

San Diego, California, Saturday, February 4, 1989 Telephone 299-3131 Page B-3

Taste Palestine independence

PRIME MINISTER [illegible] of Israel has dished up a new Palestinian peace plan: Autonomy Pie.

The recipe is simple: Peel away Israeli civil administration from the West Bank and Gaza, while leaving the bone of military control. Toss into a hot oven, to kill the *intifada* bacteria. Then add a touch of "full autonomy"-brand yeast to let expectations rise. Bake for an undisclosed amount of time. Serve this meaty pie as an hors d'oeuvre before Israelis and Palestinians sit down at the same table to talk.

At first glance, Shamir's pie looks like warmed-over Camp David Accord, Stage II; it repeats Menachem Begin's unrealized proposal for talks leading toward Palestinian autonomy under Israeli control. It smells like good-old Likud leftovers. It tastes, well, unpalatable, to the Palestine Liberation Organization.

But before the Palestinians in the occupied territories toss away Autonomy Pie, they should insist that Shamir sample his own cooking.

The recipe has three basic ingredients: Palestinian autonomy, Israeli military security and unconditional negotiations — all necessary for a healthy transition from Israeli domination to Palestinian independence. Healthy? Here's three reasons why.

— Even if Israel recognized the independence of a Palestinian state, which it now denies, there would have to be a transition from Israeli to Palestinian control. Autonomy would be a necessary step in that transition.

— If the Palestinians believe that Israel will pull out of the territories without establishing security on the ground, not just in writing, then they'll be throwing rocks for a long time. Israel's security concerns are legitimate. Its people's safety must be guaranteed.

— If talks are to succeed, they must be truly unconditional. This means that Shamir may really be saying, sotto voce: *OK, you stop throwing rocks and start building a Palestinian government infrastructure, and we'll talk about anything, even independence.*

Of course, Shamir won't utter the heretical words: Palestinian state. It's simply not in his Likud lexicon; in contrast, Labor has proposed a Palestinian entity tied to Jordan.

But recent history shows that leaders from conservative wings of the political spectrum, Begin and Ronald Reagan to name two, have made dramatic reversals resulting in diplomatic breakthroughs.

NO PRECONDITIONS

Shamir, for all his hawkish talk, is looking more like a heavily armed dove. He is not saying no to negotiations. He is saying: *Palestinians, you run your local government and we'll take care of our security. Then we'll talk, without preconditions.*

For young Palestinian rock-throwers willing to face Israeli guns, that sounds like a taunt. But for older Palestinians who understand the danger of instant independence torching the West Bank and Gaza into cauldrons of internecine violence, autonomy is not a bad word.

The hidden ingredient in Autonomy Pie may be freedom, if only the Palestinians will taste it.

מדינת ישראל
משרד החוץ
ירושלים

FACSIMILE פקסימיליה

date 15.2.89 תאריך

to 38.5491 אל

att לידי

number of pages including cover 3 מספר העמודים כולל העליון

sender השולח

if pages are not fully and well received, please call 02-303365 אם לא נתקבלו כל הדפים במלואם בצורה תקינה, נא להתקשר

משרד החוץ
ירושלים

מחלקת הקשר

טלפון 02-303365
02-528842

טלקס
לועזי 25224
עברי 25241

פקסימליה (972-(2)-303367

מיקוד 91950
13

ministry of foreign affairs
jerusalem
communication department

tel 02- 365
02-528842
telex
english 25224
hebrew 25241
facsimule (972-(2)303367

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

2. JOE STROHL בלוית רעיתו . מנהיג הרוב בסנט של מדינת ויסקונסין. יהיה זה בקורם הראשון בישראל.

3. JOHN NORQUIST , ראש עירית מילווקי, ורעיתו SUSAN MUDD המכהנת כמנהלת ארגון לאיכות הסביבה. גם עבורם זה בקור ראשון בארץ. נורקוויסט בן של כומר פרסביטריאני אוהב ישראל.

4. DAVE SCHULTZ ורעיתו JOANNE, COUNTY EXECUTIVE OF MILWAKEE. שאף עבורם זהו בקור ראשון . ה- COUNTY של מילווקי רוכש בונדס באמצעות קרן הפנסיה שלו.

ב ב ר כ ה,

כ"ל

לאה סידיס

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

ט' אדר תשמ"ח
14 הפברואר 1989

4385

אל : מר אריה מקל, משרד רה"מ

מאת : מצפ"א

הנדון : משלחת ממילווקי

במסגרת המאמצים להגביר התיירות לישראל, עומדת לבקר בארץ משלחת בת 110 איש שאורגנה בעדודו של הקונב"ל בשיקגו, משרדי התיירות ואל-על וכן הקהילה היהודית המקומית. המשלחת תשהה בארץ בין ה- 15-20/2/89 ותכלול גם מספר אחמי"ם כלהלן:

1. המורשה הדמוקרטי JIM MOODY. יליד 1935 פרוטסטנט. בוגר הארווארד. כהן כפרופ' לכלכלה באוניברסיטת ויסקונסין. היה ראש ה- PEACE CORPS בפקיסטן בשנות ה- 60. חבר בועדת WAYS AND MEANS. בעל רקורד חיובי. תומך בסיוע הכלכלי לישראל ומוקיר המאמץ שנעשה בארץ לעצרת האינפלציה. אם כי חרד למצבה הכלכלי בכללותו. בשל דעותיו הליברליות מעדיף הסיוע הכלכלי על פני הצבאי אם כי מודע היטב לבעיות הבטחון של ישראל. בבקור בתורכיה בשבועות האחרונים הקשה לגבי תגובתנו על פתיחת הדיאלוג בין ארה"ב לאש"פ ובקר תגובת רה"מ. אמר שמשוכנע שמחמ"ד וחן ידידינו בקונגרס יעמדו על כך שהממשל במגעיו עם אש"פ יהיה חמור וקפדן על מנת לוודא שאש"פ יעמוד במבחן המעשה. המורשה מודי בקר בארץ פעמיים, פעם במסגרת משלחת מטעם ה- א.ד.ל. ופעם מטעם ה- NATIONAL ASSOCIATION OF ARAB AMERICANS - NAAA.

למשפחתו רקע של סיוע לפליטים יהודים שנותרו בשנחאי ובאתונה לאחר מלחמת העולם השניה.

Anti-Defamation League ADL of B'nai B'rith
823 United Nations Plaza, New York, NY 10017 212-490-2525 Telex 649278

LYNNE IANNIELLO
Director, Communications Division

NEWS

ADL PRESS OFFICE, Tuesday, February 7
through Sunday, February 12
Sand Drift I, Main Floor
The Breakers Hotel
Palm Beach, Florida

Hotel Switchboard: (407) 655-6611

Contacts: Lynne Ianniello
Jay Axelbank

For Release Saturday, February 11

Palm Beach, FL....Many Japanese hold negative attitudes toward Jews despite the fact that only one in a hundred has had direct contact with them, according to a Gallup poll commissioned by the Anti-Defamation League of B'nai B'rith.

The findings were presented by Burton S. Levinson, ADL's national chairman, at a session of ADL's National Executive Committee meeting (February 9-12) here at the Breakers Hotel. Mr. Levinson announced that he and ADL's national director, Abraham H. Foxman, are planning to go to Japan to discuss the implications of the data with Japanese officials.

The poll, of 1,365 Japanese in Japan, was conducted in late November. It revealed that Japanese perceptions of Jewish personal traits and characteristics "have been formed second hand" -- mainly from television programs, books and newspapers -- and are "predominantly in the minus column." But it was found that the approximately one percent of Japanese who have had personal or direct dealings with Jews reacted in a mostly "positive or neutral" way.

Mr. Levinson said that in addition to anti-Jewish attitudes, the poll also found that Japanese perceptions of Israel were negative, including doubts about the nation's "trustworthiness" and "commitment to peace."

Nevertheless, the poll found that despite Japan's generally pro-Arab foreign policy, a heavy majority of Japanese -- 81 percent -- felt that their government should be neutral in its dealings with Arab nations and Israel. Only 9 percent felt that Japan should "lean towards the Arab side."

The poll, Mr. Levinson said, was commissioned in response to the publication of a number of anti-Jewish books and articles in Japan over

(more)

the past two years, including a best selling book that alleges a conspiracy by "international Jewish capital." The survey is part of a long-range effort by the League to address the issue of anti-Semitism in Japan and that nation's anti-Israel policy.

The poll, entitled "A Gallup Study of Anti-Semitism Conducted in Japan," was carried out for ADL with the assistance of the Washington-based consulting firm of Potomac Associates. Polling was done by the Nippon Research Center, Ltd., an affiliate of Gallup International Research Institutes, Inc. The margin of error was plus or minus five percentage points.

Jews, when compared to Christians, Buddhists and Asians in the poll were generally viewed negatively. Jews, blacks, Arabs and Muslims were rated more "unfriendly," "greedy" and "deceitful" than the others. On the other hand, Jews were assessed more often than not as "brave" and "hard working" and, to a lesser degree, as "intelligent" and "spiritual."

"A striking result," Mr. Levinson said, "was the recurrence of more negative views among the more influential groups in the general population, those with college educations, those in upper income brackets and to a lesser degree, younger Japanese.

Despite the unfavorable perceptions of Jews, the more than 1,300 Japanese polled said they were as disinclined to work for a Christian employer as a Jewish one -- a finding, Mr. Levinson said "which reflects Japanese insularity and disinclination to work for foreigners in general."

The poll showed that Japanese attitudes toward Israel were also highly negative. When compared with four other nations -- West Germany, the United States, the Soviet Union and Saudi Arabia -- Israel was ranked at or near the bottom in perceptions of its "trustworthiness, commitment to peace, staightforwardness, business dealings, generosity to other nations and level of economic advencement."

The poll was conducted by asking respondents to choose words or phrases which best describe feelings about various groups or countries. --"Friendly or unfriendly": 19 percent rated Jews as "friendly," 43 percent as "unfriendly" and 38 percent said they didn't know. Jews

ranked next to last in being perceived as "friendly," in a list which also included Christians, Arabs, Buddhists, Asians, Blacks and Muslims. By comparison, 49 percent rated Christians as "friendly," 15 percent as "unfriendly" and 36 percent didn't know. At the top of the list were Buddhists, thought of as "friendly" by 50 percent, and at the bottom were Muslims, perceived as "friendly" by 17 percent.

--"Honest or deceitful": Jews also ranked next to last in being perceived as "deceitful." Twenty-nine percent described Jews as "honest" compared to 31 percent who labeled them "deceitful" and 40 percent who said they "didn't know." By comparison, Christians and Buddhists scored 47 and 49 percent respectively for "honesty," 15 and 13 percent respectively for "deceitfulness" and 38 percent said they "didn't know" for both Christians and Buddhists. Arabs, in last place, elicited virtually the same "honesty-deceitful" response as for Jews -- 28 percent viewed Arabs as "honest," 32 percent as "deceitful" and 40 percent didn't know.

On the other hand, the poll found that 39 percent of those surveyed rated Jews as "brave," 21 percent as "cowardly" and 40 percent said they didn't know. The result was almost identical to the responses given for Christians -- 40 percent thought of them as "brave," 21 percent as "cowardly" and 39 percent didn't know.

Other questions dealing with widespread stereotypes of disproportionate Jewish influence over business and the media in the West, particularly in the United States, revealed high percentages of both agreement and disagreement. Thirty-seven percent replied in the affirmative when asked if they believed that Jews have "major control of business and finance in many countries." Forty-five percent said "no" and 18 percent said they didn't know.

Asked if they thought the media in Western countries, particularly in the United States, are "strongly controlled and influenced by Jewish owners and Jewish interests," 29 percent replied in the affirmative while 58 percent disagreed and 13 percent said they didn't know.

In the section of the poll dealing with Japanese attitudes toward Israel, respondents were asked to compare Israel to West Germany, the Soviet Union, the United States and Saudi Arabia in terms of various

national characteristics, including "trustworthiness," "peacefulness" and "straightforwardness."

Only 12 percent of Japanese viewed Israel as "trustworthy," 63 percent saw the country as "untrustworthy," 25 percent said they didn't know, thus placing Israel last on the list for trustworthiness. West Germany and the United States were first and second, respectively, with 54 percent describing West Germany as "trustworthy" and 51 percent giving the same rating to the United States. This compared to negative ratings of 23 percent for West Germany and 29 percent for the United States.

Asked to evaluate Israel as "peaceful" or "warlike," 14 percent replied "peaceful," 60 percent said "warlike" and 26 percent said they didn't know. Fifty-five percent viewed West Germany as "peaceful," placing that nation at the top of the list. Forty-four percent perceived the United States as "peaceful."

Among other findings of the poll:

--Asked if they "personally knew" or had any contact with Jews, only one percent of those polled replied in the affirmative, 97 percent said "no" and two percent said they didn't know.

--More than 80 percent of those polled said they were not aware of the recent spate of anti-Semitic and anti-Israel books published in Japan. Among those aware of the books, only six percent said they had a worse opinion of Jews after reading them.

--A question about the impact of Shakespeare's "Merchant of Venice," which is required reading in Japanese high schools, elicited the following: 49 percent of college educated read the play; 37 percent of the general population were aware of the play; of these, 30 percent said the work had given them a "bad feeling" about Jews -- a far higher negative proportion than was recorded among those aware of the anti-Semitic books.

#

AJ,C-A,DC-A,IP,LAJ,RTVF,MPC,MP,EPJ-A,BHFOR-A-2/1/89

נכנס ** סודי
**
**
**

חוזם:2,10847
אל:המשרד
מ-:ווש,נר:346,תא:140289,זח:2100,דח:ב,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי/בהול לבוקר

אל : מ'מ' מקשח (הועבר בנר 282)

דע : מנהל מצפא, רמשן ניו-יורק (הועבר בנר 41)

מאת: ק. לקונגרס

ביקור אספין וחוק כספי הפנטגון (לשת'א 90')
לשלנו 202 למשהח (189 למשהבט)

1. בהמשך לשיחתנו הטלפונית אתמול (13/2) ולמברקי הנ'ל, ביקור אספין מהווה הזדמנות פז לקדם עניינינו במסגרת החוק הנ'ל. עוזריו של אספין כבר נותנים את הדעה להכנת הצעת חוק ומיותר לציין חיוניות הכללת עניינינו מראש בתוך הצעת יור הוועדה THE CHAIRMAN'S MARK) לעומת כל אפשרות חקיקתית אחרת (תיקונים בוועדה, המלאה וכדומה).

2. לפיכך רצוני להמליץ ששר הבטחון או מנכל בטחון יעבור על 'רשימת הקניות' שלנו עם אספין ונלסון. מן הראוי גם שיצביעו על נושאים בעייתיים וישאלו את אספין אם הוא יכול להציע פתרונות חקיקתיים תוך ניצול האפשרויות הקיימות כבר בחוק או תוך הכנסת שינויים בחוק החדש לשת'א 1990.

3. לדוגמא, בענין ה-APACHES, רצב תיקון חדש מתוך חוק כספי הפנטגון לשת'א 1989 המאפשר השאלת ציוד צבאי לידי מדינות נאטו וה-MNNA לשם מופ'. האם יהיה

ניתן ליישם תיקון זה על עסקת ה-APACHE?

4. כ'כ' קיימים תיקונים הנוגעים ל:-

א. הסכמי רכש ו-CROSS-SERVICING עם בנות ברית (לרבות MNNA).

ב. ביטול היטלים על מכירות מסויימות לנטו (בלבד). האם ניתן - במאמץ של 'חשיבה יצירתית' מצד אספין ועוזריו - להפיק תועלת מתיקונים אלה?

5. מעבירים בנפרד התיקונים הנ'ל, יחד עם הקטעים הנוגעים בדבר בתוך דוח הקונפרנס.

6. בהתייעצות עם הציר עלינו על מסגרות נוספות הקיימות כבר בחוק שיכולות לחול בצורה זו או אחרת על-APACHE ועל כלים נוספים - למשל, אספקת עודפי ציוד (SURPLUS) בחינם לבנות ברית באגף הדרום מזרחי של נאטו (תיקון שהושג לפני שנתיים וכן הסדרי החכירה (הדדית ללא תשלום ומתוך מלאי הפנטגון בתשלום).

7. בכל אחת מהאפשרויות האלה צריכים כמובן להרחיב הכוונה המקורית של התיקון - לדוגמא, להחיל מושג מו'פ' על טייסת של מסוקי APACHE בתנא מדבר במשך 5-10 שנים, או לקבוע ש-SURPLUS' יכול לחול על פריטים וציוד חדישים ולא רק על ציוד שייצא מכלל שימוש בצבא ארהב.

לשיקולכם.

למדן

חו

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא

10845 משרד החוץ-מחלקת הקשר תאריך: 02.89

שמור נכנס **
**
**
**

חוזם:2,10845
אל:המשרד
מ-:וש,נר:344,תא:140289,זח:2000,דח:ר,סג:שמ
תח:@ גס:פרנ
נד:@

רגיל/שמור

אל : פרן

דע : שג' בון ,מצפא

אביב עבור ש.דורון/המוסד
מנמת עבור אמן/מחקר/ענף 72

מאת: שג' וושינגטון

רפ'ג - ארהב : נשק כימי

1. רל'ש ס/ שהח אותו שאלתי לפשר ביקורו של שר המדינה SCHAUBLE בשבוע החולף חילק את תשובתו לשניים:

א. היבט סובסטנטיבי:

1. בשיחתו עם האורח חזר מזכיר המדינה על כוונת ממשל בוש לפעול במלוא הרצינות להגבלת הפצת נשק כימי. בייקר הביע תקווה שהארועים האחרונים לא יפגעו במירקם היחסים הבילטרלים.

2. שר המדינה הבהיר כוונת ממשלתו לנקוט בכל האמצעים החוקיים העומדים לרשותה (ובמקרה הצורך לחוקק חוקים נוספים) כדי להגביל ייצוא ציוד וידע לייצור נשק כימי.

ב. הרקע לביקור:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1. לדברי איש שיחי יש לראות את עיתוי ביקורו של SCHAUBLE בקונטרסט הפנים רפג'י. הקנצלר מקווה שהביקור יפחית את לחץ הביקורת המוטחת כלפיו (כלפי ממשלתו) בכך שיוכל לומר כי רפ'ג נוקטת בצעדים להתמודד עם הנושא.

2. עיתוי ביקורו של SCHAUBLE 'שחרר' את מזכיר המדינה מהצורך להקדיש לנושא מקום נרחב (יחסית) במסגרת פגישותיו בבון. המזכיר יוכל להסתפק באיזכור הנושא והפניה לשיחותיו עם אורחו.

2. אמשיך להתעניין בנושא.

שטיין

חו

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,ממד,בנצור, מצפא,איר1,פרנ

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

STATE DEPARTMENT REPORT ON HUMAN RIGHTS

VIOLENCE IN JUDEA-SAMARIA

As other democratic nations have done when facing the kind of violence that Israel has been facing -- riots, armed assaults, terror -- Israel has taken those measures that are necessary and has not deviated from international standards. Israel has not been facing peaceful demonstrations of placard-carrying, law-abiding citizens. Jews and Arabs have been hit by extremist violence.

ISRAEL'S MEASURES

Israel is obligated to maintain order and public safety in the territories. The principle of gradual response and restraint is used in dealing with violent situations. . strict orders concerning the use of weapon-fire and force to halt violence: these measures are used only when necessary -- ex. life-threatening situations (weapon-fire), subduing those who resist arrest (force). Measures such as imprisonment are used only against those engaged directly in violence, or behind the scenes in promoting violence. No action is taken against innocent people.

. visited with commanders and field officers to review the ongoing situation and issue the necessary orders.

We will not tolerate deviation from the army's orders. Soldiers who use excessive force or who fire their weapons without proper cause are subject to discipline and punishment. Several have already been tried and punished; others have trials pending.

STATE DEPARTMENT REPORT

Did not give full consideration to the actions and provocation of extremist elements and the major dilemmas which these cause for Israel, such as:

* violent attacks by PLO-affiliated or Islamic fundamentalist radicals who have used massive stone barrages, Molotov cocktail firebombs, and even firearms against Jews and Arabs;
* the burning of planted forests, pastureland and grazing areas, and natural woodlands by arsonists;
* the use of hospitals as refuge for uninjured rioters;
* the use of ambulances as screens for transporting violent agitators;
* pupils who are forced by masked youngsters to leave the schools and participate in riots.

Pending negotiations, which Israel seeks, to determine the final status of the territories, Israel is the authority responsible for security and stability there. Had other democratic countries, such as the United States, found themselves in our situation, it is highly doubtful that they would have handled matters differently.

Feb 89 005419

3 24

דף: 1/3 מתו"ד	משרד הבטחון - חקריה - ת"א טופס מברק לפקסימליה	בר: מחשב: 980
אל: השגריר, ציר, ציר הסברה, נספח עתונות, נספח צבאי - (עבור הרמטכל) - וושינגטון, נספח עתונות - ניו-יורק, מצפ"א, הסברה, מע"ת-משח"ח, רל"ש סגן הרמטכל, דובר צה"ל מתאם פעולות בשטחים, דובר משחב"ט.		תאריך וזמן חיבור: 9.2.89
לידיעת:		דרגת דחיפות: בהול
מאת: איתן חבר, לשכת שר הבטחון.		סווג בטחוני: שמור
סימון המחבר: קד/ 187	בחמשך לשלי:	בתשובה לשלך:

111ש - 148
משפ(ב) - 98
רמטכ"ל - 123

חנדון: תגובה לדו"ח שיפטר

א. להלן תגובה שהכינונו כאן לפרסום דו"ח שיפטר.

ב. אנו מתרשמים כי חנושא "ירד" מהכותרות ולכן אין בדעתנו ליזום מצידנו כל פרסום.

ג. עם זאת, במקרה שתישאלו לתגובתנו, חרי חיא לפניכם לשימוש לפי שיקול דעתכם.

ד. תודה.

איתן חבר

שים לב שהם רוצה לדרוש גשם בעיקר בעקבות הביב
את הסברה בחנם אולם לאחר לציין סיבה
נשפט לעצם

דובר משרד הבטחון מודיע:

1. ההתקוממות הפלסטינית באיו"ש ואזח"ע מהווה נסיון לכפות על ישראל על ידי אלימות חמורה ובהיקף נרחב - ויתור על מרכיבים חיוניים של בטחונה.
מטרתה להשיג באמצעים אחרים, שלחברה דמוקרטית קשה יותר להתמודד עמם - את מה שנכשלו מדינות ערב מלהשיג בחמש מלחמות ובמאבק טרור הנמשך מזה שנות דור.

2. מדינת ישראל נחרצת בדעתה לא להכנע לשום סוג של נסיון כפיה באמצעים אלימים ותפעל בכל האמצעים העומדים לרשותה במסגרת החוק וערכי החברה הישראלית - להורדת האלימות תוך חתירה לשלום והשגת בטחון לכל התושבים באזורים אלה - יהודים וערבים כאחד.

3. הדו"ח לענין זכויות האדם הינו מסמך של מחמ"ד ומשקף את מסקנות עורכיו. בניגוד למרבית פרקיו האחרים הוכן הפרק העוסק בישראל בשיתוף פעולה מלא עם הרשויות הישראליות ועיקרו מבוסס על העובדות שנמסרו על ידיהן.

4. ישראל הינה מדינה דמוקרטית וזכויות האדם הינו כיום - ותמשכנה להיות בעתיד עקרון יסוד בהתנהגותה.

5. חיילי צה"ל פועלים במשך השנה מול אלפי מקרים של התפרעויות אלימות בלתי חוקיות ונסיונות תקיפה.אופיה האלים והבלתי חוקי של הפעילות מטיל אחריות עיקרית לתוצאותיה על המתפרעים עצמם ועל מסיתיהם ושולחיהם.

6. צה"ל ימשיך לפעול להורדת רמת האלימות בשטח שבשליטתו באמצעים שבידו במסגרת החוק, ותוך מאמץ מקסימלי לצמצם פגיעה בחיי אדם ובאנשים שאינם מעורבים בעבירות על החוק.

148
98
123

פרסים נוספים:

בתשובה לשאלות כתבים בלבד בנושאים הספציפיים כדלהלן ניתן למסור:

1. מקרי מוות של תושבים מקומיים:
כל מקרה מוות של תושב מקומי בשטחים כתוצאה מפעילות צה"ל נחקר ע"י המשטרה הצבאית. כל חיק כזה מועבר להחלטת הפרקליטות הצבאית. בכל אירוע, שקיימות ראיות, כי נעברה עבירה, נוקטים בצעדים משפטיים מתחייבים.

3/3

2. <u>העמדה לדין של מפירי סדר פלסטינאים:</u>
המשפטים נערכים בפומבי לפי סדרי הדין ודיני הראיות, המקובלים בישראל ובשטחים. במשפטים נשמרות זכויות הנאשמים.

3. <u>הוראות פתיחה באש:</u>
הוראות הפתיחה באש לחיילי צה"ל נקבעו מתוך דאגה לחיי אדם. החיילים מורשים לפתוח באש חיה רק כאשר יש סיכון לחייהם. שימוש בקליעי פלסטיק לפיזור אלימות נעשה עפ"י הנחיות מפורטות על דעת הפרקליטות הצבאית ומשרד המשפטים.

4. <u>הריסה ואטימה של בתים</u>
עונשים אלה מוטלים כצעד יוצא דופן באופן סלקטיבי כנגד אנשים, שהיו מעורבים בפעילות חבלנית עוינת. בכל מקרה נשקלת חומרת העברה וההרתעה בצד ההבטים האנושיים של המשפחה.

5. <u>מעצר מנהלי</u>
צה"ל עוצר אנשים רק בשל סיבות בטחון ולא בשל פעילות פוליטית.
קיימת ביקורת שיפוטית על כל מעצר מינהלי גם באמצעות מערכת השפיטה הצבאית, והנושא נתון לבקרתו של בג"צ. כל מקרה נבדק לגופו. מספר העצורים המנהליים ירד באופן משמעותי.

6. <u>העמדה לדין של חיילים על התנהגות חריגה</u>
מאות חיילים הועמדו לדין משמעתי בפני מפקדיהם וכ- 50 בפני בי"ד צבאי באשמת חריגה מהוראות הצבא בפעילות בשטחים. החיילים עומדים בפני מצבי התגרות והשפלה בלתי אופיניים לפעולת חיילים בדרך כלל.

7. <u>תדרוך חיילים לקראת שרות בשטחים</u>
עשרות אלפי חיילים שרתו בשנה האחרונה בשטחים. החיילים עברו תדרוכים מקצועיים ואישיים על הפעילות הצבאית עם דגש להיבטים המוסריים והחינוכיים.

8. <u>חופש עיתונות</u>
קיים חופש סיקור מלא לנעשה בשטחים במגבלות מבצעיות לכלי התקשורת הבין לאומיים והישראלים. לא מוכרת לנו דוגמא אחרת בימינו, שבה נמצא ריכוז כזה של עיתונאים לאורך הזמן במעקב תקשורתי צמוד אחרי מערכת ארועים אחרת.

9. <u>ארגונים בין לאומיים</u>
הצל"א, אמנסטי, אגודות לזכויות האדם למיניהן בארץ ובחו"ל, מקיימים קשר שוטף עם צה"ל וקערכת הבטחון, תוך גישה למתקני כליאה ודיווח על ארועים לבקשתם.

148
98
123

END

משרד החוץ-מחלקת הקשר

```
*   תאריך : 11.02.89                                    8283  *
*  דף 1    מתוך 2                                            *
*  עותק 4    מתוך 26          סודי ביותר          נכנס **    *
*   **                                                       *
*  **                                                        *
***                                                          *
*חוזם:2,8283                                                 *
*אל:המשרד                                                    *
*מ-:וש,נר:279,תא:100289,זח:1645,דח:מ,סג:סב                    *
*תח:@ גס:מצפא                                                *
*נד:@                                                        *
*                                                            *
*                                                            *
*                                                            *
*                                                            *
*סודי ביותר / מידי                                           *
*                                                            *
*אל: סמנכ''ל צפ''א                                           *
*                                                            *
*דע: לשכת שה''ח, לשכת רה''מ                                  *
*                                                            *
*מאת: השגריר , וושינגטון                                     *
*                                                            *
*להלן מא''צ עם לארי איגלברגר :                               *
*                                                            *
*בהמשך לשיחתי עם המזכיר (8.2 ) הוסיף כלהלן :                 *
*                                                            *
*1.  בקשת האמריקאים שנבוא אליהם במחשבות וברעיונות           *
*בדרגי העבודה, כוונתה לאפשר להם לקבל אינדיקציה              *
*על כיוון המחשבות המתגבשות בירושלים. אין אצלם חשיבה         *
*כוללת בנושא זה ואין גיבוש תכניות, לכן מצפים לרעיונות       *
*שלנו. אין בבקשה זו, אלא ביטוי לרצון להגיע לבסיס            *
*משותף כלשהו, אליו הממשל מעונין מאד להגיע, עוד טרם         *
*התחילו הביקורים בדרג שה''ח ורה''מ. אם אנו מעונינים         *
*אכן שהדיונים בעת ביקורו של שה''ח בחודש הבא יהיו           *
*מועילים - הוא מציע שנקיים דיונים ראשונים בדרגי עבודה      *
*כאן בוושינגטון כבר בסוף החודש הזה.                         *
*                                                            *
*2.  יש בבקשה הנ''ל משום אינדיקציה לסגנון עבודתו           *
*של המזכיר שאינו אוהב להיות מופתע ותובע מאנשיו              *
*ומכל הבאים במגע איתו להכין היטב הנושאים העומדים            *
*לדיון.                                                      *
*                                                            *
*3.  תביעתנו להביא להפסקת הדיאלוג בין ארה''ב לאש''פ         *
```

```
*                                                                      *
*                                                                      *
*                                                                      *
```

*
* דף 2 מתוך 2
* עותק 4 מתוך 26
*
*תתקל בהתנגדות תקיפה ואין לה סיכוי שתתקבל. לדעתו
*בפניותינו החוזרות ובהצהרותינו הפומביות בנושא,
*על אף שזוהי ודאי לא כוונתנו, אנו מייחסים משקל רב
*מדי לדיאלוג בין ארה''ב לאש''פ. אין הוא מוציא מכלל
*אפשרות אך זו תהיה הפסקה זמנית. עדיף, לדעתו, להתרכז
*בקביעת היעדים והאלמנטים מהשותפים לארה''ב וישראל.
*
*4. בהגיבו על הערותי בדבר הסגנון השונה של בייקר
*מזה של שולץ ציין כי אמנם המזכיר בא לתפקיד ללא מעורבות
*אמוציונלית ביחס לישראל, אך ללא דעות קדומות. הוא
*יבצע בנאמנות את מדיניות הנשיא ומעל לכל יבלוט רצונו
*להצליח .
*
*ארד
*
*לב
*
*
*
*תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,
*בנצור,מצפא

```
*                                                                      *
*                                                                      *
*                                                                      *
```

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 11.02.89
ני 000272

שמור

זרזם:2/7398
אל:המשרד
מ-:נר/נר:272/תא:090289/זת:1700/דת:ד/סג:שמ
תח:צהל/אבא גם:צהל
נד:ש

שמור/דחוף

אל: ממב"א 6909 - עבף ייצור - רמ"ד הנצה.

מאת: נספחות אב"א בצפ"א.

פש - 214

הנדון: מערכת פישים עדכנית.

1. מערכת הפישים שברשותנו עדכנית לחודש יוני 88' ולמרות שעברו 8 חודשים לא קבלנו מערכת פישים עדכנית.

2. אבקש לשלוח לי מערכת פישים עדכנית.

3. אודה לטיפולך.

תב: ציק

שלמה רה"מ. /אריה ציק

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,8285
אל:המשרד
מ-:ווש,נר:281,תא:100289,זח:1700,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי / מידי

אל: מצפ''א,

מ''מ מקש''ח, משהבט' (Fר בטחון נר 233)

דע: רמש''נ ניו-יורק (Fר ני נר 36)

מאת: ק. לקונגרס

ביקור אספין

למברקנו 202 (נר 189 לבטחון)
1. ביקור בבסיס פיקוד המרכז.

אספין הסמיך את נלסון להחליט . לנלסון אין התנגדות עקרונית, אך פנה לשגארה''ב בארץ באמצעות מחמ''ד על מנת לקבל חוות דעתם. לא ישמע מהם בטרם ייצאו לקהיר (הערב). ברור לו שעמדתם תהיה שלילית, אך אם אין שיקולים נוספים שכיום אינם נהירים לו, ייתכן שלא ייאות לשגרירות.

הערה: בנסיבות אלה נראה לי שאין מנוס מלהכין תכנית חלופית לקראת האפשרות שבסוף אספין כן יתכופף למרות השגרירות.

2. FAIR PRICING

במסגרת תידרוך משלים שהעברתי לנלסון (לבקשתו), הזכרתי

```
DATE:28.02.89
NR:2WIT
A-:(W,LT:182,DH:989002,TD:0070,TM:8,DX:0T
DM:6 TO:KEEN
LT:8
```

OFF: \ 8'FF

NT: 8X2 'N;

8' 8 8FW 'D, 8WNED' (9F EDNIT (T 233)

FU: FAW 'D'T'-'TFQ (9F T' 2F'9E)

8WN: Q. FQ1T1FD

E'QTF MOE'F

FXEFQTF 5D2 ((T 98? FXEDT;)
F. E'QTF'EFD'D 8'QTF MOFC'.

'MOE'; MOE'F WD FXDT; FDNF'D . 'FTFDT W'; MDTFTM
EQFT'D, WT BTD FWXMFE 'E CWY, FNDXFTM BND 'T T
BTM FQET MTM FWND. FM 'WXW BND CQFD ''EWT FQDT
(MWTE). FFTT T' WEXFND MD'M WT'F'M, WT WD W'
W'QTF'D FJOE'D WC'TD W'TD FDTF'D TF, 'FMDE WFM 'FWMD
FWX'F'TM.

MWFM: DTD'FTM W'M FFWD T' WW'; BFTD DFDC'
MDE'M MFTE'M FQFWM, BWEW'TM WFDTP MOE'; C; 'MDTDP
FQF'M FWXM'FTM.

2. BWTDIRP-BTAF

FBDTFD M'TT'T BWT'D.WMEFDM' 'FTFDT; (FZHWM), BTC'M

את הנושא הנ''ל, כלהלן :

- לנושא משנה חשיבות מבחינתנו.
- הוא דוגמא טובה של STRETCHER .
- התיקון שהתקבל בחוק הסיוע (הקצבות) לשת''א 1989 ייפה למטוסי האף-16 בלבד ומוגבל למדינות ק''ד. ייצא לפועל בשת''א 1990 מתוך תקציב הפנטגון.
- בפנטגון מתכוונים לחזור לנושא, להרחיבו וכן להפוך אותו ל''חוק קבוע '' (PERMANENT LAW) במסגרת חוק הסיוע (הרשאות) לשת''א 1990. - אנו מעוניינים מאד בכך, ובמידה שתיקון כללי (לכל המדינות המקבלות FMS ולכל מערכת רבתי) לא יתקבל, קווי הנסיגה שלנו יהיו :

א) תיקון כללי למדינות ק''ד
ב) החלת החקיקה על מטוסי האף-15 הנקנים אף הם במקום הלביא. הוספתי שקרוב לוודאי הנושא יעלה בישראל. במקרה שטרם קבלתם הנוסח שהפנטגון מכין בימים אלה, מעבירים החומר (שאנו קבלנו מחשב/מש''נ) בנפרד.

3. תקציב הפנטגון

בנאומו אמש הציע הנשיא בוש להקפיא את תקציב הפנטגון בשת''א 1990 (לאחר תוספת פצוי לאינפלציה). פירוש הדבר (לכאורה לפחות) שלא יהיה ויכוח בין אספין והממשל על גודל תקציב זה. להערכת נלסון, קיימים סיכויים שיוכלו TO ACCOMMODATE בתקציב את מרבית הפרוייקטים בעלי השלכות כספיות המעניינים אותנו. מאידך תהה לגבי FAIR PRICING
כללי, כי ההשלכות הכספיות טרם ידועות (ואם קלטתי תגובתו הראשונית אל נכון, הוא נבהל קמעה מההשלכות לאורך הזמן, היכולות להסתכם (הווה אומר, לעלות לתקציב הפנטגון) בכדי רבע בליון דולר מדי שנה).

למדן

אק

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא

[illegible]

- [illegible]
- [illegible] STATCHER
- [illegible] ([illegible]) [illegible] 1991 [illegible] [illegible] [illegible]

8284 תאריך : 11.02.89

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,8284
אל:המשרד
מ-:ווש,נר:271,תא:100289,זח:1400,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי / מידי

אל: מצפ''א

מאת: ק. לקונגרס

פגישה עם הסנטור ג'ו ביידן

אתמול (9/2) נפגשנו הציר והח''מ עם הסנטור.

1. הציר העלה 3 נושאים : תהליך השלום, מכירות נשק והסיוע.

תהליך השלום -

ישראל שואפת לפתרון פוליטי בקונטקסט רחב של שלום. אנו עובדים עתה על גיבוש רעיונות ועקרונות המונחים על בסיס ק''ד. בעת ביקוריהם של שה'ח ורה'מ נכנס לדיאלוג עם הממשל ונראה כיצד נוכל לקדם התהליך.
הדיאלוג עם אש'פ, אינו מסייע וספק אם יועיל לתהליך. האיומים של מנהיגי אש''פ על המנהיגות המקומית והאפשרות שאם יוחלט על בחירות ביו''ש ועזה כחלק מהפתרון, אש''פ ישדר את אותו מסר ויקרא להחרמתן ובכך יבטל כל סיכוי להסדר. ארה''ב שגתה בכניסתה לדיאלוג עם אש'פ שכן האחרון שינה רק מילים ולא שינה דבר מהותית. ביידן הסכים לקביעה זו. הציר הוסיף כי קיימת הבנה שיש צורך בשינוי הסטטוסקוו אולם יש להשיג הבנה מוקדמת עם הממשל על התהליך.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מכירות נשק

- ברשימת ''יעבצ'' שני אלמנטים
בולטים : M1 315 לסעודיה ו-40 מטוסי F
18 לאמירויות.
יתכן אמנם שכל פריט בפני עצמו אינו מהווה איום על
ישראל אולם יש תהליך של הצטברות (כלי נשק אמריקנים
באיזור). אמנם כולם עסוקים עתה בנושא הנשק הכימי
אולם אין להתעלם במקביל ממירוץ הנשק הקונבנציונאלי
הגובר.

סיוע -

אנו מודעים לקשיים וללחצים התקציביים
השנה אולם אנו תקווה שלחץ זה לא יפגע בפונקציה 150
ורמת הסיוע לישראל. שכן אם ישראל תיטול סיכונים
בתחום השלום ומכירות הנשק אין מקום להורדת הסיוע שכה
חיוני לה.

2. ביידן, בראשית דבריו, התייחס ליחסי ארה''ב- ישראל
ואמר כי להערכתו הם מצויים בסכנה יותר מאשר אי פעם
מאז 17 שנות עבודתו בסנאט. בחודשים דצמבר-ינואר,
הופיע במספר קמפוסים ברחבי ארה''ב ונאם בפני ציבורים
גדולים. אף פעם קודם לכן לא צעקו לו בוז כאשר הביע
ת מ י כ ת ו בישראל או הסביר קשייה (גם לא בזמן מלחמת
לבנון).
יש להבין הופעותיו אלה, כך ביידן, בקונטקסט
של קבלות פנים חמות בעקבות החלמתו ממחלה קשה ומערכת
הבחירות שלו לנשיאות. מצא עויינות גוברת וישראל שאיבדה
מעמדה. ביידן הוסיף כי קיימת להערכתו בעייה אמיתית
גם בגבעה, במיוחד לאור העובדה שלא נאמר דבר על המזה''ת.
האוירה לדבריו כרגע היא שאנשים חושבים באופן שלילי
על ישראל אך מעדיפים לא להתבטא מחשש להשלכות פוליטיות.

להלן התייחסותו לנקודות שהעלה הציר :-

תהליך השלום :-

מציע שבכל תכנית
שתוגש ע''י ישראל לא יכלל נושא ההתנחלויות שכן ישראל
עלולה לאבד כל תמיכה בקונגרס.

ঢাকা বিশ্ব

- ঢাকার "বেঙ্গল" বই পড়েছেন
বিশেষ : ১৭৫ ম্যাডিসন এভিনিউ ৮-৩৯ ব্লাড ৭
৪১ বিশ্বাস্থ্যম.
'এটা পড়ে বুঝ ঢাকার বেঙ্গল' বইটা পড়ার পর আমি
'ঢাকার পিছে' ও এবারে বই পড়ছিলাম ৫ বছর ঢাকা বাস করেছি
ঢাকাতে. পড়ে চিনে ঢাকার এমন চিত্রও দেখে
পিছে পা। বোধহয় ঢাকার অধিবাসী নিজে পড়লে
বেশি.

ঢাকা -

বাংলাদেশের সেরা লেখকের লেখা
দেখে পিছে বাংলা পড়ার ইচ্ছে হয় যে কি বেঙ্গল বেরিয়ে ঢাকা
ঢাকা পড়ে তা ঢাকার. আর পড়ে 'ঢাকার নিজের চিনে
চলছে পেশাদার ঢাকাবাসীর নিজে পা। ঢাকার বিদেশি
দেখে.

২. ঢাকা, ঢাকার বেঙ্গল, আমাদের দেশের বাংলা- 'ঢাকার'
ঢাকা ও বেঙ্গলের পড়ে বেরিয়ে ঢাকার ঢাকার পা ঢাকা
এবং ৭১ থেকে বেরিয়ে ঢাকার. ঢাকার বেঙ্গল-বেরিয়ে,
পিছে ঢাকার বেঙ্গল বেরিয়ে ঢাকার বাংলা ঢাকা বেরিয়ে
বেরিয়ে. যা ঢাকা বেরিয়ে বেরিয়ে ঢাকা ঢাকার ও বেরিয়ে ঢাকার
ন ৪ ' ৫ ৭ । ঢাকার যা বেরিয়ে বেরিয়ে (১৪ ঢাকা ঢাকার ৪১৮৭
বেরিয়ে).
১৯ বেরিয়ে পিছে পা। বাংলা, ও ঢাকা, বেরিয়েছে
যে বেরিয়ে ঢাকার পড়ে ঢাকার বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে
পড়েছিল যে বেরিয়েছিল. ঢাকা পা বেরিয়ে বিশ্বে বেরিয়ে ঢাকার
ঢাকার. ঢাকা বিশ্বে ঢাকার বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে
১৪ ঢাকার, ঢাকার বেরিয়ে বেরিয়ে ঢাকা ঢাকার বেরিয়ে বেরিয়ে.
বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে ঢাকা পা বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে
যে ঢাকার যে ঢাকার বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে.

বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে :-

বেরিয়ে বেরিয়ে :-

বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে
বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে ঢাকার বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে ঢাকার
বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে বেরিয়ে

מסכים שיש צורך שהממשל יאמץ הפרמטרים של התהליך אולם חושש שהממשל ''אינו יודע עדיין מה הוא רוצה''. לדבריו יש להם ''יותר מדי על הצלחת, והמזה''ת הוא החלק האחרון שהיו רוצים לנגוס בו''. עפ''י שיחה שקיים עם איגלברגר הבין שהממשל, יעדיף שישראל תבוא עם רעיונות לעבודה שיאפשרו לו (לממשל) לעבוד ע''ס רעיונות אלה. יתכן שבהתחלה לא ירצה הממשל לאמץ הפרמטרים והוסיף שמסיבות אלה יופתע אם תכניתו של רה'מ תאומץ מיד לאחר חשיפתה בביקור.

מכירות נשק

מכירות נשק לאיזור בשעה
זו החלטה גרועה. לדברי ביידן תגובת סנטורים לרשימת ''יעבצ''היא שזו אכן רשימה מסוכנת אך אינה
מספקת כדי שהחלטת
אי הסכמה ומאבק יצליחו באווירה הנוכחית. עפ''י נתוני היום, מוכן יחד עם הסנטור קרנסטון (וכן ע''ס ידידותו עם איגלברגר ובמידה מסויימת בייקר) להציג ה- CASE .

סיוע חוץ

חושב שבשלב זה אין מקום לפעולה
ויש עדיין זמן. אולם מבקש להתריע כי אם ''תכנית השלום'' לא תהיה ''מהירה'' נושא סיוע החוץ יהיה בבעייה.

3. ביידן חזר במהלך השיחה על המשך מחוייבותו המוסרית והאיסטרטגית לישראל והצורך בהמשך מחוייבות הקונגרס. ''אפשר בסופו של דבר להתארגן בסנאט AND CONTAIN THE SITUATION''.
ביידן העלה בסוף השיחה נושא הטיפול באינתיפאדה ובעיית דהע'ק האמריקנית והדגיש כי לא ביקר פומבית את ישראל ואין זה מתפקידו לעשות זאת. כן העלה נושא ''מיהו יהודי ''. השפעתו על הקהילה היהודית האמריקנית וכן על ציבור לא יהודי כמו אביו - שהוא תומך מובהק של ישראל .

יהודית ורנאי דרנגר

לב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,
בנצור,מצפא,ממד

8286 תאריך : 11.02.89

** נכנס שמור
**
**
**

חוזם:2,8286
אל:המשרד
מ-:וש,נר:273,תא:100289,זח:1700,דח:ר,סג:שמ
תח:@ גס:אירופה
נד:@

שמור / רגיל

אל: משנה למנכ''ל

דע: סמנכ''ל צפ''א,

השגריר פריס

מאת: השגריר, וושינגטון

שיחה עם שגריר צרפת בוושינגטון - AMB. EMMANUEL DE MARGEIRE

1. הצרפתים ויחד עמם הארופאים מעריכים מאד הן את העובדה כי ביקורו הראשון של המזכיר החדש בייקר מתקיים מיד לאחר כניסת הממשל לתפקידו, בטרם החלו מגעים כלשהם בין ארה''ב לסובייטים, והן העובדה שבייקר יבקר בכל הבירות של מדינות נאט''ו בלא יוצא מהכלל, על אף לוח הזמנים הצפוף והעמוס שלו.

2. מעריך כי המסר והאיתות שבכך לסובייטים ברור: ארה''ב לא תכנס למו''מ עם בריה''מ מאחורי גבם של הארופאים.

3. הביקור הבעייתי ביותר יהיה בגרמניה על רקע הלכי הרוח והפזילה כלפי היוזמות הסובייטיות מצד ממשלת בון והגילויים הפומביים על מעורבותן של חברות גרמניות באספקת ציוד למפעלים שישמשו ליצור נשק כימי בלוב.

4. מפאת לוח הזמנים הצפוף, סבור השגריר הצרפתי, לא

```
** 01/01/80 18:30:11 8286
**
**
**
**
PT70:8286,2
NT:PAWAT
D-:PIW,LT:272,MM:982002,SN:0071,TM:1,DATWA
MM:8 LOTM'TIEM
LT:8
```

PAWAT \ PA'T

NT: PWIM YALCE''T

TM: PWIC''T KE''M,

PWAT'T EC'O

DMM:'PWAT'T, TIW'TAOTT

W'MM WO WAT'T KTEM TTIW'TAOTT - 30 JEUNAMMIE .AMA
MARGIRE

1. PKTEM'O T'MT WEO'PMTIEM'O DWT'C'O DMT PI MM PWTETM C' E'GTT PTMWTT WT MOYC'T MMTW E''GT DMG'O D'T TMMT CI'OM MOOWT TMEG'TT, EOTO MMT DXW'O CTWMO E'G MMO'E TOTE''O'O, TMT PWTETM WE''GT 'EGT ECT MT'TIM WT WT'TIM TMO'' ETM 'TEM DMCTT, WT MP TTM MTXT'O MEEIP TMWOTO WTT.

2. DWTT ET MOOT TMM'MIM WTEP TOTE''O'O ETTTS MTM''E YM MOTO TXI'M WO ET'M''O DMMTT' XIO WT PMTIEM'O.

3. MTEWIT MEW'MM' E'MT YM'M ETMTO'M WT TGW MTEC' MTIM TMET'M ETO' M'TXMIM MOTE''O'OIM DXT MOWTM ET TMXTE''O MEIWE''O WT DWTTEIMT WT METIM XTWT'IM EMOEGM X'M TWOWT'O W'WOWT T'XTF TWG E'W' ETTE.

4. DWMM TIM MTXO'O MXEIM, DOTF MWXT'T MTTEM', YM

יספיקו לדון בביקור זה בנושא המזרח-תיכוני, אך תהיינה עוד הזדמנויות למכביר בחודשים הקרובים, הן במסגרת המגעים הבילטרלים והן במסגרת ציון חגיגות ה-40 לייסוד נאט''ו.

5. השגריר ציין כי מצפים בענין לביקורו של רה''מ בפריס וכל גילוי של גמישות מצד ישראל יתקבל בברכה ובהערכה. חזר והדגיש יחסו החם והידידותי של מיטראן לישראל והוסיף כי מודעים היטב לסיכונים הרובצים לפתחה של ישראל. יחד עם זאת סבורים שהסטטוס-קוו בלתי קביל וגורם נזק לישראל, הן בארה''ב והן באירופה. מצידם עושים מאמצים נמשכים להבטיח המשך ההתמתנות מצד אש''פ. אין בדעת צרפת לנקוט במחוות נוספות כלפי אש''פ או הפלסטינאים (בהקשר זה מפנה תשומת לבכם לדיווחו של אבידן נר 241).

ארד

לב

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,אירו1, אירו2,אירו3,בנצור,מצפא,ממד

```
dcl wnn,owno,rse,barno,wnro,aicr,aoicr,r\aicr\,(0,n4),k\i1,
k\r0,k\r5,ciz1r,czon,ext
```

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פבוק	זק: ____ פתון: ____
סווג: שמור		
תאריך ודפן תעבור: 10 בפברי 1989 15:45	אל: סמנכ"ל צפ"א ופרינ	
פס' פברק: הפשרד: בטחון כבב 248	דע: מקש"ח - משהבט'	
	פאת: ק.לקונגרס	

טילים בליסטים

תשומת ליבכם כי בעדותו של ראש ה-CIA ווב סטר ב-9/2 בסנאט בנושא נשק כימי וביולוגי התייחס הלה להתפתחות מדאיגה נוספת מעבר להפצת נשק כימי וביולוגי והיא - הפצת טילים בליסטיים.

לדבריו עד שנת 2000 לפחות 15 מדינות מתפתחות תייצרנה טילים בליסטיים משלהן. מרבית המדינות המפתחות טילים אלה נמצאות במזה"ת. כל תכנית הפיתוח של טילים אלה בעולם ה-III תלויות בטכנולוגיה זרה אולם טכנולוגיה קריטית זו, אשר נפוצה כבר עתה בעולם כולו, ברת שימוש גם למטרות נוספות או ניתנת להסבה. עם גידול הטילים הבליסטיים בעולם השלישי, על קהיליית המודיעין להיות ערה למאמצים של מדינות אלה לחמש הטילים עם ראשים כימיים וביולוגיים.

ה-CIA ימשיך לספק למקבלי החלטות האמריקנים אינפורמציה מעודכנת ומדויקת על יכולת מדינות לפתח ולייצר טילים בליסטיים ונשק כימי וביולוגי. עד כאן.

יהודית ורנאי דרנגר

יהודית ורנאי דרנגר.

1 1 1 1 1 3 3

תפוצה: 36 שחר סלטה רחל אלחרר בשל אלנקל בנשר פרל
ל בוסו רלאבר לאלם רם אלמן אבי
1 4 3+4 1 4 2

דף: 1 / פתוח: 4	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק 28	דחיפות: מיידי סווג: שמור
אל: מנהל מצפ"א		תאריך ושעת הגעה: 10 בפבר 1989 11:30
דע:		פס' פברק: הפשרד: 375
מאת: ק.לקונגרס		

פגישת השגריר עם סנטורים יהודיים (8.2)

א) כללי

1) לבקשת הסנטור הוארד מצנבאום, נפגשהשגריר שלשום לא"ב עם הסנטורים היהודים. מלבד מצנבאום, השתתפו קרל לוין, פרנק לאוטנברג, הרב קוהל, ג'ו ליברמן ורודי בושביץ. אללן ספקטר לא יכל להשתתף, ואילו ווארן רדמן אמר למצנבאום שמעדיף לא להיות נוכח במפגש כזה. השתתף גם החיים.

2) עיקר השיחה נסב על שלושה נושאים - דויח זכויות האדם של מחמ"ד; היוזמה הישראלית; המכירת נשק למדינות ערב. ההדגשים אצל הסנטורים היו שונים. לדעת לוין, האינתיפאדה תוסיף לחיות "איום רציני" ליוזמה ישראל-ארה"ב. לאוטנברג ומבקרים דרש יוזמת ישראלית נועזת וחדשנית, ואילו רודי בושביץ הסכים אך גם סבור שעל ישראל לטפל גם בבעיות פנים (רפורמה אלקטוראלית והבראת הכלכלה). שני הסנטורים החדשים היו שקטים יחסית ועל פי רוב ביקשו הבהרות לדברי השגריר מבלי להביע דיעותיהם.

3) האוירה היתה ידידותית ועניינית ואם כי נעדרו סימני הקטרנות שאיפיינו שיחות דומות בשנה האחרונה, דאגות פסימיות לגבי מעמדה של ישראל בקונגרס ותדמיתה בעיני ציבור הרחב לא פסקו. בקדוצה הערירו מחר ברור במונחים שאינם משתמעים לשתי פנים: שומה עליו לתפוס את היוזמה המדינית ולהציע הצעות לקידום תהליך השלום שתהיינה מקובלות על הפלסטינאים מזה ועל דעת הקהל ומעצבי המדיניות, בפרט בארה"ב מצה.

תפוצה: 36

שהה מ/שרה 3 1 1 3 2

הרב גדר הל שהבל בנאה ג בפו

רל ריבס גדת הל ומודד יגן נבקר ליאלה בקרי

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פבוק	דף: 2 פתוח: 4
סווג:		
תאריך ומקום חבור:	אל:	
פס' פבוק: המשרד: 275	דע:	
	פאת:	

ב) דוח זכויות האדם

1) לוין פתח ושאל על ההוראות לשימוש ב"LETHAL FORCE". לאחר שארד הסביר ההוראות לפתיחת באש, העיר ליברמן על חטון הקשה של הדו"ח ואילו לוין ביקש לדעת אם לדעת השגריר בייקר היה מגן על חטון. ארד הסביר שהדו"ח כולו הוכן ע"י שיפטר, כאשר פיקרינג ו-ווילקוקס היו התורמים העקריים לפרקים על ישראל והשטחים.

2) לוין שאל גם לגבי החיילים העוסקים בשמירת הסדר בשטחים. לאחר שארד מסר שרובם אנשי מילואים והסביר הסיבות לכך, העריך הסנטור שהאינתיפאדה הינה איום רציני לבטחון ישראל - "מבחינת התמיכה האמריקאית בישראל" - ואף מהווה "סכנת מתמדת ליחסי ישראל-ארה"ב." לפיכך קיימת לדעתו הצדקת להקמת יחידות של חיילי צה"ל סדירים שיטפלו בהתפרעויות בצורת מיומנת יותר ויהיו מאומנים היטב ב- CROWD CONTROL.

3) ככלל, נראה שהסנטורים מוטרדים (כמונו) מהכיסוי הבלתי מאוזן של הדו"ח בכלי התקשורת והחשפעות השליליות על דעת הקהל בארה"ב.

ג) יזמה ישראלית

1) לבקשת מצנבאום, טקר השגריר את החשיבה המתנהלת בנדון בארץ היום, תוך שימת הדגש על פתרון ביניים ותוך איזכור האפשרות של קיום בחירות בשטחים. ציין כי לא יותר לחברי אשים להתמודד, אך לא נבדוק חציצות של כל מועמד. בתשובה לשאלה מלוין, אמר השגריר שמן הסתם אשים יתנגד לקיום הבחירות, ובתגובה העיר לאוטנברג שאם כך, איש מהשטחים לא "ירוץ" בבחירות. עוד העירו לוין ומצנבאום כי היה

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	דף: 3 פתוח: 4
סווג:		
תאריך ודפן תעבור:	אל:	
כס' פבריק: המשרד: 275	דע:	
	פאת:	

וחברי אשים לא יוכלו להתמודד, לא ייראו הבחירות כחפשיות ואנו משלים את עצמנו אם אנו חושבים אחרת.

2) מצנבאום העלה בושא יחסי הציבור. לדעתו, אשים עשה "עבודה נחדרת" בתחום זה כאן בארה"ב. הוא מבין דברי השגריר לפיהם קיים כיום סיכוי מציאותי, אם לא גדול, לשבור את הסטטוס קוו בשטחים ולהשיג התקדמות, וזכותנו - זכותנו לבד - להחליט כיצד לעשות זאת, אך לצערו אפילו אם נציע "הפתרון הטוב שבעולם", נקלקל את העניין מבחינת יחסי הציבור. נמצאים בארה"ב מומחים רבים ליחסי ציבור התומכים ומאמינים בישראל שיסמחו לסייע לנו בחינם. עלינו להעזר בהם. לאוטנברג חלק על דעת מצנבאום. אין מה לעשות. הישראלים הם CLUMSY. יש להם חברה פתוחה ולא ניתן להשתיק אנשים מסויימים, מה גם שביסודו של דבר קיימת בעייה אמיתית: האיש ברחוב כאן רואה את הטלויזיה ואת הדמויים במסך וכן "רואה את האנלוגייות בין המתרחש בשטחים לבין המצב בדרום אפריקה", ככל שזה מכוער ולא מוצדק. על ישראל להכיר בכך שבעקבות פתיחת הדיאלוג בין ארה"ב ואשים, ערפאת נדחף חזרה לזירה הבינלאומית כשחקן ראשי, מדובר ב"אפרת חדשה", ולמרבה הצער אינו מתרשם שיש חדש בחשיבה הישראלית. הרי עניין הבחירות אינו בגדר חידוש ועוד מעט נשמע שוב על "תוכנית אלון". לדעתו - ולדעת מצנבאום-ישראל חייבת לנקוט ביוזמות חדשות ונועזות.

3) השגריר השיב שמותר לצפות לרעיונות חדשים מישראל, אך אסור להשתעשע באשליות. ישראל לא תדבר עם אשים. בנקודה זו קיים קונסנסוס. מצד שני ניתן לצפות מרה"מ ומשה"ח לרעיונות ביחס לפתרון ביניים, להקלה במצב הקיים, לקיום דיאלוג עם הפלסטינים. מאידך אין לצפות שישראל תגביל את עצמה לפני קיום שיחות-ושיחות ישירות.

4) ארד המשיך ואמר שארה"ב רואה תפקידה בעידוד מנהיגים מקומיים בשטחים לקיים שיחות עמנו. בושביץ שאל אם להערכתנו אשים יכסה להפריע לדיאלוג מקומי כזה ולהיות GENERALLY DISRUPTIVE לאור הדיאלוג עם ארה"ב. ארד השיב כי אנו מניחים שבדיאלוג עם אשים תעביר ארה"ב מסר לפיו אין עתיד לדיאלוג ממהותי, אם אשים לא יאפשר

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	דף: 4 פתון: 4
סווג:		
תאריך ודפן תעוד:	אל:	
פס' פנוק: המשרד: 275	דע:	
	פאת:	

לתושבי השטחים לבחור בנציגים היכולים לדבר עם ישראלים במגמה להוריד רמת האלימות וכיוצ"ב. השינויים התצהרתיים בעמדת אשים עד כה וכל תמורות שתבואנה, אם תהיינה כאלה, נכפים על אנשי אשים ע"י תושבי השטחים שהם סרגמטיים יותר מאנשי אשים ומוכנים לקחת את תעניינים לידיהם הם אם אשים לא יתחשב במצבם [illegible]. בשנה האחרונה פיתחו המקומיים מנהיגות משלהם, המסוגלת להסעיל לחץ על אשים. בתשובה למצנבאום; אמר השגריר שלא חסר מידע המצביע על שינוי זה, ושגם מומחים אמריקאים שותפים להערכה זו.

ד) מכירת נשק למדינות-ערב

ו) מצנבאום התייחס לרשימת יעבץ, הכוללת בין השאר מטוסים וטנקים מתקדמים לקעודיה. ארד העיר שדווקא כאן, בנושא מירוץ הנשק, טמונה הסכנה האמיתית הנשקפת לישראל. כשלעצמה, האינתיפאדה איננה איום קיומי; היא בעיית רציבית בתחום יחסי הציבור, ויש לה עלות כלכלית משמעותית. אולם מחיר מלחמה יותר יקר בהרבה, והתאגות האמיתיות שלנו כ[illegible] נובעות מהטק"קים ומהנשק הכימי במזה"ת כיום. השגריר הוסיף שיהיו לנו דאגות חמורות לגבי כל עיסקת נשק שיש בה כדי להקטין את העליונות הצבאית שלנו על צבאות ערב. בכלל זה הצביע על מטוסים, מכ"מים, ציוד אלקטרוני ועוד. בושביץ שאל לגבי אספקת טנקים לסעודיה והשגריר השיב שגם אלה [illegible] להדאיג אותנו. ציין שלא ניתן להתייחס לאספקת כל פריט בחומרה שווה ובצוד שאנו נגלה הבנה לאינטרסים האסטרטגים של ארה"ב, יש להבטיח שארה"ב תגלה הבנה ורגישות לבטחוננו.

ה) סיכום

בתום השיחה (לאחר שלוין, קוהל וליברמן עזבו) חזרו לאוטנברג ומצנבאום והביעו חששותיהם שאין חדש בהצעות הנשקלות בארץ כיום וקראו פעם נוספת ליוזמה חדשנית ונועזת. בושביץ הצטרף והסכים שיוזמה כזו נחוצה מאד. לאוטנברג שב גם לעניין הדיאלוג בין ישראל והמקומיים בשטחים והציע שניתן פירסום רחב יותר לשיחות ששהבטי ואנשי הממשל מקיימים כבר עכשיו עם תושבי השטחים.

[illegible]

למדן.

תפוצה:

דף: 1 פתיון: 4	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	דחיפות: מיידי סווג: שמור
אל: מנהל מצפ"א		תאריך ודפן תעבור: 10 בפבר 1989 11:30
דע:		פס' פנוק: הפשרד: 375
פאת: ק.לקונגרס		

28

פגישת השגריר עם סנטורים יהודיים (8.2)

א) כללי

1) לבקשת הסנטור הוארד מצנבאום, נפגשהשגריר שלשום לא"ב עם הסנטורים היהודים. מלבד מצנבאום, השתתפו קרל לוין, פרנק לאוטנברג, הרב קוהל, ג'ו ליברמן ורודי בושביץ. אלן ספקטר לא יכל להשתתף, ואילו ווארן רדמן אמר למצנבאום שמעדיף לא להיות נוכח במפגש כזה. השתתף גם חים.

2) עיקר השיחה נסב על שלושה נושאים - דויח זכויות האדם של מחמ"ד; היוזמה הישראלית; ומכירת נשק למדינות ערב. ההדגשים אצל הסנטורים היו שונים. לדעת לוין, תאינתיפאדה תוסיף לחיות "אינם רצינ'" ליוזמי ישראל-ארה"ב. לאוטנברג ומבקרי ישראל דרשו יוזמת ישראלית נועזת וחדשנית, ואילו רודי בושביץ הסכים אך גם סבור שעל ישראל לטפל גם בבעיות פנים (רפורמה אלקטוראלית והבראת הכלכלה). שני הסנטורים החדשים היו שקטים יחסית ועל פי רוב ביקשו הבהרות לדברי השגריר מבלי להביע דיעותיהם.

3) האוירה היתה ידידותית ועניינית ואם כי נעדרו סימני הקטרנות שאיפיינו שיחות דומות בשנה האחרונה, דאגות פסיכולוגיות לגבי מעמדה של ישראל בקונגרס ותדמיתה בעיני ציבור הרחב לא פסקו. בקדוצה הערירו מחר ברור במונחים שאינם משתמעים לשתי פנים: שומה עלינו לתפוס את היוזמה המדינית ולהציע הצעות לקידום תהליך השלום שתהיינה מקובלות על הפלסטינאים מזה ועל דעת הקהל ומעצבי המדיניות, בפרט בארה"ב מזה.

תפוצה: 36 שרה מ/שרה, 3 1 1 1 2

רה"ל גדר הל שרבס בנאה ג בפו

רל"ל ריבס גדה רל יגאן בקב ליאוה בקרי

דף: 2 פתיון: 4	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פבוק	דחיפות: סווג:
אל:		תאריך וזמן חבור:
דע:		פס' פבוק: המשרד: 275
מאת:		

ב) דויח זכויות האדם

1) לוין פתח ושאל על ההוראות לשימוש ב"LETHAL FORCE". לאחר שארד הסביר ההוראות לפתיחת באש, העיר ליברמן על הטון הקשה של הדויח ואילו לוין ביקש לדעת אם לדעת השגריר בייקר היה מגן על הטון. ארד הסביר שהדו"ח כולו הוכן ע"י שיפטר, כאשר פיקרינג ו-ווילקוקס היו התורמים העקריים לפרקים על ישראל והשטחים.

2) לוין שאל גם לגבי החיילים העוסקים בשמירת הסדר בשטחים. לאחר שארד מסר שרובם אנשי מילואים והסביר הסיבות לכך, העריך הסנטור שהאינתיפאדה הינה איום רציני לבטחון ישראל - "מבחינת התמיכה האמריקאית בישראל" - ואף מהווה "סכנת מתמדת ליחסי ישראל-ארה"ב." לפיכך קיימת לדעתו הצדקה להקמת יחידות של חיילי צה"ל סדירים שיטפלו בהתפרעויות בצורת מיומנת יותר ויהיו מאומנים היטב ב- CROWD CONTROL.

3) ככלל, נראה שהסנטורים מוטרדים (כמונו) מהכיסוי הבלתי מאוזן של הדו"ח בכלי התקשורת והתחשבעות השליליות על דעת הקהל בארה"ב.

ג) יזמה ישראלית

1) לבקשת מצנבאום, טקר השגריר את החשיבה המתנהלת בנדון בארץ היום, תוך שימת הדגש על פתרון ביניים ותוך איזכור האפשרות של קיום בחירות בשטחים. ציין כי לא יותר לחברי אש"פ להתמודד, אך לא נבדוק הציציות של כל מועמד. בתשובה לשאלה מלוין, אמר השגריר שמן הסתם אשים יתנגד לקיום הבחירות, ובתגובה העיר לאוטנברג שאם כך, איש מהשטחים לא "ירוץ" בבחירות. עוד העירו לוין ומצנבאום כי היה

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	עמ': 3 פתוח: 4
סווג:		
תאריך וזמן תעבור:	אל:	
פס' פנוק: הפשרד: 275	דע:	
	פאת:	

וחברי אשים לא יוכלו להתמודד, לא ייראו הבחירות כחפשיות ואנו משלים את עצמנו אם אנו חושבים אחרת.

2) מצנבאום תעלה בושא יחסי הציבור. לדעתו, אשיפ עשת "עבודה נחדרת" בתחום זת כאן בארה"ב. הוא מבין דברי השגריר לפיתם קיים כיום סיכוי מציאותי, אם לא גדול, לשבור את חסטטוס קוו בשטחים ולחשיג התקדמות, וזכותנו - זכותנו לבד - להחליט כיצד לעשות זאת, אך לצערו אפילו אם נציע "תפתרון חטוב שבעולם", נקלקל את העניין מבחינת יחסי הציבור. נמצאים בארה"ב מומחים רבים ליחסי ציבור התומכים ומאמינים בישראל שיתמחו לסייע לנו בחינם. עלינו להעזר בהם. לאוטנברג חלק על דעת מצנבאום. אין מת לעשות. חישראלים הם CLUMSY. יש להם חברת פתוחה ולא ניתן להשתיק אנשים מסויימים, מה גם שביסודו של דבר קיימת בעייה אמיתית: חאיש ברחוב כאן רואה את הטלויזיה ואת הדמויים במסך וכן "רואה את האנלוגייות בין המתרחש בשטחים לבין המצב בדרום אפריקה", ככל שזה מכוער ולא מוצדק. על ישראל להכיר בכך שבעקבות פחיחת הדיאלוג ריז ארה"ב ואשים, ערפאת נדחף חזרה לזירה הבינלאומית כשחקן ראשי, מדובר ב"אפרת חדשה", ולמרבה הצער אינו מתרשם שיש חדש בחשיבה הישראלית. הרי עניין הבחירות אינו בגדר חדוש ועוד מעט נשמע שוב על "תוכנית אלון". לדעתו - ולדעת מצנבאום-ישראל חייבת לנקוט ביוזמות חדשות ונועזות.

3) השגריר השיב שמותר לצפות לרעיונות חדשים מישראל, אך אסור להשתעשע באשליות. ישראל לא תדבר עם אשים. בנקודה זו קיים קונסנסוס. מצד שני ניתן לצפות מרה"מ ומשה"ח לרעיונות ביחס לפתרון ביניים, להקלת במצב הקיים, לקיום דיאלוג עם הפלסטינים . מאידך אין לצפות שישראל תגביל את עצמה לפני קיום שיחות-ושיחות ישירות.

4) ארד המשיך ואמר שארה"ב רואה תפקידה בעידוד מנהיגים מקומיים בשטחים לקיים שיחות עמנו. בושביץ שאל אם להערכתנו אשים יגסה להפריע לדיאלוג מקומי כזה ולהיות GENERALLY DISRUPTIVE לאור הדיאלוג עם ארה"ב. ארד השיב כי אנו מניחים שבדיאלוג עם אשים תעביר ארה"ב מסר לפיז אין עתיד לדיאלוג ממחותי, אם אשיפ לא יאפשר

תפוצה:

דף: 4 פתון: 4	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	דחיפות: סווג:
אל:		תאריך ודפן תעור:
דע:		פס' פנוק: המשרד: 275
פאת:		

לתושבי השטחים לבחור בנציגים היכולים לדבר עם ישראלים במגמה להוריד רמת האלימות וכיוצ"ב. השינויים ההצהרתיים בעמדת אשים עד כה וכל המורות שתבואנה, אם תהיינה כאלה, נכפים על אנשי אשים ע"י תושבי השטחים שהם פרגמטיים יותר מאנשי אשים ומוכנים לקחת את העניינים לידיהם הם אם אשים לא יתחשב במצבם [illegible]. בשנה האחרונה פיתחו המקומיים מנהיגות משלהם, המסוגלת להסעיל לחץ על אשים. בתשובה למצנבאום; אמר השגריר שלא חסר מידע המצביע על שינוי זה, ושגם מומחים אמריקאים שותפים להערכה זו.

ד) מכירת נשק למדינות-ערב

1) מצנבאום התייחס לרשימת יעבץ, הכוללת בין השאר מטוסים וטנקים מתקדמים לסעודיה. ארד העיר שדווקא כאן, בנושא מירוץ הנשק, טמונה הסכנה האמיתית הנשקפת לישראל. כשלעצמה, האינתיפאדה איננה איום קיומי; היא בעיית רציני בתחום יחסי הציבור, ויש לה עלות כלכלית משמעותית. אולם מחיר מלחמה יותר יקר בהרבה, והתאגות האמיתיות שלנו כ[illegible] נובעות מהטק"קים ומהנשק הכימי במזה"ת כיום. השגריר הוסיף שיהיו לנו דאגות המורות לגבי כל עיסקת נשק שיש בה כדי להקטין את העליונות הצבאית שלנו על צבאות ערב. בכלל זה הצביע על מטוסים, מכ"מים, ציוד אלקטרוני ועוד. בושביץ שאל לגבי אספקת טנקים לסעודיה והשגריר השיב שגם אלה [illegible] להדאיג אותנו. ציין שלא ניתן להתייחס לאספקת כל פריט בחומרה שווה ובצוד שאנו נגלה הבנה לאינטרסים האסטרטגים של ארה"ב, יש להבטיח שארה"ב תגלה הבנה ורגישות לבטחוננו.

ה) סיכום

בתום השיחה (לאחר שלוין, קוהל וליברמן עזבו) חזרו לאוטנברג ומצנבאום והביעו חששותיהם שאין חדש בהצעות הנשקלות בארץ כיום וקראו פעם נוספת ליוזמה חדשנית ונועזת. בושביץ הצטרף והסכים שיוזמה כזו נחוצה מאד. לאוטנברג שב גם לעניין הדיאלוג בין ישראל והמקומיים בשטחים והציע שניתן פירסום רחב יותר לשיחות ששהבטי ואנשי הממשל מקיימים כבר עכשיו עם תושבי השטחים.

יולה לנמן

למדן.

תפוצה:

דחיפות: רגיל	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פברוק 13	קוד: ____ פתוח: ____
סווג: שמור		
תאריך וזמן תעבור: 10 בפבר' 1989 10:30	אל: מצפ"א	
פס' פברק: המשרד: בטחון 259 226	דע: מקש"ח	
	פאת: ק.לקונגרס	

סבט: CODEL מטעם ועדת המשנה לתקציב הפנטגון

להלן מתוך שיחת עם ריצרד קולינס:

יו"ר וועדת המשנה, הסנטור דן אינווה, מתכנן סיור באיזורנו עם חברי הוועדה בסגרת פסחא, היינו בשבוע האחרון של מרץ. המועדים המדוייקים טרם נקבעו. אינווה מקווה שכחמישה סנטורים ישתתפו. לאוקנברג (שהוא חבר חדש בוועדת המשנה) מביע עניין. קולינס חבטיח למסור לנו פרטים ברגע שהתכניות מתגבשות.

יוסף לבן
למדן.

שתה סלטה רהל לתרהג גשל גלגל בשתה לבפו'
ג'ב

תפוצה: 36

END

דף: ____ 30 פתוח: ____	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פברק	דחיפות: סווג: שמור
אל: ממ"ד סוריה/לבנון		תאריך ושעת חעבור: 1200 10 בפבר' 89
דע:		פס' פברק: הפשרד: 250
מאת: אלי אבידן, ושינגטון		

לבנון. שלכם 382

1. מבדור ראשוני עולה שהממשל טרם נתפנה לטפל בסוגיית יחסי חוץ של ארה"ב עם מדינות שונות, טרם שיושלם ארגונו של מחמ"ד מבחינת המינוייים הנוהלי עבודה. מעירים גם שלבנון אינה נמצאת בסדר עדיפויות גבוה. לחזכירכם שג'ון קלי שחתמנה להחליף את מרפי נקט עמדה מניטליסטית בהיותו שגריר בבירות, המנבאות לזו של NEA שארה"ב אינה יכולה להושיע את לבנון מתלאותיה ועליה להיות ריאליסטית באשר לסיוע שהיא יכולה להגיש לפתרון הסכר.

2. לעומת הענייין מעירים שהכתבת מורכבת ממכלול של רעיונות/הצעות שליוו את הטיפול בסוגיה אך לא הגיעו לכלל מיצוי. מוסיפים שארה"ב ככלל תומכת בפתרון מוסכם על הכל ותקדם בברכה כל סיוע של גורמים מחוץ למערכת. (דהיינו טיפול הלע"ר).

3. נדמה על סמך הדברים שניתן להוסיף שיציאה ביוזמה נוספת תהא בסימן שאלה לנוכח נסיון העבר חלא רחוק של הממשל הקודם. עוד אדרש לנושא בהמשך.

אלי אבידן

אא.

תפוצה: 36 - בנוסחה הנדון ליוזמה הנשיא הלבהכל הנתם רק אלה הנמצא

7413 תאריך : 10.02.89
דף 1 מתוך 2
עותק 4 מתוך 26 סודי ביותר נכנס **

חוזם:2,7413
אל:המשרד
מ-:וש,נר:237,תא:090289,זח:1900,דח:מ,סג:סב
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי ביותר / מידי

אל: סמנכ'ל צפ''א ופר''נ

דע: לשכת שה''ח

לשכת רה''מ

מאת: אלי אבידן , שג' וושינגטון

לשיחת השגריר - המזכיר
---

1. מגורמי מחמ''ד המצויים בתוכן השיחה קלטתי שבעקבות הפגישה קיימת ציפיה שישראל תענה בחיוב להצעת המזכיר לחילופי דעות מוקדמים בדרגי העבודה בהקשר לאופציות לקידום תהליך מדיני, טרם שדרג מקבלי ההחלטות יציג תכנית מגובשת. הכוונה שישראל תבהיר רעיונותיה וכן יעשה הצד האמריקאי, עוד לפני בואם של שה''ח ורה''מ לוושינגטון.

2. המדובר במכניזם חדש שבדעת המזכיר להכניס לעבודת מחמ''ד גם בהקשר למגזרים אחרים במחשבה שהוא לא ימצא עצמו עסוק רובו ככולו במגזר אחד כפי שנהג קודמו לעיתים מזומנות אלא להטיל את מעמסת הסינון והניפוי הראשונים של אגף התכנון ההופך לגוף המרכזי שיכין את עבודת המטה של דרג מקבלי ההחלטות .

3. מן הראוי שניתן דעתנו לציפיה ושנמצא דרך להביאה

```
*                                                                      *
*                                                                      *
*                                                                      *
```

*
* דף 2 מתוך 2
* עותק 4 מתוך 26
*
*לידיעת האמריקאים.
*
*4. אוסיף בענין אחר שהכוונה למנות את ג'והן קלי השגריר
*לשעבר בלבנון כמחליפו של מרפי אושרה אתמול לבושביץ
*בשיחה טלפונית שהמזכיר קיים איתו. תגובה ספונטנית
*של גורמים מחוץ לממשל שסיפרו על השיחה הנ''ל הגדירה
*את שני המינויים, זה של ריצ'רד האס/ ראש צוות המזה''ת
*במועצה לבטחון לאומי של קלי באגף מזהת' כ- LIGHT
*WEIGHT בניגוד למשקלם של אוקלי ומרפי קודמיהם
*ושמרכז הכובד עובר לאגף התכנון גם ע'ח אגף המזה''ת.
*
*אלי אבידן
*
*חו
*
*
*
*תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,
*בנצור,מצפא

```
*                                                                      *
* TP 2      DATE 2                                                     *
* USING 4   DATE 25                                                    *
*                                                                      *
*ZZZ'UN FINDZ'GN'D.                                                    *
*                                                                      *
*4.  NEO'P EAI'I NNZ WNCZ'ZEN TAUEN NN A'ZNI GZ' NWXZ'Z                *
*TWNZZ EZZZII CANZ'EI WZ ATZE' NIWZN NNDIZ TZIWZ'Y                     *
*CW'ON ATZE'I'N WNDIC'Z G''D N'NI. NXIZN OZIZUC'N                      *
*WZ KIZA'D ANIY TAWWZ WO'EZI WZ NW'NN NZ''Z NXZ'ZN                     *
*NN WZ' NA'II''D, JN WZ I'X'ZZ NNO\ ZNW XZIN NXJN''N                   *
*EATUXN TEUNII ZNIXI WZ GZ' ZNXP AJNN' C- THDIJ                        *
*THDIEW EI'XII TAWQTD WZ NIGZ' IATE' GIZA'ND                           *
*TWATCD NCIZI WIZI ZNXP NNCIII XD W'N NXP NXJN''N.                     *
*                                                                      *
*NZ' NZ'II                                                             *
*                                                                      *
*NI                                                                    *
*                                                                      *
*                                                                      *
*                                                                      *
*NE: WNN,OWNN,ZNN,AAZNN,WNZN,AICZ,AAICZ,ZXAZC),TD,NXI,                 *
*EIZIZ,AXEN                                                            *
```

```
*   תאריך :10.02.8[illegible]                                  7205  *
*  דף 1    מתוך 2                                                   *
*  עותק 4    מתוך 26          סודי ביותר                  נכנס **   *
*                                                                   **
*                                                                 **
*                                                                 ***
*חוזם:2,7205                                                        *
*אל:המשרד                                                           *
*מ-:וש,נר:210,תא:090289,זח:1100,דח:מ,סג:סב                           *
*תח:@ גס:מצפא                                                       *
*נד:@                                                               *
*                                                                   *
*                                                                   *
*                                                                   *
*                                                                   *
*סודי ביותר/מיידי                                                   *
*                                                                   *
*אל:סמנכ'ל צפ'א                                                     *
*                                                                   *
*מאת:ציר-עודד ערן                                                   *
*                                                                   *
*להלן משיחה עם דניס רוס.                                            *
*                                                                   *
*(השיחה התקיימה בערב אחרי פגישת השגריר והמזכיר).                    *
*                                                                   *
*א. בפגישת פלטרו עם נציגי אש'פ אכן הושמעה ביקורת                    *
*נוקבת על כך שדוברי אש'פ לא רק שלא גינו נסיון החדירה              *
*אלא אף הצטרפו לנטילת האחריות. נאמר על ידי פלטרו                  *
*שארה'ב תתקשה להמשיך בדיאלוג בתנאים כאלו. רוס                     *
*מוסיף מאידך שאכן אין כוונה להפסיק הדיאלוג בטרם יבחן             *
*אש'פ במסגרת התהליך עצמו היינו כאשר תגובש תוכנית                  *
*ואש'פ יצטרך להעניק תמיכתו בצורה זו או אחרת לאלמנטים             *
*שבה.                                                               *
*                                                                   *
*ב. בשלב זה הכוונה ל'פגישות בדרגי עבודה' הן פגישות               *
*עם ישראלים כמו רובינשטיין בוושינגטון והוא לא מתכנן              *
*נסיעה למזה'ת אלא אם כן יסתבר לו תוך כדי הנסיעה                   *
*עם המזכיר באירופה שהוא מבקש להצטרף למסע למזרח הרחוק            *
*ואז יחזור דרך המז'ת.                                              *
*                                                                   *
*ערן                                                               *
*                                                                   *
*חו                                                                 *
```

```
*                                                                      *
*                                                                      *
*                                                                      *
```

משרד החוץ-מחלקת הקשר

```
*                                                    *
* דף 2     מתוך 2                                   *
* עותק 4   מתוך 26                                  *
*                                                    *
*תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,  *
*בנצור,מצפא                                          *
```

```
*                                                                      *
* TP 2      DATE 2                                                     *
* USING 4   DATE 82                                                    *
*                                                                      *
*RE: WAN,OWAN,FNA,DATNA,WNCO,DICT,DATCT,FLDRCT,FD,NDI,                 *
*EIXIT,DXEM                                                           *
```

משרד החוץ
מחלקת ההסברה

ירושלים, ה' באדר א' תשמ"ט
10 בפברואר 1989

אל הנציגויות

זכויות האדם בשטחים - דו"ח מחמ"ד

בתשובה לדו"ח מחלקת המדינה של ארצות הברית (מחמ"ד) על זכויות האדם בשטחים, שהתפרסם ב-8.2.1989, מצ"ב שלושה נירות:

1. הודעת דובר משרד החוץ מה-8.2.1989.
2. האירועים האלימים בשטחים, האמצעים הננקטים על ידי ישראל וזכויות האדם.

   ניר זה מחולק לפי נושאים כדי לאפשר שימוש נפרד בכל אחד מהם, על פי שיקולים מקומיים.
3. תגובה לדו"ח מחמ"ד על זכויות האדם בשטחים.

מאחר שאין לנו ענין לעורר הנושא בירוזמתנו מומלץ להשתמש בחומר רק אם וכאשר תהיה לדו"ח תהודה רחבה בתקשורת ובדעת הקהל המקומית וגם אז רק בכפיפות למה שיתפרסם בנדון.

120/10.2.1989/3.08.04

26

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פברוק	דף: 1 פתוח: 3
סווג: שמור		
תאריך וזמן תעבור: 10 בפבר' 1989 16:00	אל: מצפ"א	
פס' פברק: המשרד: בטחון	דע: לשכת רה"מ, מקש"ח/משהבטי	
330 324	פאת: ק.לקונגרס	

שיחת השגריר - הסנטור סרבנס (8.2)

שלשום קיים השגריר שיחת שוטפת עם הניל (יויר ועדת המשנה למזה"ת) ועידכן אותו בין היתר על המתרחש באיזור והחשיבה אצלנו בנושא יוזמה מדינית. כדרכו, שאל סרבנס שאלות לעניין, הקשיב בקשב רב וחשמיע מעט. מעניין לציין שלא העלה נושא דו"ח ז"א ושאלת מכירות נשק למדינות ערב. מאידך גילה עניין במצב כלכלתנו, מחשש שאנו שוקלים בקשה להגדיל את הסיוע. להלן הנקודות העקריות:

א) הממשל החדש - מבויים במחמ"ד ואחרים

1) תהה על האיטיות במינויים הניל. הנשיא היה זריז בדרג הקבינט, אך בייקר נראה איטי מאד. לדוגמא עדיין אין מחליפים למרפי ולרידגוויי, ובאשר למנויים שכבר נעשו (איגלברגר לדוגמא) טרם הועברה לסנט הביירת הדרושה לשם אישרורם.

2) גם הסיבוכים במינוייו של טאואר חייבים להדאיג כי הרי לפי החוקה יש למזכיר התגנה מקום בסולם הפיקוד.

ב) ביקור רה"מ

לדעת סרבנס עלינו לשקול היטב עתוי ביקור זה. כל עוד שאין סיבה להתרגש מתוכן חדיאלוג עם אשים (ולמיטב ידיעתו אין דבר troublesome) אין צורך ללחוץ לביקור מוקדם. בנוסף מובן שהביקור זקנה קדימות לעניין הסיכסוך בנושאי מדיניות החוץ המעקיקים הממשל החדש, ומן הראוי שנשאל את עצמנו את זה מעניינינו. מאידך, יש להמנע מדחיית מופרזת פן תתפרש כעלבון (מצד הממשל) לישראל. הסכים עם השגריר שהמחצית הראשונה באפריל יכולה לחיות עתוי אופטימאלי לביקור.

תפוצה: 36

2 1 1 1 3 3

שמחה טלשמה חמג נמרסג שמבטל בקשה גלבריג
רלנ מכב נגמה רפ אומן גפ
1 4 ומיג אל 1

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פנוק	דף: 2 פתוח: 3
סווג:		
תאריך ושעת העבר:	אל:	
פס' פנוק: המשרד: בשלום 274	דע:	
	פאת:	

ג) המצב הכלכלי בארץ והסיוע

1) לבקשת סרבנס סקר השגריר את הצעדים הכלכליים הבנקטים בארץ. במשובה לשאלה, העריך השגריר שהמשבר הינו בגדר manageable.

2) טרבנס העיר שלא היה מייעץ לנו לבקש הגדלה בסיוע. מצדו הערך שהיה והקונגרס יאמץ תקציר, יהיה ויחן לחגן על מלוא הסיוע עבור ישראל ברמתו הנוכחית. באין תקציב, יופעל חוק גראם -רדמן ולא יהיה מנוס מקיצוצים, גם בסיוע עבור ישראל. בכל מקרה חשוב שרה"מ, בעת ביקורו בוושינגטון, יגיע עם תכנית מתקבלת על הדעת, שתוכיח שאנו נמצאים "ON TOP OF" בעיותינו הכלכליות ושתזכה לתמיכת הממשל והקונגרס.

ד) מדיניות חוץ, הקובייטים וישראל

1) לדעת סרבנס, יתא מה שיהא בנאום בוש בפני הקונגרס (אמש) לא יהיו לארה"ב המשאבים שיאפשרו לה לנהוג כמעצמה גדולה ולהשיג מספר יעדים בתחום מדיניות החוץ. ככל הנראה לא הנשיא בוש אלא גורבצוב יקבע האג'נדה הבינלאומית לנוכח יוזמותיו בכל כיוון.

2) מכאן עברה השיחה ליחסי ברה"מ - ישראל. השגריר נטו על ההתפתחויות האחרונות לא רק עם ברה"מ אלא גם עם הונגרייה ומדינות אחרות במזא"ר.

ה) יוזמה במזה"ת

1) סרבנס ביקש לדעת אם יש לנו עניין ב"תכנית מזחת"ית פעילה". השגריר מסר שבביקורו האחרון בארץ התרשם שאנו אכן מעוניינים בכך, והסנטור העיר שעלינו לכלכל את צעדינו במשנה זהירות כי הרי מדובר בעתידה של ישראל וקיימת האפשרות שנצא בדרך שתגרור אותנו, באם נרצה באם לוא, בכיוון בלתי רצוי. בהקשר זה התעניין סרבנס בהערכתנו לגבי המניעים שהביאו את שולץ לפתוח דיאלוג עם אש"פ. שאל אם הופתענו והוסיף שהוא הופתע מהחלטה ומחוסר ההתייעצויות הראויות לכך עמנו.

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פבוק	דף: 3 סתום: 3
סווג:		
תאריך וזמן תעבור:	אל:	
פס' פבוק:	דע:	
תפשיר: מעריון 230 234	פאת:	

2) בתשובה לשאלת השגריר, אמר שמתקשה לצפות מדיניות חממשל החדש לגבי מזה"ת. בייקר חינו זחיר מאד, ולא רק בפומרי (רשיתועיח, לחשל) אלא גם בשיחות סרטוזות בייקר טוען שהוא לומד את חבושא, כמו שאר חבושאים על סדר חיום שלו.

ו) פעילות קבוצות ערביות-אמריקאיות

סרבנס העיר שלאחרובח שם לב לתיחכום גובר מצד תקבוצות הניל, המגבירות את פעילותם, גם בגבעה. ברור שיש להם מקורות מימון גדולים המאפשרים להם לערוך מסע פירסום נרחב בעתובות. הם נעשים פיקנים יותר וניכר גם subtlety חדש במסר שלהם. מובן שמתנהל מערכה מתוזמרת לנצל את האינתיפאדה לטובת עניינם.

ז) תלובי (ומכירות נשק ?)

בתום השיחה סרבנס חביע תמיהה כביכול מאנשים העשים רבות למען הממשל בעת הבחירות ואזי במקום לפנות עליהם כדי לנצל את האשראי שלהם, פונים דווקא לקונגרס ומנסים להפעילם לעבר הממשל. דבריו היו סתמיים למדי אך ניתן היה להבין שהתכוון בין השאר לשדולה הפרו-ישראלית ולנאמני אייפאיק, שהיו בוושינגטון בתחלת השבוע ושקרוב לוודאי שוחחו אתו בדבר רשימת יעבץ ועסקות נשק אפשריות עם מדינות ערב.

יוסף למדן

למדן.

תפוצה: ש

END

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

- ס ו ד י -

ה' אדר תשמ"ח
10 בפברואר 1989

4529

אל : שה"ח
ס/שה"ח
המנכ"ל וחברי הנהלה
ראשי נציגויות צפ"א

מאת : מנהל מצפ"א

דף מצפ"א מס' 36

לשבועיים המסתיימים ב- 10/2/89

דו"ח מחמ"ד על זכויות האדם

הדו"ח (בן 1500 עמוד) הוגש רשמית לקונגרס ב- 18/1 ופורסם רשמית ב- 8/2. בדו"ח פרק בן 22 עמודים על ישראל והוא זה שזכה למרבית תשומת הלב התקשורתית וכן השימועים שנערכו בשתי תת-ועדות בקונגרס ביומיים האחרונים.

1. עקרי הפרק על ישראל

א. כבוד האדם

בפרק הפותח מציין הדו"ח כי ישראל הנה חברה דמוקרטית, פתוחה ומודעת לזכויות אדם ולמעשה עקב כך מתאפשר דיווח מפורט על המתרחש בשטחים מבחינה זו. צה"ל מתואר כצבא מעולה שאיננו מאומן בבלימת הפגנות ופעולתו בשטח העלתה בצורה משמעותית את הפגיעה בזכויות האדם. "המתקוממים" מתוארים כ"אנשים צעירים המונעים ע"י לאומיות פלשתינאית ורצון עז לסיים את מצב הכיבוש" ע"י זריקת אבנים, בקבוקי מולוטוב, מחסומי דרכים, מרי אזרחי וכדומה.

מכאן עובר הדו"ח לפרקים בהם מתואר מצב זכויות האדם בהתאם לקטגוריות הבאות :

- POLITICAL KILLINGS : אין רציחות פוליטיות. מקרי המוות (366 במספר) תוצאת ההתקוממות. הוראות הפתיחה באש מתוארות בפרוט. מספר הכאות (13) הסתיימו במוות ולפחות 4 אנשים מתו משאיפת גז מדמיע . 5 אנשים מתו בעת שהיו במעצר/מאסר והרושם הכללי הוא שאין ענישה משמעותית כלפי חיילים שעברו על ההוראות.

- חקירות משפילות ועינויים : דו"ח לנדאו (והסיבות שהביאו להקמת הועדה) מופיע בפרוט בדו"ח. מתוארים אמצעי חקירה ככיסוי ראש, עמידה לתקופות ארוכות, מקלחות קרות, עיכוב עו"ד וכו'. קיימים דיווחים רבים על יחס משפיל והכאות בחקירות. "מדיניות המכות" נזכרת בד בבד עם ציון העובדה שהעונשים שהוטלו על חיילים שהגזימו בישום המדיניות היו קלים ביותר.

- מעצרים, גרושים : תאור מפורט של נהלי המעצר המנהלי. ככל שחלק מן העצורים אכן נעצרו על פעילות אלימה , הרי שחלק לא קטן "יושם" גם מסבות פוליטיות למרות שישראל מכחישה זאת. במקרים רבים לא נאמרת סיבת המעצר לעצור. גם אנשים כאקדמאים, עתונאים ופעילי ז"א נעצרו ללא כל הוכחה על השתתפות בהתנגדות אלימה לשמה.

תנאי המעצר זוכים להתיחסות נכבדה, במיוחד התנאים במחנה קציעות. במשפטים הצבאיים ישנה הסתמכות רחבה על הודאות שהוגשו לעיתים ע"י לחץ פיזי ופסיכולוגי; במשפטים בטחוניים ההתנהגות לקטינים זהה להתנהגות למבוגרים.

- תחום הפרט : פריצת כוחות צבא לבתים לצורך חקירה להטרדות, בפיצוץ בתים יכולת התושבים לעצור את ההריסה מוגבלת בד"כ .

ב. חרויות אזרח

- חופש ביטוי ועתונות : הגבלות גוברות על חופש העתונות, צנזורה קשה ולעיתים מניעת הפצה, סגירת עתונים לתקופות שונות והגבלות על התקשורת הבינלאומית בסיקור. האוניברסיטאות סגורות מרבית הזמן וגם בתי-הספר . אין זה חוקי להניף דגלי אש"פ אך לא נודע עדיין על מקרה שמשהו הועמד למשפט עקב כך.

- חופש התאגדות וכינוס : מפלגות וכינוסים פוליטיים אסורים ולאחרונה מופגן יחס נוקשה גם כלפי ארגוני צדקה מקומיים ואיגודים מקצועיים.

- תנועה והגירה : ישנן הגבלות תנועה עקב השמוש הנרחב בעוצר וגם הגבלות על נסיעה לחו"ל. אין קושי בהגירה אך מוערמים קשיים בנושא איחוד משפחות וזכות תושבות בשטחים.

ג. זכויות פוליטיות:

המצב בשטחים נסקר בפרספקטיבה הסטורית תוך ציון שהבחירות האחרונות התקיימו לפני 13 שנה וכיום מכהנים רק 4 ראשי ערים נבחרים בתפקיד.

ד. שת"פ עם ארגונים בינלאומיים, כולל ארגוני ז"א : קיים שת"פ בין שלטונות ישראל לארגונים אלה בד"כ אך הנגישות לבתי-סוהר והנכונות לתשובות על טרוניות מסוימות איננה מלאה.

ה. אפליה על רקע דת, גזע, מין, ושפה

המשתמע , עולה מן הדו"ח כי קיימת אפליה בין התושבים המקומיים למתנחלים בקטגוריות הבאות: משפט הוגן, זכות תושבות בשטח, חופש תנועה, גישה לשרותים רפואיים וחברתיים, הקצאת אדמות, חלוקת משאבי מים.

משתמעת גם בקורת ביחס לזכויות עובדים מן השטחים: גם אלה העובדים באופן חוקי אינם נהנים מהטבות המגיעות להם מביטוח לאומי - התשלום הנגבה מהם מועבר לקרן מיוחדת עבור השטחים שאיש אינו יודע מה נעשה בכספיה.

2. עדות ענזר המזכיר שיפטר

שיפטר הציג את הדו"ח רשמית (8/2) במסיבת עתונאים ובעדות בפני תת-הועדה לזכויות אדם של ועדת החוץ בקונגרס. בדבריו השתדל מאוד לתת הקשר נוח לדברי הביקורת על ישראל המופיעים בדו"ח עצמו. שיפטר קבע כי מצב ז"א בשטחים לא שייך לקטגוריה של הפרת ז"א "מאוד רציניות" אלא יכול להיות מתואר כמצב שבו צבא כובש מגיב למרי והפרות סדר אזרחיות ע"י כח מופרז או עונש מוגזם וזו מהות בעית ז"א בשטחים כיום.

הודה בפרוש כי מכיוון שישראל הנה מדינה דמוקרטית מיושמים מדדים יותר גבוהים וגם הדו"ח הנו יותר מפורט וגם יותר קטגוריות של ז"א יכולות להבחן, שלא כבמקרים של מדינות טוטליטריות.

נקודות נוספות מדבריו באותו יום :

- ממארה"ב מאמינה כי הכוח המופעל להחזרת הסדר לכנו הנו מוגזם, למרות ההכרה כי אמצעים אלה ננקטו בתגובה לפרובוקציות.

- להבדיל ממדינות אחרות, המצב בשטחים מציב ממשל צבאי/אזרחי מול תושבי אזור כבוש ולא ממשלה למול אזרחיה היא.

- אמצעי המשמעת הננקטים כלפי חיילי צה"ל שהפרו ההוראות מקלים למדי.

- קשה לארה"ב לאמר מה נתן לעשות לגבי הבעיה הקשה של זריקת אבנים ובקבוקי מולוטוב. בדו"ח מצוינות רק עובדות ושאלות שצה"ל יכול היה להשיב עליהן כמו הוראות הפתיחה באש וכפייתן, אמצעי משמעת למקרים חריגים וכו'.

- הדגיש (בתשובה לשאלת חבר קונגרס) כי בדו"ח גם נזכרים פלשתינאים שנהרגו ע"י פלשתינאים.

- התיחסות ארה"ב לנושא הגרושים היא טכנית בעקרה. מעלים הנושא בפני ישראל מפני שלדעתם זה נוגד את אמנת ג'נבה הרביעית.

3. השימועים בבית הנבחרים

עוד בטרם שוחרר הדו"ח לפרסום החלו לטפטף ידיעות על הדו"ח. אי-הנוחות בקרב חברי קונגרס היתה לא מעטה כאשר הלחץ עליהם במיוחד על אלה החברים בתת-הועדה לזכויות אדם גדל והולך לקיים שימועים פומביים. בנוסף, הפך הדו"ח ל"חלקת מריבה" בין תת-הועדה לז"א (בראשות המורשה יאטרון) לבין תת-הועדה להקצבות זרות (בראשות המורשה אובי) כאשר זו האחרונה מחליטה לקיים גם היא שימועים בנושא ז"א עקב הקשר בין נושא זה לבין הקצבות סיוע החוץ. יש להניח כי העמידה בזרקורי התקשורת לא נעלמה מעניו של אובי.

בפני תת-הועדה להקצבות זרות של ועדת החוץ (שלא קבלה בסופו של דבר את דו"ח שיפטר) הופיע מ"מ עוזר המזכיר לעניני מז"ת פיל הייר, בהתיחסות קצרה נגע גם בישראל תוך שמוש במשפטים ומינוח המופיעים בדו"ח עצמו: תגובת כוחות צה"ל , שנתפסו בהפתעה, הביאה לעליה משמעותית בפגיעה בז"א. מחמ"ד ממשיכה לקבל דוחו"ת על המשך הכאות, מעצרים מנהליים, גרושים, עוצר וכו'. ממארה"ב הודיעה לישראל לא אחת על התנגדותה לאמצעים אלה ואחרים ותמשיך לנסות ולהפעיל השפעה מרסנת על שני הצדדים.

למרות שמדינות אחרות הוזכרו גם הן, הרי שנושאי ישראל שלטו בכפה. נציגי ועדת העורכים לז"א אמנסטי HELSINKI WATCH התיחסו בהרחבה למצב בשטחים כאשר הראשון היה המאוזן ביותר ככל שיכול ונסה להדגיש את הקונטקסט הנכון תוך מודעות לבעיות הבטחון של ישראל ושלילת הקשר בין סיוע החוץ לז"א . הבוטה וההרסני ביותר היה נציג אמנסטי שקבע כי אין כל מגמת שיפור מצד ישראל.

ככל שיש לראות זאת במימד הנכון, מדאיגה העלאת הקשר בין סיוע החוץ לזכויות אדם.

נציג ועדת עו"ד לז"א וגם "קבוצת הלסינקי" גרסו כי באשר לישראל מספיק לחץ דיפלומטי אך זו בעלת ברית דמוקרטית של ארה"ב והסיוע מהווה חלק ממערכת יחסים זו; אפשר לעשות הרבה בטרם נגשים לקצץ בסיוע. חברי הקונגרס שהשתתפו בשימוע הביעו דאגה מן העדויות וחלקם אף התייחסו לאשר ראו עיניהם ושמעו אזניהם עת בקרו בישראל לאחרונה. גם המצב בקציעות ו"מדיניות המכות" הועלו על סדר היום.

יו"ר תת-הועדה אובי התמקד בשאלותיו על מספרי הרוגים ופצועים, אפליה משפטית בין פלשתינאים לישראלים, דו"ח לנדאו ואפשרות קיצוץ הסיוע. סכם את הדיון באמרו שישנה דאגה רבה למתרחש בשטחים לאו-דווקא בגלל נושא ז"א אלא מכיוון שמדובר בבת-ברית של ארה"ב. יש להמשיך את הדיאלוג הפתוח עם ישראל בנושאים אלה על-מנת להשיג שיפור.

שימוע זה התקיים ב- 7 דנא טרם פרסום דו"ח שיפטר. עם פרסום הדו"ח עצמו, הופיע עוזר המזכיר שיפטר בפני תת-הועדה לזכויות אדם שבראשה ישב הפעם המורשה ויין אואנס (יוטה) שהחליף את יו"ר תת-הועדה יאטרון שחלה.

OWENS היה היחיד שהתייחס בדברי הפתיחה שלו רק לישראל, למרות שקבל פניות שלא לעשות כך. דבריו נעטפו בעטיפות של הבנה, ציין הידידות בין שתי המדינות, אך מבעד לעטיפות השקופות צצו ועלו האשמות על כשלון בתחום ז"א של המנהל הישראלי. שאל מדוע לאחר חודשים של מהומות לא צויד ואומן צה"ל לטפל במתרחש כדרוש, מדוע צה"ל חייב להיות בכל פינה וסמטה במחנות. נגע במפורט בנושא בקשר בין סיוע החוץ לז"א, אמנם על דרך השלילה. ציין כי מסכים לקביעת מחמ"ד שאין ישראל שייכת לקטגוריה של מדינות המפרות באופן קשה ובוטה ז"א ולכן אין צורך לקצץ בסיוע. ברור כי עצם העלאת הנושא הוא אתות לישראל תוך ציון העובדה שתת-הועדה תמשיך לפקוח עין על המתרחש...

אובי ציין כי על ישראל ליישם שטות הומניטריות לטיפול בשטח וכן עליה להבין כי המשך הסטטוס קוו הוא בלתי-נסבל. בסוף דבריו חזר על מחויבות ארה"ב לישראל אך ככלל השאירו דברי הפתיחה רושם לא קל.

התמונה השתנתה לחלוטין כאשר השמיעו המורשים היהודים ואחרים את הצהרות הפתיחה שלהם. אלו הפגינו תמיכה רבה בישראל ולמעשה לא נתקיים דיון ממשי אלא התמקדות בשני נושאים עקריים :

- ה- SINGLING OUT של ישראל בתקשורת.

- יישום סטנדרטים יותר גבוהים כלפי ישראל מאשר מדינות אחרות.

נציין במיוחד את ההתבטאויות להלן :

- המורשה גילמן (נ"י) הביע ביקורת על דברי הפתיחה של היו"ר אואנס ותהה מדוע התיחסו לישראל בלבד.

- המורשים לנטוס, אקרמן, לארי סמית ומל לויין בקרו בשפה חריפה את התמקדות התקשורת אך ורק בישראל מתוך דו"ח המתאר מצב ב- 169 מדינות. אין כל פרופורציה בדיווחים ונעדרת כל התיחסות לעובדה שאין מדובר כאן במדיניות דיכוי הנכפית על אנשים. לנטוס במיוחד ציין את שתיקתה היחסית של התקשורת למתרחש בעיראק ובאלג'יריה לעומת "החגיגה" סביב ישראל.

בפרק השאלות והתשובות נשאלו שאלות ביחס לגרושים (אקרמן - "המגורשים הם אנשים המעורבים בטרור"). אפליה נמשכת בטיפול במדינות מסוימות בדו"ח (לארי סמית - בריטניה וצפון אירלנד מתחמקות מהתיחסות רצינית בדו"ח ואלו ביחס לישראל אין איזון ולא נזכר הטרור הערבי נגד פלשתינאים).

אפשר לסכם ולאמר כי אלמלא היה הנושא כה מזיק לישראל הרי ש"מעז יצא מתוק". השימוע בתת-הועדה לז"א הפך לתרגיל בו התלכדו תומכיה של ישראל בועדת החוץ בבקורת חריפה נגד מחול השדים סביב ישראל תוך שהם משתמשים בדבריו של שיפטר עצמו להעמיד את הביקורת באור ובפרופורציה הנכונים.

תגובת התקשורת האמריקאית

פרסום הדו"ח יצר מצב קשה לישראל בתקשורת האמריקנית, שלא חדלה לבקר ולגנות את ישראל על המימצאים. עם זאת סבורים הקונג"לים שעיסוק התקשורת בדו"ח הוא בגבולות סבירים, עובדתי וללא מאמרי-מערכת.

תגובה ראשונית שהוכנה ע"י אנשינו בארה"ב כלל את חוסר הפרופורציה בין מספר העמודים שהוקדשו לישראל בדו"ח לבין העיסוק התקשורתי בה, הצגת ישראל כמדינת חוק דמוקרטית ופתוחה לתקשורת ואת צבאה כבעל רמה מוסרית גבוהה. הצבעה על העדר ההקשר הכולל בו נעשה מה שנעשה ואפילו אלימות הצד השני, ורצון ישראל בהפסקת האלימות ופתרון הבעייה בדרכי שלום.

אנשינו גם המליצו שלא לעסוק בדו"ח בפרוטרוט - להשיב על כל טענה - אלא להניח לסיפור לדעוך במהירות האפשרית. הם מציינים שלמזלה של ישראל עסוקה התקשורת האמריקנית בנושאים מקומיים מרכזיים וכן את העובדה שלתגובות ישראל ניתן פומבי בכל כלי התקשורת.

תגובת AIPAC : כפי שאומר הדו"ח בעצמו ישראל היא דמוקרטית פתוחה לתקשורת ובאיזור נעשים מעשי זוועה חמורים בהרבה. ישראל הושיטה במשך שנים יד לשכניה הערביים אך ערפאת וארגונים מונעים הידברות ישראלית עם פלסטינים מתונים, ישראל מטפלת באינתיפאדה במינימום האלימות וצה"ל שומר על אמות מוסריות גבוהות במיוחד. ארה"ב בעצמה מבינה שעל ישראל לשמר הסדר בשטחים וחלוקה עם ישראל רק לגבי האמצעים.

תגובת A.J. COMMITTEE : הדו"ח מתעלם מההקשר בו נעשו הדברים, נכשל בהצגת פרצופה האמיתי של האינתיפאדה: התקפה על ישראל ומניעת תהליך שלום באיזור. חברי הארגון מצטערים על הנפגעים אך מדגישים שצה"ל נזהר שלא לפגוע באנשים כל עוד יכול, ומגלה רמה מקצועית ומוסרית גבוהה.

תגובת משה"ח

תגובה מפורטת לדו"ח יצאה לוושינגטון ולניו-יורק ב- 7.2.89. ותגובה רשמית של הדובר הופצה לנציגויות יום אח"כ. מנכ"ל משה"ח סקר דרך תגובתנו ופנה למערכת הבטחון שתכין אף היא תגובה.

אש"פ-ארה"ב

אש"פ-מועבי"ט

בדף מצפ"א הקודם (מס' 35) תארנו את המגעים שקיימו נציגי ארה"ב באו"ם עם נשיא מועבי"ט ועם נציג קבוצת הבלמ"ז במטרה לאזן הודעה נשיאותית המביעה דאגה ממעשי צה"ל בשטחים. האמריקאים עמדו בתקיפות על דרישתם לנוסח מאוזן שיכלול התייחסות לצורך ב"ריסון הדדי", ובתום שבועיים של דיונים הסתלקו הבלמ"זים מדרישתם להודעה נשיאותית.

ב- 8/2 ביקשה תוניסיה, עפ"י החלטת הקבוצה הערבית דיון מועבי"ט בענייני השטחים.

הדיאלוג ארה"ב-אש"פ

בראיון לדייויד ברינקלי אמר היועץ לביטחון לאומי סקוקרופט כי לפני שתסכים ארה"ב למפגש בין בייקר לערפאת עליה לבדוק את רצינותו באשר לעמידה בתנאי ארה"ב לדיאלוג עמו. הנשיא בוש הודיע במסיבת עתונאים ב- 27/1 כי דרג הדיאלוג אכן יועלה בכפוף להתפתחויות בתהליך השלום.

באמצע פברואר תסע משלחת אקדמאים ממכון ברוקינס לתוניס, כדי לבדוק את מהות ועומק השינוי באש"פ ולעדכן את "מסמר ברוקינס".

דובר מחמ"ד אישר קיום פגישה נוספת בתוניס בין השגריר האמריקני פלטרו ונציג אש"פ. בפגישה זו העלה פלטרו את דאגת ארה"ב מהתקרית בדרום לבנון. דאגה זו, והבטחה להעלות דברים אלה בתוניס הושמעו גם לנציג ישראל עת הביע באזני איש שיחו ממחמ"ד את השקפת ישראל כי מעשי אש"ף אינם תואמים את הצהרותיו.

בארץ נפגש השגריר בראון עם סמנכ"ל צפ"א , ובשיחתם הובהר לשגריר כי שליחת החוליה הפרה , ללא ספק, את תנאי הדיאלוג. השגריר הודיע מאוחר יותר כי הועברו לפלטרו הנחיות להגיב על הארוע בחומרה.

- סנטור ג'ון קארי הביע בפני סניף איפא"ק בל"א את התנגדותו לדיאלוג אש"פ-ארה"ב, שכן להערכתו לא חל באש"פ שינוי מהותי.

- בועידת המפלגה הדמוקרטית בסקרמנטו הופץ מכתב הקורא לשלול הצעות ההחלטה הפרו-פלשתינית שיועלו בועידה. אף שסביר שההחלטות לא יזכו ברוב, נראה שלא ניתן למנוע הדיון על הצורך בהכרה הדדית אש"פ-ישראל.

- סימור רייך, יו"ר ועידת הנשיאים, שיגר מכתב למזכיר המדינה ביקר ובו מובעת התנגדות ועידת הנשיאים למתן אשרה לערפאת, וזאת בשל הצהרותיו האחרונות הנוגדות את הצהרותיו בז'נבה .

- CBS דווחה כי "האדריכל הראשי" של פיצוץ מטוס פאן-אם הוא ארגונו של אחמד ג'יבריל.

נשק למדינות ערב

הממשל החדש עוסק באופן אינטנסיבי למדי בתכניות לעסקות נשק אמריקניות לשנה הקרובה. לפני כעשרה ימים תדרכו אנשי הפנטגון ומחלקת המדינה את חברי ועדת החוץ של הסנט. הרשימה הקימת לפי שעה אינה אלא סל גדול ובו כל פריט שאיזו מדינה שהיא גלתה בו ענין. עם זאת מופיעות בדיווחים השונים כמה וכמה מדינות ערביות ובהן סעודיה, כווית, מרוקו, בחריין והאמירויות. עפ"י ידיעות בלתי מאושרות תבקש סעודיה למעלה מ- 300 טנקים וכן טילים ומטוסי F-18 להחלפת מטוסי ה- F-5 שברשותה . דובר מחמ"ד רדמן אמר שלידיעתו לא תתבצע עסקת המטוסים השנה. לגבי כווית הוזכרו 1,500 טילי טאו ו- 200 טנקים M-1A1.

בראיון פרידה של מרפי ב"וושינגטון פוסט" אמר בין השאר: "התפיסה האומרת שמדינה שאינה עושה שלום עם ישראל אינה רשאית לקבל נשק אמריקני פשוט אינה תופסת. טעות לחשוב שאפשר להכריח מדינה ערבית להצטרף לתהליך ע"י שנמנע ממנה נשק. מה שקובע הוא האשראי שיש לאותה מדינה ואם יש לה אשראי תלך בפשטות ותקנה את הנשק הדרוש לה במקום אחר".

שונות

- לבד מעניני זכויות האדם הרבתה התקשורת האמריקנית לעסוק בתקופה הנדונה בשחרורו של פייסל חוסייני, תכנית שר הבטחון רבין והתגובות לה זכתה בישראל ובשטחים. הובלטה עמדת אש"פ הנצמדת למדינה פלשתינית כנקודת מוצא מינימלית. עוד זכו לסיקור פגישות ערפאת עם שרי החוץ של צרפת, ספרד ויון. במאמרים ובטורים מורגש הצמאון למחשבות ורעיונות ישראלים ובציפיה לתכנית ישראלית להיחלצות מן הקפאון המדיני.

- בימים אלה תמשיך הועדה של נציג הסחר האמריקני (USTR) בברור תלונת ידידי הערבים נגד ישראל. נציגינו מקיימים את הקשר עם חברי הועדה ונראה שזו תנהג במתינות ובזהירות. בועדה מודעים לשימוש הציני שנעשה ב- GSP למטרות הפוליטיות של הערבים. עד ל-1 באפריל צפויות המלצות לנשיא והנשיא מצדו יכול לדחות החלטתו עד לראשית ספטמבר.

ב ב ר כ ה,

מיכאל שילה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8033 תאריך : 10.02.89

** יוצא שמור
**
**
**

חוזם:2,8033
אל:ני/368,אוסלו/97
מ-:המשרד,תא:100289,זח:1811,דח:מ,סג:שמ
תח:@ גס:ארבל
נד:@

שמור/מיידי

ביין-ני דע:יטיב-אוסלו

הצהרות מפקד הגדוד הנורבגי ביוניפיל.

1.אלוף פיקוד הצפון מסר היום למפקד יוניפיל מכתב מחאה חריף על הצהרותיו של קולונל קארלסן והמשך התבטאויותיו בתקשורת נגד ישראל וחייליה.

2.אלוף הפיקוד מציין שהתנהגותו של המגד הגיעה לשלב הדורש התערבות מחמירה ומזכיר ששגריר נורבגיה הודיע רשמית שהבעייה צריכה להיות מטופלת על ידי יוניפיל.

בסיום מכתבו מביע אלוף הפיקוד דאגתו לעתיד היחסים בין יוניפי'ל לצה'ל.

הנוסח המלא של המכתב בדיפ.

מנהל ארבל 2

רש

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,שהבט,איר2,ברנע,ארבל2,
ליאור,מזתים,לוברני,סייבל,משפט

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,7320
אל:המשרד
מ-:וש,נר:221,תא:090289,זח:1300,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי/מיידי

אל: מצפ'א

דע: משה רם / לוס אנג'לס

מאת: ק. לקונגרס, וושינגטון

קונגרסמן ווין אואנס
בהמשך לשלנו

1. הנ'ל עוזב היום אחה'צ את וושינגטון בדרכו לתוניסיה לפגוש את ערפאת. יחזור ביום א'.

2.ביומיים האחרונים הופעלו עליו לחצים כבדים מצד קונגרסמנים יהודים מצד איפ'ק ומצד תורמים יהודים מלוס אנג'לס בנסיון לשכנעו לבטל נסיעתו. עד כה לא הצליחו נסיונות אלה. כן הופעלו לחצים הבוקר על דני אייברהם המתלווה לאואנס אך גם כאלה לא הועילו.

3.בשיחת שכנוע ארוכה עם אואנס אתמול בלילה של סנדי מילר מלוס- אנג'לס סיפר לו אואנס כדלקמן:

בכוונתו להפגש הבוקר עם אנשי מחמ'ד לתדרוך. בינתיים קבלנו העדכון הבא:

טרם יציאתו היום לתוניסיה נפגש עם נד ווקר ממחמ'ד לקבלת תדרוכים מדיניים ומודיעיניים.
נד ווקר עודדו לנסוע למפגש. שכן במחמ'ד מאמינים שאואנס

ΟΙΙΓ' ΕΟΙΟ **
**
**
**

ΠΙΣΟ:0327,2
ΜΓ:ΠΑΩΜΓΓ
Α-:ΙΙΙΩ,ΤΓ:122,ΠΜ:989090,ΥΠ:1800,ΓΠ:Α,ΟΙ:0Γ
ΠΠ:6 ΑΟ:ΑΧΕΚ
ΓΓ:8

ΟΙΓΓ\Α''Γ'

ΜΓ: ΑΧΕ'Μ

ΤΩ: ΑΩΠ ΓΟ \ ΓΙΟ ΜΕΑ'ΓΟ

ΑΩΠ: Ο. ΓΑΓΙΕΙΓΟ, ΙΙΙΩ'ΕΑΟΙΙ

ΟΙΕΕΓΟΟΓ ΙΙ'Ι ΜΙΜΙΟ
ΕΓΟΑΩΓ ΓΩΓΕΓ

1. ΠΕ'Γ ΩΙΓΕ Ο'ΙΟ ΜΠΠ'Χ ΜΠ ΙΙΙΩ'ΕΑΟΙΙ ΕΓΓΕΟ! ΓΠΙΙΕ'Ο'Π
ΓΕΕΙΩ ΜΠ ΩΓΕΩΜΠ. 'ΠΟΙΓΓ Ε'ΙΟ Μ'.

2. Ε'ΙΟ'Ο ΠΩΠΟΓΙΕ'Ο ΠΙΕΩΓΓ ΩΓ'Ι ΓΠΧ'Ο ΕΓΓ'Ο ΩΧΓ
ΟΙΕΕΓΟΟΓ'Ο 'ΠΙΓ'Ο ΩΧΓ Μ'Ε'Ο ΙΩΧΓ ΩΙΓΟ'Ο 'ΠΙΓ'Ο
ΩΓΙΟ ΜΕΑ'ΓΟ ΕΙΟ'ΙΙ ΓΩΕΙΩΓ ΓΕΩΓ ΙΟ'ΩΠΓ. ΩΓ ΕΠ ΓΜ
ΠΧΓ'ΠΓ ΙΟ'ΙΕΙΓΠ ΜΓΠ. ΕΙ ΠΙΕΩΓΓ ΓΠΧ'Ο ΠΕΙΙΟΓ ΩΓ ΓΙ'
Μ'Ε'ΕΓΠΟ ΠΩΠΓΙΙΟ ΓΜΙΜΙΟ ΜΓ ΧΟ ΕΜΓΠ'ΓΜ ΠΙΙΙ'ΕΓ.

3. ΕΩ'ΠΠ ΩΕΙΙΙΙ ΜΓΙΕΓ ΩΟ ΜΙΜΙΟ ΜΠΩΓΓ ΕΓ'ΓΠ ΩΓ ΟΙΓ'
Ο'ΓΓ ΩΓΙΟ- ΜΕΑ'ΓΟ Ο'ΕΓ ΓΙ ΜΙΜΙΟ ΕΓΕΩΙΙ:

ΕΕΙΙΠΙ ΧΠΕΩΜ ΠΕΙΙΓΓ ΩΟ ΜΙΩ' ΩΠΩ'Γ ΓΠΓΕΙΓ. Ε'ΙΟ''Ο
ΩΕΓΙΙ ΠΩΓΕΙΙ ΠΕΜ:

ΟΓΟ 'Χ'ΜΠΙ Ο'ΙΟ ΓΠΓΕ'Ο'Π ΙΕΧΩ ΩΟ ΙΓ ΓΙΩΓ ΩΩΠΟ'Γ
ΓΩΕΓΠ ΩΓΕΓΕ'Ο Ο'Γ'Ι'Ο ΙΩΙΓ'Ω'Ε''Ο.
ΙΓ ΙΙΙΓ ΩΙΓΓΙ ΓΙΟΙΙΟ ΓΩΕΙΩ. ΩΕΙ ΕΩΠΟ'Γ ΩΜΩ'Ι'Ο ΩΜΙΜΙΟ

כקונגרסמן יוכל לנהל דיאלוג בדרך (ואולי בקונטקסט) שונה ולהעביר ולקבל מסרים ג'כ בצורה שונה. לא ידוע אם התבקש להעביר מסרים. מכל מקום הפגישה איננה במסגרת הדיאלוג האמריקני - אש'פי ופלטרו לא ינכח בפגישה.
- מאמין שכ-'NON JEW AMERICAN יוכל
למלא תפקיד בדיאלוג בין ישראל לפלסטינים.

הגורמים העומדים מאחורי נסיעתו הם הפרות ז'א מחד ובטחון ישראל מאידך. ולדעתו הדרך היחידה לטפל במכלול נושא ז'א הוא באופן ישיר ומיידי . אינו חושב שנסיעתו תגרום להחרפת האלימות בשטחים. - לדבריו נסיעתו WAS SANCTIONED BY HAMILTON (קלטנו בינתיים
כי המילטון בעצם שמח לנסיעתו של אואנס). פגישתו עם ערפאת איננה בבחינת תקדים שכן גם בעבר נפגשו כבר קונגרסמנים עם ערפאת (המילטון ואובי) ומעבר לזאת נוסע כחבר ועדת החוץ. - 90 אחוז מאלה עמם שוחח מתנגדים לנסיעתו אולם לאור העובדה שכוונתו לנסוע נודעה ברבים לא יכול היה כבר לוותר על כך. - מה שמחפש בנסיעתו התרשמות כללית מערפאת - כמו מידת מנהיגותו, חוזקו ויכולת ומידת השליטה שלו בארגונים השונים. הוא רוצה להיות מסוגל להעביר רשמיו לועדה. כל זאת ע'ס שאלות שיכין. (ביקש ממל לויין, תום דיין וסנדי מילר להכין עבורו DIRECTIONS ורעיונות לשאלות).
- מודע לכך שיש מידה גדולה של CONSTERNATION סביב נסיעתו וכי תתכנה השלכות לאחר חזרתו.
- סנדי מילר סיפר כי בתגובה לשאלתו של אואנס מה יוכל לדרוש מערפאת השיב ספונטנית- הסגרת אבו-עבאס. ביטול האמנה, הכרה בק''ד והכרת מדינות ערב בישראל (סימן קריאה). - בסיום דבריו אמר אואנס כי הוא מעוניין 'לחזור עם משהו חיובי' אולם אינו יודע עם מה.

4. יום לפני שהודיע על החלטתו לנסוע לתוניס מסר אואנס למילר כי החליט שלא להגיש הצעת החלטה בנושא המזה'ת לאחר שהבין כי אינו זוכה לתמיכה (סימן קריאה).

יהודית ורנאי דרנגר

חו

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,ממד, בנצור,מצפא

cg(ikrobi 'ics' ciln' t'nrik ertr (inir' cg(iokoo)
wich ircuc'r ircer aor'o k'c exirn wich. rn 'tiu
no nnecqw ciuc'r aor'o. acr agro nek'wn n'ich cxoxrn
gt'nrik nnar'gi' - nw'e' ierort rn 'icn cex'wn.
- ana'i wc-'naoirsma wsi non 'ics
rath neg'i ct'nrik c'i 'wrnr rerroo'i'o.

nxirra'o nutar'o ennir' io'unt no nerin i'n ant
ieonii 'wrnr an'ti. irrunt nrri n'n'tn rnet cacr'ir
tiwn i'n nin cnie; 'w'r ia'i'i . n'ii niwz wio'unt
nxrro rannen nnr'arn ewon'o. - rtcr'i io'unt saw
notjimah yb oenoitcnas (qroir c'in''o
c' ne'rori ewxo wan rio'unt wr ninio). ea'unt no
urenn n'ich ccn'in ngr'o wc; xo ewcr iexwr ccr
qiikrobi'o no urenn (ma'rorr inir') rewcr rinn
tiou cner iurn nniy. - of nnir anxn wno winn anixr'o
rio'unt nirn tnir nurirn wcriicnt rioiru ciirun crc'o
tn 'ccr n'n ccr rrinr ur'cr. - an wanew cio'unt
nnrwain crr'n axurenn - car a'tn ain'xinr, nirgi
i'cirn ia'rn nwr'on wr; cnrxir'o nwir'o. nin rixn
rn'rin aorar rnuc'r rwa'i rrurn. cr tnn u'o wnrin
w'c'i. (c'qw aar ri''i, nio r''i ioir' a'rr rnc'i
ucirr sinoitcerio ira'ieim rwnrin).
- airu rcr w'w a'tn xrirn wr noitaniretsnoc oc'c
io'unt ic' nnciin nwrcim rnnr nirni.
- oirs a'tr o'er c' cnxrcn rwnrnt wr ninio an 'ics
rrrin aurenn nw'c oerioi'n- noxrn nci-ucno. c'oir
nnaen, nerr cg''r incrn ar'ein urc c'wrnr (o'ai
gr'nn). - ao'io ter'i nar ninio c' nin aurr''i
'rnrir ua awnr n'ic'' nirn n'ei 'ira ua an.

4. 'io rec' wnir'u ur nnrcnnt rioiu rnir'o aor ninio
ra'rr c' nnr'o wrn rna'w nxun nnrcnn ciiwn nasn'n
rnnr wnc'i c' n'ii iicn rna'cn (o'ai gr'nn).

'nir'n icin' rrear

nr

nc: wnn,owcn,rna,aarna,wnco,aicr,aaicr,r\arcr,ro,nai,aar,
rexir,exrn

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7321 תאריך: 10.02.8

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,7321
אל:המשרד
מ-:וש,נר:220,תא:090289,זח:1215,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי/מיידי

אל: מצפ'א

מאת: ציר - עודד ערן

קונגרסמן OWENS

על הנ'ל הופעל לחץ כבר מצד מספר קונגרסמנים יהודים שלא לצאת לפגישה עם ערפאת. אמש ביקש אחד מהם שהמזכיר בייקר יפנה אליו אך בייקר דחה ההצעה. הבוקר תידרך אותו לקראת נסיעתו נד ווקר מאגף מז'ת במחמ'ד.

ערן

חו

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא

OIT' 1010 **
**
**
**

DI10:1321,2
NI:DAWIT
Q-:IIW,LI:022,DH:090289,YN:2121,LD:0,QX:01
DD:6 10:QXEN
II:6

OIT'\Q''I'

NI: QXE'N

QWD: XIT - WIII UI

QIIXIOQI SNEWO

WI DI'I DIEWI IDY CII QXI QOEI QIIXIOQI'O 'DIII'O
WIN IIWD IEXIWD WO UIEWD. NOW I'QW NNI QNO WNQXC'I
I'IQI 'EID NI'I NI I'IQI IDO DDXWD. DIIQI D'III
NIDI IQIWD IO'WDI II IIQI QNXP QX'N IQNQ'I.

WII

DI

DI: WDD,OWDD,IDQ,QXIDQ,QIEI,QQIEI,IIXII,QXEN

** יוצא סודי
**
**
**

חוזם:2,6815
אל:וש/381
מ-:המשרד,תא:090289,זח:1423,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי/מיידי

שגריר, ציר.

בדו"ח זכויות האדם של מהמ"ד שולבו ושורבבו גם הערות בעלות משמעות או מגמות מדיניות.

מנסח הדו"ח מציין בין היתר הנקודות והקביעות הבאות:

א.1. יו"ר אש"ף נתמך ע"י רוב הפלשתינאים. הוא הצהיר שהוא מכיר בזכות ישראל להתקיים ולחדול מטרור. ישנן סיעות פלשתינאיות אחרות שלא עשו כן.

2.אש"ף קרא להתקוממות בשטחים להימשך.

3.הסטטוס העתידי של השטחים הכבושים הוא הנושא (הבעיה) המרכזי של הסכסוך הישראלי-ערבי.

ב.האינתיפאדה מוזכרת, להערכתי, לראשונה במסמך או התבטאות אמריקאית רשמית כבעלת גוון לאומי-פלשתינאי. במקום אחד נאמר שמשתתפיהם הפעילים של המהומות האזרחיות היו בעיקר גברים ונשים צעירים, המונעים ע"י לאומיות פלשתינאית. ובמקום אחר נאמר שישראל הגבירה פעולתה נגד גילויים של לאומיות פלשתינאית.

ג.מתוך הנ"ל עולה התמונה דלהלן: האינתיפאדה היא התקוממות אזרחית המונעת ע"י גילויים לאומים-פלשתינאים, המומרצת ע"י אש"ף, אשר בניגוד לסיעות פלשתינאיות אחרות, הצהיר על הכרה בישראל, הפסקת הטרור ונתמך ע"י רוב

האוכלוסיה בשטחים. אי לכך הבעיה העיקרית של הסכסוך היא הסטטוס העתידי של השטחים הכבושים.

ד.האם להערכתם משקף הנ'ל קווי התפיסה המדינית של המימשל החדש.

בנצור

פא

תפ: שהו,ששח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,שהבט,בנצור,מצפא,סייבל, משפט,ברנע,ארבל2,ליאור,מזתים,מתאמשטחים

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,7416
אל:המשרד
מ-:ווש,נר:231,תא:090289,זח:1430,דח:מ,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

סודי / מידי

אל: סמנכ''ל צפ''א

מאת: ציר - עודד ערן

דוח זכויות האדם,

שלך 381

נראה לי שיש שני רבדים שאליהם צריכים בתשובה להערות שאתה מעלה. ברובד הטכני - המזכיר עצמו אמר בשיחתו עם השגריר ארד כי הדוח לא חובר ע''י אנשי הממשל החדש. אין לראות בכך התנערות המזכיר מהדוח אבל אין לראות בו מאידך כמשקף בהכרח דעותיהם.

ברובד הענייני - בשלב זה עדיין לא גיבש הממשל החדש את מחשבותיו בנושאים הרגיונלים השונים והדבר אמור גם לגבי המזה''ת. מתוך שיחות השגריר עם המזכיר ועם אישים אחרים בממשל ושיחות אנשי הצוות כאן, נראה בברור שהממשל אינו חש בהזדקקות דחופה לנושא וכוונתו למצות את כל המהלכים והמגעים המוקדמים על מנת לגבש לעצמו קוי מחשבה ופעולה. אין בכוונת הממשל ל''הזיז את
הקוביות '' במזה''ת לפני שגבוש זה יעשה. משום כך צריך להביא בחשבון שהממשל הנוכחי לא יבטל את הדיאלוג, שלא הוא פתח בו, כידוע, עם והאש''פ. אני מניח שהממשל החדש רואה, כפי שאנו רואים, את הפתרון לבעית האינתיפדה במסגרת פתרון מדיני. להערכתי, הממשל הנוכחי רואה באש''פ גורם בעל משקל בתמונה הכוללת במיוחד בכל הקשור ליכולת להזיק לתהליך

** 0131 ,110 ,1010
**
**
**

מ"ס:8172,2
מ"ל:מאגר
מ-:ל"מ,ל"ר:321,מ"ר:1430,מ"ר:0,מ"ר:0902890,מ"ר:10
מ"ר:6 מ"ר:0210
ל"ר:6

מ"ר: \ מ"ר

מ"ל: מ"ר 2 מ"ר מ"ר

מ"ר: מ"ר - מ"ר מ"ר

מ"ר מ"ר מ"ר מ"ר.

מ"ר 381

מ"ר מ"ר מ"ר מ"ר

שלום. זו גם להערכתי הסיבה שהממשל לא יבטל את הדיאלוג הנוכחי בשל נסיונות פגוע מסוג זה שהתרחש בתחילת השבוע, אלא ימתין להעמיד את אש''פ במבחן מדיני.

לסיכום, אינני משוכנע שהניסוחים שמופיעים בדוח משקפים את הערכתו המדינית המלאה של הממשל היוצא ועוד פחות מכך את אלו של הממשל הנכנס. הם פשטנים, כוללנים ומתעלמים מאספקטים רבים של האינתיפדה עצמה ושל הסכסוך הישראלי ערבי. ע''פ שיפטר הניסוחים הספציפים שאתה מתיחס אליהם הם ''שאריות'' ניסוחיו של הקונג''ל וילקוקס שהיה אחראי על חיבור הגירסה הראשונה של הדוח על השטחים. קשה לי להניח שיש רבים באגף מז''ת במחמ''ד שחולקים על הערותיו כפי שנותרו בדוח הרשמי.

ערן

חו

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,שהבט,בנצור,מצפא,סייבל, משפט,ברנע,ארבל2,ליאור,מזתים,מתאמשטחים,ר/מרכז,ממד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מדינת ישראל

תאריך 10/2/89

אל: ~~[illegible]~~

מאת: לשכת ראש־הממשלה

What do you think?

אריה

No

HA

[illegible]

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
Pacific Northwest Region
220 Bush Street, Suite 550
San Francisco, CA 94104
(415) 398-8885

הקונסוליה הכללית של ישראל
סן פרנציסקו

6 בפברואר, 1989
א באדר א', תשמ"ט
1654

אל: מנהל הסברה
מאת: קונכ"ל סן פרנציסקו

הנדון: טיעוני הסברה

מצ"ב נוסח שחובר ע"י אחד מהפעילים בסיאטל. הנ"ל משתתף ב-TASK FORCE הישראלי ומתמודד לעיתים קרובות עם מתנגדינו בדיונים וויכוחיים. מר רוברט קאופמן, מחבר הנייר, נפגש לפני כמה שבועות עם ציר ההסברה בוושינגטון והציג בפניו את רעיונותיו. מציע כי תקרא את הניר בעיון גם אם אין בדעתך לקבל הקונצפט שלו. יצויין כי הסברה המנוסחת במונחים שליליים כגון "מדוע לא לדבר עם אש"פ וכו'" אינה יעילה בתחום השיפוט שלי. כאן טיעוני אבא אבן ופרופ' הריכבי, המעמידים את אש"פ במבחן, פופולריים הרבה יותר.

בברכה,

הרי קני טל

העתק: סמנכ"ל הסברה
מצפ"א
מר אריה מקל, יועץ מדיני לרה"מ
דוד פלג, וושינגטון

R. Kaufman

Good Evening Ladies and Gentlemen:

The words I wish to speak tonight are for everyone to hear, but I address them specifically to the Arabs who are residents of the Gaza Strip and the districts of Judea and Samaria, which many of you refer to as the West Bank. For over 13 months, we have been locked in a violent struggle which has left many hundreds of people dead and thousands seriously wounded. It is clear to rational and decent people on both sides of the conflict that such a situation cannot be permitted to continue indefinitely. The question is, where do we go from here? In the history of mankind, many revolutions such as yours have ended in glorious victory bringing great happiness to the rebels and their descendents ~~children.~~ More often, however, such efforts have ended in bloody disaster, humiliating defeat, and conditions far worse than those against which they ~~have~~ rebelled. As I see the situation, both possibilities exist for your Intifada. There are gains that can be made from it which will actually benefit both sides of the conflict. There is also the possibility that you will lose everything that you have and wish that you had never begun the effort.

In order to salvage a positive result from the tragic events of the past months, it is necessary that both sides clearly understand the root causes of our conflict and have a clear picture of the situation in which we now find ourselves. The subject of my talk tonight is reality, a commodity in scarce supply in the political climate of the Middle East. Both sides need to accept certain facts which may be difficult to face, but in the long run we will all be better off if we face these realities rather than retreat into the usual flights of fantasy so common in our past relations.

Let us begin with certain hard realities which we Israelis must come to accept. There is nothing to be gained by denying that you Arabs have won some impressive victories in your initial struggles with us. We were taken by surprise by the force and violence of your uprising, your persistence in pursuing it and the resourcefulness you have shown in carrying on your activities despite our efforts so far to crush them. It is clear by this time that your uprising is a result of deeply-felt resentments and is not a momentary outburst by a few hotheads. It is also clear that the violence is not going to be suppressed simply by applying the usual methods of riot control used to quell past disturbances. You have disrupted normal day-to-day

activities both in the Territories and, to some extent, within Israel itself, and have had a negative impact on the Israeli economy and on our spirits as well. As former Prime Minister Golda Meir once said so well, "The worse thing the Arabs have done to us is not to kill our sons, but to make our sons kill theirs." You have forced us to kill a lot of your sons and daughters over these past months and this brings us no pleasure.

We must also recognize that on the international diplomatic front you have also scored some impressive victories. The Palestine Liberation Organization, which claims to represent you, has successfully pushed itself into the forefront of international deliberations on the future of our region. The recent decision by the United States to open limited talks with this organization is regarded within Israel as a serious setback to the peace process, as you well know. Many of you, especially among the young and inexperienced, are now dancing with anticipation over what you see as an imminent material victory, involving some form of Israeli retreat from areas which we now control. However, those of you who are of my generation, or even our children's generation, know that we have been down this road before. There have been other days when Israel's fortunes seemed very much in doubt, and Arab mobs danced in the streets in anticipation of their imminent and inevitable victory. And yet, for some inexplicable reason, that victory never materialized. Instead, all of your brave boasts about the misery you were going to inflict upon us turned out to be a better description of what was waiting for you. The history of nations is not the story of who won initial victories, but who won the final victories, and there are certain hard realities which you Arabs must also accept before you can taste the fruits of your long and difficult struggle. The first of these concerns a major obstacle which stands in the way of any further progress on the diplomatic front. Allow me to explain this situation.

As you well know, the PLO is moving, along with the world diplomatic community to convene an international conference which will impose a solution for the so-called Palestinian problem. This solution, we are told, will consist of separating the Territories occupied by Israel in 1967 from Israel and creating in these territories an independent Palestinian state governed by the PLO. Mr. Yasser Arafat, the Chairman of that organization, has made statements which the world has interpreted to mean that the PLO is prepared to live in

peace with the remainder of Israel under such conditions, and to reject all violence from that day forward. However, as I read the legal charter of the Palestine Liberation Organization, known as the 1968 PLO Covenant, I come across Article 21 which states, and I quote, "The Palestinian Arab people, in expressing itself to the armed Palestinian Revolution, reject every solution that is a substitute for a complete liberation of Palestine and rejects all plans that aim at the settlement of the Palestine issue or its internationalization." I have read this document from beginning to end, and I challenge any of you to point out a section of it which modifies or softens the clear intent of Article 21 in any way. We are thus faced with a situation in which senior statesmen, who should know better, are asking Israel to sign a peace treaty with an organization whose founding charter specifically forbids it from signing a peace treaty with Israel! One does not have to be an expert in law to know that any organization, great or small, is limited in its activities by the words in its own charter. Any action taken outside the scope of that charter, and especially in direct violation of it, has no legal standing whatsoever. Any agreement between the PLO and the State of Israel is not worth the paper it is written on. You must accept the hard reality that, no matter how much physical or diplomatic pressure is applied to us, neither the present Israeli government nor any government likely to be elected in the foreseeable future has any intention of participating in such a farce.

Perhaps you will say to us, "We are not interested in your logical arguments no matter how fine they may sound. The stones and fire bombs of the Intifada will force you to sit down with the PLO." Here you must face another difficult reality. Despite the fact that the world press amuses itself by depicting the Israeli defense forces as the epitomy of brutality, you and I know better don't we? You know that our soldiers have displayed super-human endurance in withholding lethal force under the most extreme provocations. There are many fine examples of riot control technique available to us from the nations of the Arab League. A few months ago when citizens in Algeria demonstrated in the streets against rising food prices, the government forces suppressing these demonstrations killed 400 of their own citizens in the space of three days. In over 13 months of widespread rioting, our defense forces have yet to kill as many ~~of you~~ Arabs as the Algerian government killed in that short time period. An example closer to home is also very instructive. On the first day of the Intifada in the Gaza refugee camps, an uprising also broke out on the Egyptian side of the Rafiah Camp. While the Israeli forces

attempted to suppress the violence using tear gas, rubber bullets and other non-lethal methods, the Egyptian army entered the camp with machine guns mounted on jeeps and killed over 30 people in less than an hour. While we who have endeavored at great odds to preserve human life whenever possible have been faced with continuous violence for 13 months, the intifada in Egypt was over in one day.

Yes, it is true that we Jews find violence hateful and disgusting and avoid it whenever possible. Yasser Arafat referred to this boastfully as "Israel's Achilles Heel" our fatal weakness. Apparently he does not realize that this is one of our greatest strengths. You have used our reluctance to full advantage against us. However, we both know from hard experience that when faced with a serious threat to our national existence, Israeli's reluctant or not will do what we have to do. We know that we are surrounded on three sides by nations who hate us with an irrational hatred. Our backs are to the sea, and it is a long swim to Cyprus. We have no place to go. You have 22 places to go. If one of us must leave, who is it going to be?

No one in Israel wants to travel down the road I have just described and I hope that the same is true for you. And yet we sit here with our cemetaries and hospitals filling up and how are we to move toward peace? You are not going to budge from your position and we are not going to move from ours.

I believe that there is a way around our present roadblock and I ask you to join with us in finding that way. On (date), we are conducting a referendum in the Territories for all Arab residents of voting age in those areas. This will not be an election of people but will consist of the following questions. If future peace negotiations are held between representatives of the Israel government and representatives of the Arabs living in the Territories, what kind of representation do you wish to have? There will be three choices on the ballot. The first choice will be the Palestine Liberation Organization as it exists in its present form. The second choice will be to reject the PLO and any other organization affiliated with other nations and to select a list of representatives from among yourselves. The third choice will be the PLO once again, but with this choice you are directing the PLO to change its charter, not by verbal statements but formally and in writing so that it will now have the legal authority to do all

of the things it now says it wishes to do. There will be a fourth line on the ballot which will be left empty in case you wish to tell us something different from the three choices I have listed. This Referendum will be held under international auspices, if possible, and every effort will be made to insure that your vote cannot be traced back to you or even to the district in which you voted. We hope that you will engage in free and open debate on these questions between now and then, and I would like to begin this debate process by telling you my views on the three options and why I prefer the one I am going to suggest to you.

It is immediately clear from what I have said previously that a vote for Option #1 brings us right back to the same roadblock from which we started. The PLO, with its present charter, can negotiate nothing and a vote for this option is a vote to continue digging the hole in which we now find ourselves. There will be no immediate consequences of choosing this option, but you must understand that it will represent a serious disappointment for those of us in Israel who are looking for a peaceful solution to our mutual difficulties.

It should also be clear that I am prejudiced in favor of Option #2. You are well aware that virtually all factions in Israel are reluctant to speak with the PLO, and we would prefer that they be eliminated from the scene altogether so that we may make meaningful progress toward peace. I don't need to remind you that the PLO from its inception 24 years ago has made a habit of brutally assassinating any Arab who dared to publicly deviate from their party line. They have not stopped even in the face of officials as high as the mayors of major Arab towns in ~~Judea and Samaria~~ the Territories. It is clear to me that this organization has no role to play in the atmosphere of free and open discussion which is essential prior to the Referendum date.

The fact that Israel does not like the PLO is probably not a very convincing argument for those of you who are presently at war with us. I feel, however, that there are other considerations that must guide your decision. Clearly, you expect to emerge from the diplomatic arena with an independent state called Palestine which you will govern yourselves. If I were a Palestinian Arab fighting the Israeli Army in the streets to accomplish this goal, I would be very interested in a recent statement to the press by Abu Moussa of the Syrian faction of the PLO, and I quote: "We have 22 Arabs countries, we don't need another one."

I would also be interested in knowing why the government of Syria persists in referring to all areas held by Israel as "Southern Syria". Don't they know that the proper name for the region is Palestine? Perhaps at this time one of you will finally answer the question that Israel has been posing to you for nearly 40 years. If the goal of the Arab nations is to establish an independent state for so-called Palestinian Arabs, why was no such state established at the end of 1948 when East Jerusalem, the West Bank and Gaza were in the hands of the Arabs nations Jordan and Egypt? For nearly 19 years all the land that you now claim you need for your national happiness were held by your Arab brothers. Where was your Intifada then? Do you really believe that the same nations who welcomed your refugees in 1948 by herding them into barbed-wire compounds like cattle ~~and~~ where many of them remain to this day are going to reward the grand prize of the glorious Arab struggle to you? When are you going to realize that the only people in the Middle East with whom you can even discuss the subject of Palestinian autonomy let alone independence are the people of Israel?

Before you can think about declaring your independence from Israel, you must declare your independence from the nations of the Arab League. If you refuse to do so, you must accept the role that these nations have assigned to you. You are now the suicide troops in the war of the Arab Nations against Israel. Are you fully convinced of what you will get if you win that war? Are you fully aware of what you will lose if you lose it?

While I believe that the elimination of the PLO would be the ideal choice for furthering the peace process in our region, I am a realist as well as an idealist. Israel understands that, after two decades of occupation and 13 months of violent struggle, you are not likely to be interested in our suggestions. This is why we offer the third option. If you take this choice, designating the PLO as your representative but directing them to change their covenant, what will Israel do in exchange?

Since we do not know what events will happen in the near future, or what tricks our enemies have in store for us, I cannot afford to sit here and promise you that, if you will do this, we will absolutely do thus and so. However, I will go as far as I can and make you the following promise. If the PLO will allow you to debate the questions I have posed to you freely and openly, without threats or killings, and if two-thirds or more of the eligible

voters in the Territories go to the polls selecting Option #3, and if the PLO will then respond by changing its charter so that it can legally do what it claims it wants to do, then I pledge to you that the Israeli government will completely re-assess its position on talks with the PLO.

As we look back over the past 20 years, we realize that not all of our policies in the occupied territories have been wise nor have all of our actions been justified. We can make mistakes as easily as anyone else. If you are not happy with the Israeli military occupation of these areas, I must confess to you that we in Israel are not happy with the situation either. If you are not used to being occupied, we in turn are not used to being occupiers. Despite what your propagandists may tell you, Israel did not seek the war in 1967 which brought these territories under our control. The war was forced upon us by the surrounding Arabs nations and we did not retaliate until we had exhausted all appeals to the United Nations and the United States to intervene and prevent the conflict. At the same time, we are not prepared to withdraw from these territories for a number of reasons which I will explain to you. Here you must face another of the hard realities that lie between us and a solution to our problem. That fact is that it has taken us the better part of this century to create the situation in which we find ourselves and we are not going to change all of that by spending a week in the mountain air of Switzerland. If you are to succeed in your political demands, it is essential that you understand what is possible and what is not possible at the present time. You must understand that a situation rooted in prejudices that go back thousands of years will be improved slowly generation by generation, not by some magic formula imposed upon us from the outside. Both you and the Arab states must understand that the days of unilateral Israeli land concessions are now over. We are not going to achieve peace in the Middle East simply by carving up one of the smallest states in the region. On the other hand, if any Arab nation or a group of nations would like to discuss with us a joint venture in which we would combine our resources of land, capital and technology to carve out a piece of property that Arabs who call themselves Palestinians can call their own, they will find us a willing and generous partner in such negotiations. However, I must make our position absolutely clear. Israel is not the only nation in the region that has created and sustained the so-called Palestinian problem and we are not the only nation that is going to make sacrifices in order to solve that problem.

In their continuous propaganda campaign, the Nations of the Arab League have always maintained that the so-called Palestinian problem is the root of the Middle East conflict and that these nations cannot even consider making peace with Israel until that problem is solved. The leaders of these nations remind me of the foolish man who sat in his house on a cold winter's day and said to the fireplace, "Give me heat and then I will give you some wood." Any rational person knows that you must bring the wood to the fireplace before you can expect it to give you any warmth. If this is so, then why don't these Arab leaders who outwardly appear to be rational men fail to understand that, before we can solve a problem which all of us helped to create and whose solution requires our common participation, we must first establish a foundation for working together, and the name of that foundation is peace. I say to these leaders, "First give us peace, and then we will join you in solving all the problems of innocent people who were made homeless and stateless by our past conflicts." As we speak tonight about the possibility of additional peace treaties between Israel and other Arab nations, I must take this opportunity to express to you the very deep disappointment that the Israeli people feel with the one peace agreement we have concluded with an Arab neighbor. I am speaking, of course, of the Camp David Accords signed between Prime Minister Menachem Begin and the late Prime Minister Anwar Sadat. We entered these agreements enthusiastically despite the great material sacrifices that they represented for the Israeli people. So eager were we for human contact with our Arab neighbors that, as soon as it was possible, Israelis by the hundreds rushed to visit Egypt and to meet with their Egyptian counterparts. We in Israel waited in turn to welcome our Egyptian cousins. We are still waiting. It is difficult for us to believe that, in a nation of over 40 million people with experts in so many fields of endeavor, there is not one Egyptian scientist who wishes to confer with his Israeli colleagues. Is it possible that there is not one religious Moslem in all of Egypt who wishes to pray at Haram al Sharif in Jerusalem? Where are the artists, teachers, and ordinary citizens who are coming to meet with the Israelis with whom their nation is now at peace? Our sources inform us that Egyptians have in fact applied for exit visas to visit Israel, but they are faced with such a barrage of bureaucratic delays that they soon get the message that travel to Israel could be harmful to their health. How can we believe that we are at peace with Egypt if we are not at peace with the Egyptian people? What is Egypt if not the people? While we have every intention of abiding by the

agreements we have signed, and while we do not minimize the importance of the agreement not to engage in hostilities, we would not have signed the Camp David Accords had we realized that we were not making peace but simply declaring a truce. I do not know what peace means to an Arab, but I can tell you what it means to a Jew. It is not merely the absence of violence, but a state of harmony in which all parties realize the full potential of their common interests and values and in which any differences are settled in direct face-to-face negotiations.

We must encounter now another of the hard realities of the Middle East political scene. In the nation of Egypt, with whom we are supposed to be at peace as well as in every other nation of the Arab League, there is being carried out today an anti-Jewish hate campaign never equalled in the world since the destruction of the Nazi regime in Germany. I am not referring now to anti-Israeli propaganda, which might be excused on the grounds of our political differences, but to the same demented, disgusting hate slogans that have been hurled at Jews for two thousands years before the founding of the Zionist State. Nothing of this filth dredged up from the past has been left out, including the insane charge that Jews drink the blood of Moslem and Christian children in our religious services. Jews, whose G-d requires us to discard the blood from a chicken before we may eat it, turn around and worship that same G-d by drinking the blood of our fellow human beings! What kind of ignorant, racist people could believe such things? I will tell you who. The leaders of the 22 nations of the Arab League, they believe it. Not only believe it, but they commit the unpardonable sin of passing these hateful beliefs onto the next generation. As I speak, Arab children barely old enough to read are learning every lie the Nazis perpetrated in the textbooks printed by their own government. No, my friends, Jews do not drink the blood of children but I will tell you who does. Those who fill the innocent heads of children with murderous hatred, put rocks in their hands, point them in the direction of a professional army, and tell them that the finest thing they can do with their young lives is to throw them away for the glory of holy war. They are the drinkers of children's blood. How dare they try to smear their filth on the Jewish people!

If some of you will say, "Yes, but you Israelis are no better," I hereby invite the Arab League to send a select committee of educators to Israel. Tour our schools, examine our textbooks and see who are the racists in the Middle East and who are not.

If we are to end the violence between us, we must understand where it is coming from. There are those who seem to believe that the violence itself is the cause of our tensions. Clearly, any rational person must understand that the violence directed at Arabs by Jews is only the symptom of our problem, not the cause of it. As we look back on a long series of actions and counteractions, it is perhaps difficult to determine where it all began. But, I am of the generation who remembers the early pioneering days in Palestine and I will tell you where it all began. The early Jewish settlers came to this land without weapons and without military training. They came with shovels and plows and did not know from which end of a gun the bullets came. However, they learned very quickly, for they had good teachers. Roving bands of Arabs, who did have guns and who knew very well which end to point, murdered Jews as they worked on the land which they had purchased at exhorbitant prices from the legal owners. Only after enduring untold incidents of such one-sided violence did the Jews pick up a weapon in our own defense. If you are unhappy with the Israeli defense forces, I don't understand your position because it is you who have created them. They do not exist to protect us from the birds in the sky and the fish in the ocean.

If you honestly believe that Jews are mistreating you and need to learn a lesson in moral behavior, perhaps you are right. If Jews do not know how to be respectful toward Arabs in Israel which is the Holyland of the Jews, perhaps we need to learn a lesson by observing how Jews are treated in the Holyland of the Arabs, the kingdom of Saudi Arabia. Amazingly, there is no violence between Jews and Arabs in Saudi Arabia. If you do not know the cause of this wonderful situation, I will tell you. There are no Jews in Saudi Arabia. By Saudi law, no Jew may live anywhere in the kingdom. No Jew may enter the country on a temporary work permit. No Jew may set foot in the country as a tourist. I said Jew, not Israeli. No member of the Jewish people, regardless of his country of origin, regardless of whether he is a supporter or not a supporter of Israel, can obtain a Saudi visa for any reason. In 1975, the Saudis went so far as to require the United States government to agree that no Jewish servicemen would be on American planes landing in their country. Even if the Jew did not step off the plane, he was not permitted to be there. An interesting lesson in Arab cross-cultural relations. Would you like us better if we started treating you the way you have always treated us?

Just as we learned from you how to fight and how to kill, shall we also learn from you how to hate and how to exclude? If Jews are ever to live at peace in the land G-d gave to us, must we create here a Jewish Saudi Arabia? As you know, there are those in our country who are saying that this is the only course open to us. This idea is so repulsive to us that we did not allow these people to appear on the ballot in our last election. While you may dream of a Palestine free of Jews, we are not dreaming of an Israel free of Arabs. We want you to live among us, adding the wisdom of your ancient culture, springing from the common root of Abraham as ours does, to a land enriched by the presence of both of us. What is to be your status in that land? In every country in the world but Israel where Jews are allowed to live, they do so as a minority culture in a land whose flavor comes from a different group. In one place and in one place only are we the dominant culture of the land. That place is in Israel, the land G-d granted to the seed of Isaac at the same time that he gave to the children of Ishmael the gigantic empire which you now control. Search your hearts and tell me why an Arab living in Algeria or Iraq, who has never seen an Israeli and who cannot claim even in his wildest flights of imagination that the existence of the Jewish State has caused him any harm, cannot be at peace knowing that the decendants of Isaac are at peace in their inheritance? Why is it acceptable to you that a Jew should live in a country governed by Arabs, and so totally unacceptable to you that an Arab should live in a country governed by Jews?

What I have been trying to express to you is one final and painful reality of the Middle East situation. The Arab Israeli conflict is not a dispute over land or any other physical possession. The root cause of this conflict is not an imaginary political problem of refugees whom the Arab States refuse to absorb so that the world may gaze upon their plight. The root of this conflict is to be found in the hearts and minds of the Arab people.

As you prepare to answer us in the Referendum of (date), search your hearts and ask yourselves "What is the ultimate purpose of the Palestinian National Movement?" Is it to create a state where your people may carry out their destiny as they see fit, or is the primary emphasis on destroying the state that the Jews have created? This is not simply an idle question. In reading the works of one of your leading Palestinian poets, a lovely piece which describes in great detail how much you are looking forward to tearing Israelis apart with your teeth and your fingernails, the poet ends with the following passage. "As much as we love our Homeland, we love revenge more."

Does this man truly speak for you? If so, then I must tell you that, a people that loves revenge more than a Homeland does not deserve a homeland and will not have one. Revenge has never been a priority for Jews, although no nation on earth is more deserving of it. If we avenged ourselves against every nation that had treated us badly, who would be left in the world to talk to? The Zionist leaders set their sights on the establishment of a Jewish Homeland and never allowed themselves to be diverted by the violence surrounding them. They should serve as a good example for you in your own efforts.

I have spent a good deal of time speaking about the limitations of what you may expect in the near future, and perhaps you are asking yourselves what you have to look forward to. It is a requirement of Jewish law that every Jewish Holy Book and every Jewish event, no matter how tragic, must end on a note of hope. Let me then end my talk this evening by telling you the positive vision I have for the future.

The great Jewish sage, Hillel, taught us two thousand years ago the famous statement, "You are not required to finish the task, neither are you excused from beginning it." As Arabs and Jews accept the hard reality that we may not live to see the day of perfect peace between our peoples, we are also not excused from taking the first steps towards achieving that goal. A reasonable and rational answer to the question you will be asked on (date) is in my opinion a first step towards that goal. As we slowly learn to work in peace with one another, the barriers of fear and mistrust that divide us today will break down and the problems which seem unsolvable today will melt away like the morning dew in the desert. If we will just take this small step, it can lead to a day when our decendents will say to one another, "What was wrong with our ancestors that they could not solve such a simple problem?"

There is no lack of land in the Middle East. What we lack are the skills and resources to turn this land into usable farming and living space. Israeli scientists are making dramatic breakthroughs in turning the desert into a paradise. Scientists in Arab countries are making their breakthroughs as well. How will we stand before G-d and answer Him when He asks us why, when millions of human beings faced death by starvation, did the two leading groups of scientists experimenting with food production refuse to meet and work together on this project? All problems are solveable when we have peace.

On the day that your dreams of a state are based upon the desire to build not the desire to destroy, you will begin to see the fulfillment of your goal. If you continue to insist as your leaders have in the past that you must have everything or will accept nothing, then you shall continue to have nothing. The choice of which way we go from this important crossroads is entirely in your hands. If you choose to delegate that responsibility to others, then that too is your choice and you must live with the consequences of it. If you go to the polls on (date) and vote to continue our stalemate, you must live with those consequences. If you refuse to come to the polls, we will consider your refusal to be a vote for the same Option #1. On the other hand, if you will give us an answer that points the way to further progress, you will not find us an obstacle to peace. While we do not agree on very much, I am sure we can agree on the following statement. Arabs and Jews are either going to live together in peace, or we are not going to live together at all. I say let us live together in peace, but the choice is yours.

You have shown us you have the courage to fight us in the streets. On (date), we shall see if you have the greater courage to walk into a voting booth and take the destiny of your people into your own hands. Whatever you choose to do or not to do on that day will affect the lives of many generations to come, both yours and ours. I know I speak for every Israeli when I express the hope that you will choose wisely. Salaam Aleikem!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

** נכנס סודי
**
**
**

חוזם:2,6504
אל:המשרד
מ-:וש,נר:202,תא:080289,זח:2000,דח:ב,סג:סו
תח:@ גס:מצפא
נד:@

בהול לבוקר

סודי/בהול

אל : מצפא

דע : מם מקשח (הועבר בנר 189)

מאת: ק.ק. לקונגרס

ביקור לס אספין

1. השגריר תידרך היום את אספין - לרוב עפי הנייר המועבר בנפרד (הנכתב באנגלית כדי להקל על השימוש במינוח הקונגרסיונלי הטכני). נכחו וורן נלסון והח'מ'.

2. אספין אמר שהתכנית המתגבשת (בשלכם 227) נראית לו. הדגיש את ענינו בנושא היחסים האסטרטגיים. רצונו לא רק לקבל דוח מצב, אלא לשמוע מחשבותינו לגבי כוונים עתידיים של מערכת יחסים אלה לרבות נושא ההצבה מראש. ככלל יתעניין ב-דברים צבאיים' כגון המצב הצבאי במזהת ומגמות במאזן הכוחות, ענין הטקקים ומקום החץ כחלק של המענה, איום הנשק הכימי וכיוב'. בנוסף חשוב לו לשמוע דעותיהם של אנשים ממגזרים שונים בחברה הישראלית (הרישמית והלא רישמית) וכן לעמוד על אסכולות שונות בדבר תהליך השלום. מקווה לשמוע משהח על תהליך השלום ועל השיקולים האסטרטגיים הכלליים שלנו שהם 'לבטח' נרחבים יותר מהשיקולים האסטרטגיים הצבאיים הטהורים. אם הוא אמור לפגוש את רה'מ, ירצה לשמוע ממנו על החשיבה לקראת יוזמת שלום אפשרית

מצדנו.

3. לאור בקשת אספין לקבל תידרוך על מצב הכלכלה בארץ השגריר הציע שיפגש לא רק עם נציגי האוצר או בנק ישראל אלא גם עם שר האוצר, אולי ביום ו' בבוקר. אספין חייב את הרעיון.

4. וורן נלסון ציין שעומדת בעינה בקשתם להיפגש עם אישים נוספים המשקפים את מגוון הדעות בממשלה (השרים שרון וויצמן ואולי שר חרדי). כ'כ' ציין שבמוצאי שבת וביום א' בערב ישלבו ארוחת ערב עם צבי רפיח ומפגש עם המשלחת ממילווקי. שיבוצים אלה טרם נסגרו.

5. אספין מתכונן לביקור בהתלהבות. שפע רצון טוב ומצפה לשמוע מאיתנו (בעיקר משר הבטחון ואנשיו) את רשימת המשאלות שלנו לאימוץ לתוך ההצעה לחוק כספי הפנטגון (שצוות העוזרים של הוועדה כבר מתחיל להכין לקראת השימועים שיפתחו בשלהי פברואר). הוא מבין נושא ה-STRETCHERS (ראו-נא הנייר הרצב) ונכון להצעתינו (בנושא מסוקי האפצ'ה, לדוגמא, שהועלה עי השגריר). בקיצור זוהי הזדמנות פז להכניס את ה-INPUT שלנו מוקדם בתהליך ובדרג הבכיר ביותר.

6. ידוע לו על ביקור הרמטכל בארהב כעת, אך טוב יהיה אם הרמטכל יוכל להתפנות לו לזמן קצר ביום ב', ה-20 דנא.

למדן

חו

תפ: שהח,סשהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא,רביב,מאור

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך 08.02.89 6233

בלמס יוצא

חוזם:2,6233
אל:
אתונה/88,בון/117,בריסל/118,האג/108,לונדון/171,מדריד/106,
פריס/241,רומא/136,מילנו/73,אנקרה/74,איסטנבול/52,
ניירובי/78,ניקוסיה/84,סינגפור/87,קינשאסה/69,וינה/119,
אוסלו/75,בוקרשט/73,ברן/122,הלסינקי/58,גנבה/144,ליסבון/86,
קופנהגן/88,שטוקהולם/88,ורשה/26,ציריך/14,יאונדה/78,
בודפשט/48,אקרה/25,טוגו/21,קטמנדו/44,רנגון/20,ווש/355,
אוטבה/98,לוסאנגלס/100,אטלנטה/50,בוסטון/62,טורונטו/72,
יוסטון/58,מונטריאול/59,מיאמי/73,פילדלפיה/54,פרנציסקו/59,
שיקגו/60,אבידגאן/39,אלכסנדריה/14,לילונגווה/37,מבבנה/37,
מונרוביה/34,קייפטאון/25,בנגקוק/153,טוקיו/168,קנברה/91,
בומבי/47,הונגקונג/83,וולינגטון/50,מנילה/50,סידני/66,
קולומבו/26,פיג'/51,נ'/281,ביירס/184,בוגוטה/79,ברזיליה/97,
גואטמלה/62,לימה/98,מונטבידאו/65,מכסיקו/133,קיטו/84,
סנחוזה/61,קרקס/107,ריו/91,סנטיאגו/88,אסונסיון/33,האיטי/42,
הונדורס/61,להפאז/39,סלבדור/45,סנטודומינגו/56,סנפאולו/64,
פנמה/39,קינגסטון/40,פרטוריה/65
מ-:המשרד,תא:080289,זח:1946,דח:ב,סג:בל
תח:@ גס:הסברה
נד:@

בלמס/בהול

אל:כל הנציגויות - בהול לצפ'א

אל:יועץ מדיני לרה'מ,לע'מ,דובר צה'ל,יועץ תקשורת לשה'בט.

דו'ח מחמ'ד - דברי הקדמה של עוזר המדינה שיפטר

1.בדברי הקדמה לשימוע בקונגרס (7/2) שובצו התייחסויות לישראל בעשויות לתת הקשר נח יותר לדברי הביקורת שבדו'ח עצמו.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

2. תוכלו להשתמש בהם אם הנושא נדון בהרחבה בתקשורת אצלכם.

'I SHALL NOW TURN TO TWO OTHER SITUATIONS WHICH, AS AN ANALYSIS OF THE FACTS WILL DEMONSTRATE, DO NOT BELONG IN THE CATEGORY OF THE MOST SERIOUS HUMAN RIGHTS PROBLEMS TO WHICH I HAVE JUST REFERRED. THEY HAVE RECEIVED ATTENTION, INSTEAD, BECAUSE OF THE GOOD RELATIONSHIP BETWEEN THE COUNTRIES IN QUESTION AND THE UNITED STATES'.

'WE TRY OUR BEST TO APPLY UNIFORM STANDARDS IN THE PREPARATION OF OUR REPORTS. THERE IS NO DOUBT, HOWEVER, THAT INEVITABLY OUR REPORTS ON OPEN SOCIETIES, FROM WHICH A GREAT DEAL OF INFORMATION CAN BE OBTAINED, ARE MORE THOROUGH AND MORE DETAILED THAN THOSE ON CLOSED SOCIETIES, CONCERNING WHICH WE HAVE MUCH LESS INFORMATION. BUT BEYOND THAT, IT IS SIMPLY A FACT OF LIFE THAT HIGHER STANDARDS ARE BEING SET IN THE CASE OF ISRAEL THAN ARE SET ELSEWHERE, SO THAT PRACTICES WHICH ARE SET FORTH IN DETAIL IN OUR COUNTRY REPORT ON THE OCCUPIED TERRITORIES WOULD BE BRIEFLY SUMMARIZED OR EVEN OMITTED IN OTHER COUNTRY REPORTS'.

מנהל הסברה

ית

תפ: שהח,סשהח,מנכל,ממנכל,סמנכל,אוקיאניה,מצרים,מצפא,אסיה,
מאפ,אמלט,מזתים,ארבל2,הדרכה,מעת,הסברה,ממד,איר1,איר2,איר3,
לעמ,מקל/ממרהמ,דראפ,משפט

I SHALL NOW TURN TO TWO OTHER SITUATIONS WHICH, AS AN ANALYSIS OF THE FACTS WILL DEMONSTRATE, DO NOT BELONG IN THE CATEGORY OF THE MOST SERIOUS HUMAN RIGHTS PROBLEMS TO WHICH I HAVE JUST REFERRED. THEY HAVE RECEIVED ATTENTION, INSTEAD, BECAUSE OF THE GOOD RELATIONSHIP BETWEEN THE COUNTRIES IN QUESTION AND THE UNITED STATES.

WE TRY OUR BEST TO APPLY UNIFORM STANDARDS IN THE PREPARATION OF OUR REPORTS. THERE IS NO DOUBT, HOWEVER, THAT INEVITABLY OUR REPORTS ON OPEN SOCIETIES, FROM WHICH A GREAT DEAL OF INFORMATION CAN BE OBTAINED, ARE MORE THOROUGH AND MORE DETAILED THAN THOSE ON CLOSED SOCIETIES, CONCERNING WHICH WE HAVE MUCH LESS INFORMATION. BUT BEYOND THAT, IT IS SIMPLY A FACT OF LIFE THAT HIGHER STANDARDS ARE BEING SET IN THE CASE OF ISRAEL THAN ARE SET ELSEWHERE, SO THAT PRACTICES WHICH ARE SET FORTH IN DETAIL IN OUR COUNTRY REPORT ON THE OCCUPIED TERRITORIES WOULD BE BRIEFLY SUMMARIZED OR EVEN OMITTED IN OTHER COUNTRY REPORTS.

דחיפות: בהול לבוקר	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פברק	דף: 1 מתוך: 19
סווג: גלוי		
תאריך ושעת הגעה: 8 1800 בפבר' 89	חל: מצפ"א הסברה	
פס' פברק: המשרד: 67 186 199	דע: מקש"ח/משהב"ט	
	פאזת: ק. לקונגרס, וושינגטון	

ביהכ"ב: דר"ח מחמ"ד חשנתי על ז"א - שימרעים

רצ"ב עדותו הכתובה של שיפטר, וכן דברי הפתיחה של קונגרסמן OWENS כממלא מקומו של יו"ר הועדה לזכויות אדם.

ותודה ובנאי דרנגר.
יחודית נרנאי דרנגר

שרה רבה בהרגד גם בעמל גדל כולו בלשון ובית
הסברה כולל ארבע סיבות בשפט ציור בראש

תפוצה:

199/186 d/14

TESTIMONY BY

RICHARD SCHIFTER

ASSISTANT SECRETARY OF STATE

FOR

HUMAN RIGHTS AND HUMANITARIAN AFFAIRS

BEFORE THE

HOUSE FOREIGN AFFAIRS COMMITTEE

COUNTRY REPORTS ON HUMAN RIGHTS PRACTICES FOR 1988

FEBRUARY 8, 1989

199|186

We are grateful for this opportunity to review with you our most recent compilation of Country Reports on Human Rights Practices, submitted to you under the provisions of the Foreign Assistance Act. 3/19

I would like to take this opportunity to thank publicly all those who have made possible the on-time delivery of a set of reports of high professional quality: the human rights officers in our posts abroad, the specialists who reviewed and edited the reports in Washington, and the many secretaries who did the tedious but essential work of typing the texts and the many revisions and updates. The fact that a comprehensive report for the year 1988 was submitted to you on the 19th day of the new year shows not only that we have a system in place for accomplishing that result but that we have a lot of people who are doing their bit to make sure that the system works. I, for one, am most grateful to all of them. Let me, however, pay special tribute to Tom Williams, who, for the third time in a row, has had top responsibility for the production of this important document and has once again performed admirably.

In the course of his confirmation hearings, Secretary Baker has emphasized that this Administration fully intends to continue the commitment of the United States to the cause of human rights. However, in the short period in which the new Administration has been in office it has not as yet had a

199/186

chance to review its country-by-country approach to this subject matter. I do hope, therefore, that the Committee will agree that my testimony should focus on the facts as to human rights developments in 1988, as set forth in our reports.

21/19

As far as positive developments are concerned, we have all noted the moves in the Soviet Union toward a more open society. For more than two years, no one, as far as we can tell, has been prosecuted or convicted under the articles of the Soviet Criminal Code which make so-called "anti-Soviet agitation and propaganda," "defamation of the Soviet system," or unauthorized religious activity serious crimes, punishable by years in the Gulag. All persons heretofore convicted under these articles have been released. We have been told by the Soviet authorities that the practices which we considered to be abuse of psychiatry have come to an end and that all persons heretofore improperly committed have been allowed to return home. We have some reports to the contrary and intend to check them out. Jamming of foreign broadcasts has been stopped. Interference with the practice of religion has been reduced. Emigration has increased substantially. Legislative elections will soon be held, which will give the average Soviet citizen at least some opportunity to express preference for one candidate over another.

*

199/186

Although much happened in the Soviet Union during 1988 that even as recently as three years ago, we would not have expected to happen so quickly, we have to keep in mind that the Soviet Union has still far to go before it could be deemed to be in full compliance with the provisions of the Helsinki Final Act. It is still a one-party dictatorship. The secret police still play a powerful role in repressing dissent. The rule of law is a stated goal, not a reality. The media remain state-dominated and controlled. And religion remains under State control.

We must also note that the ultimate success of those seeking reform in the Soviet Union is by no means assured. What is clear is that for the first time in many decades the Soviet leadership is no longer monolithic. There are clear differences between those who want the country to move further in the direction of political and economic freedom and those who believe that the new policies have gone much further than they should and that retrenchment is essential.

Looking at some other members of the Warsaw Pact, we can note that in Hungary and Poland there has been significant progress away from the traditional totalitarian approaches to human rights and political reform. The same cannot be said for Bulgaria, Czechoslovakia, the GDR, and Romania.

199/186

Among positive developments in 1988 in other parts of the world, we are pleased to see progress toward democracy in Pakistan, the Republic of Korea and Taiwan. Also, the plebiscite held in Chile on the continuation of General Pinochet in the presidency was conducted fairly and honestly. It resulted, as we know, in the rejection of the incumbent by the voters. We hope to see Chile's peaceful transition to democracy in the year ahead.

6/19

Unfortunately, there is also a negative side to this ledger and the question arises just where to begin in this brief survey. A review of developments in 1988 leads to the conclusion that inter-ethnic disputes resulted in the greatest number of casualties and often involved the most egregious human rights violations.

It is in this context that attention should be drawn to the fate of many Kurds in Iraq. There is no doubt that significant groups of Iraqi Kurds have for years been in revolt against the Iraqi government. But the nature of the Iraqi government's response as the war with Iran was drawing to an end was truly shocking. In two attacks on towns populated by Kurds, many noncombatant civilians were killed. Estimates of the dead range up to 8,000. Truly frightened by these chemical warfare attacks, more than 50,000 Iraqi Kurds fled to Turkey within a

199/186

matter of days late last August. More than 50,000 others have fled to Iran during the last two years.

7/19

Furthermore, in 1988, Iraq continued its program of forcible relocation of Kurds from their traditional rural regions to urban areas and, reportedly, also to detention camps. The agricultural economic base of this population was totally destroyed. More than 500 villages were completely leveled. The total number of people thus relocated is estimated at more than half a million.

Inter-ethnic strife between the ruling minority of Tutsis and the majority population of Hutus also led to thousands of deaths in Burundi in 1988. Responding to killings of Tutsis initiated by the Hutus, Burundi's Tutsi army killed and injured many thousands of completely innocent civilians. Here, too, about 50,000 people, all Hutus, fled the country to nearby Rwanda where their ethnic group is in the majority. By year end, however, most of them had returned to Burundi. This is due in large part to the laudable efforts undertaken by President Buyoya of Burundi, who is obviously trying his best to lay a foundation for true conciliation between the two ethnic groups.

Another African country in which ethnic differences have

X

1919/186

resulted in many deaths is Sudan. There the struggle has been between the Sudanese government, largely oriented toward the Arab and Moslem north of the country and the Sudanese People's Liberation Army, the SPLA, made up largely of people from the Black, Christian and Animist south. In the military efforts in which both sides have been engaged, they have often cut off food shipments to areas controlled by the other side, with the result that many civilians have starved to death. Estimates for 1988 exceed 150,000 such deaths.

In Somalia, government forces responding to an ethnic-based insurgency used artillery extensively in urban areas where insurgents had barricaded themselves, and bombed and strafed zones populated by civilians. There are no reliable estimates of the number who died, but about 400,000 Somalis fled the fighting, and many remain in refugee camps in Ethiopia, where conditions are harsh.

The strife resulting from the system of apartheid in South Africa continued in 1988, with a disturbing increase in attacks on civilian targets within the country. Attacks were suspected of emanating from various quarters, including South African security forces and rightwing sympathizers as well as the African National Congress. The Government took steps to curtail peaceful opposition to apartheid: banning the

199/186

activities of 32 anti-apartheid organizations, and placing ever-stricter limits on the press. Although the South African Government's agreement to the Angola/Namibia Peace Accord contributed to increased regional stability in 1988, domestically the Government continued to avoid serious discussions with credible black leaders about a solution to South Africa's problems.

9/19

Inter-ethnic strife also tragically continues to plague Sri Lanka, where the Government has for the last five years been caught in the middle, as Tamil and Sinhalese extremists have committed serious acts of violence. As in so many other settings, once a government must use its security forces to suppress large-scale violence, these forces, too, no longer play by the rules. Since 1987 an Indian Peace-Keeping Force has been present in Sri Lanka, which has sustained casualties, and which, in turn, has also been accused of human rights abuses. During 1988 more than 1500 persons, including civilians, were killed in fighting involving Tamils in north and east Sri Lanka. Approximately 800 persons, many of them government officials, died in political killings perpetrated by Sinhalese extremists. Also, there continue to be reports of so-called disappearances following arrest by security forces. There is reason for concern that many of the "disappeared" are, in fact, killed.

199/186

Different in nature from the foregoing country situations were the developments in Burma. If we want to look for proof of the fact that standards of governmental conduct enshrined in our Declaration of Independence are not culture-bound but are universal in nature, Burma's experience in 1988 can be cited as evidence. After decades of total repression, the people rose up in protest against the military regime, calling for freedom and for democracy. They were, however, brutally repressed. The exact numbers will never be known, but certainly several hundred and maybe thousands of civilians were killed as the Burmese Army trained its guns on civilian demonstrators.

Serious human rights violations also occurred in Iran and Afghanistan. There were several hundred political executions in Iran and numerous reports of torture. Members of the Baha'i religion continue to be persecuted, though with slightly lessened ferocity than in previous years.

It will take a long time for Afghanistan to recover from the tragic consequences of close to ten years of Soviet occupation. Reports of large numbers of political killings and cases of torture continued in 1988. One of the important questions before the world community at this time is what can be done to help Afghanistan heal its wounds after the Soviet pull-out and how respect for human rights can be instilled in a

199/186

setting in which there has been so much violence and brutality engendered by the Soviet occupation forces and their puppet government.

I have heretofore made brief reference to South Korea. Let me add that in 1988 North Korea remains the country in which totalitarian control remains more repressive and brutal and thus more effective than anywhere else.

In the Western Hemisphere that ranking goes to Cuba. While Kim Il Sung of North Korea retains his position as the world's longest-lasting dictator, General Stroessner's fall has moved Kim Il Sung's good friend and imitator, Fidel Castro, into the #2 position. Though Cuba did during 1988 release most long-term prisoners, most of them serving sentences in excess of 20 years, the system of totalitarian control of the country was maintained as basically unchanged. The "heresy" of Glasnost remains banned in Cuba.

I shall now turn to two other situations which, as an analysis of the facts will demonstrate, do not belong in the category of the most serious human rights problems to which I have just referred. They have received attention, instead, because of the good relationship between the countries in question and the United States. The first such situation is

that in the Israeli-Occupied Territories. 199/186 D/A

During recent months, I received many letters urging me to be sure that we publish an even-handed report on the Occupied Territories, suggesting that we might be excessively lenient. Yet, the opposite is the case. To be sure, we try our best to apply uniform standards in the preparation of our reports. There is no doubt, however, that inevitably our reports on open societies, from which a great deal of information can be obtained, are more thorough and more detailed than those on closed societies, concerning which we have much less information. Beyond that, it is simply a fact of life that higher standards are being set in the case of Israel than are set elsewhere, so that practices which are set forth in detail in our country report on the Occupied Territories would be briefly summarized or even omitted in other country reports.

As far as substance is concerned, this case differs from all others in that we are here not dealing with the actions of a government toward its own citizens, but with the action of a military government, applying both civilian and military law, in occupied territories. The underlying problem is not, as in other settings, the relationship between a government and its citizens, but the question of arriving at a peace settlement. Against that background, we have described in our Occupied

X

199/186

13/19

Territories report the areas of our concern. They focus on the measures taken by the Israeli Defense Forces to repress the wave of civil unrest which has swept the territories since December 1987. We recognize that the harsh measures taken by the military were provoked by such acts as the throwing of stones and Molotov cocktails, the burning of tires, and the erection of barricades. We believe, however, that the response thereto has been excessive rather than measured, causing many casualties and, during 1988, 366 cases of Palestinian deaths. We have also been concerned about such practices as punishment by deportation and the blowing up of the homes of persons accused of violent acts. Finally, we have noted that disciplinary measures taken against Israeli soldiers for violating rules of conduct are far too mild.

The second case in this grouping is that of El Salvador. In passing judgment on human rights violations in that country, it is important to distinguish between facts and disinformation.

Here the backdrop to the human rights problem is furnished by the Communist insurgency, which has continued for an entire decade. In the course of the years, the FMLN, which once was a major threat to the survival of the Salvadoran Government, has lost ground. However, the FMLN has resorted to assassinations of elected officials and urban terrorism to cause instability.

X

199/186 14/19

There is no doubt that they have lost any appeal they might once have had for the bulk of the population. Their political allies are participating in the presidential election, but are currently receiving the support of no more than 10 percent of the populace.

During 1988, the number of killings for political reasons averaged roughly 20 per month. Though every single death is a tragedy for the family affected, note should be taken that this figure does not reflect an increase over recent years. The corresponding monthly average was 22 in 1986 and 23 in 1987. It is down substantially from the monthly averages of 444, 219, and 140 per month for the years 1981 to 1983. In addition, 34 civilian deaths occurred during combat between the two sides in 1988, and 42 persons died as a result of guerrilla mines. The political killings to which I have here referred are attributable to rogue operations of personnel of the security forces, on one hand, and carefully calculated measures authorized by the FMLN leadership, on the other hand. (The latter has recently focused on the murder of elected mayors.) I need to underline that we are convinced that the elected civilian government of El Salvador is <u>not</u> responsible for extrajudicial killings. Nor do we believe that there is any evidence of culpability by the leadership of the military forces. The problem lies at lower levels in the military and

X

199/186 15/19

the failure of the top leadership to clamp down hard on those guilty of human rights violations, particularly its failure to prosecute officers.

This brings me to the related topic of the operation of the Salvadoran judiciary. I regret to say that criminal cases with political implications have simply been avoided in the Salvadoran justice system, whether the defendant is associated with the political Right or with the political Left. I should add that El Salvador is not the only country in this category. Strong independent court systems are even more rare throughout the world than are democratically-elected governments.

In the time which I have taken here I have touched on human rights developments in 23 countries and have covered each of them only very briefly. Judgment calls had to be made in selecting the situations which I described. Our Country Reports make up for my selectivity and brevity. They cover all countries and deal with each in reasonable depth. I shall be glad to respond to your questions.

# # #

END

OPENING REMARKS FOR HUMAN RIGHTS HEARING
FEBRUARY 8, 1989
Rep. Wayne Owens

199/186 16/19

We recognize that most of the interest today deals with the country report on Israel. The report was released yesterday and has already been the focus of much attention.

It is important that the Israel Report be put in perspective. It is a very explicit and critical analysis of Israel's human rights failures in its administration of the West Bank and in Gaza, unprecedented in the candor of its criticism of one of America's most important allies. It was prepared under the direction of former Secretary of State George Shultz and his Assistant Secretary Richard Schifter, who are known to be exceedingly fair, careful and responsible individuals, and whose interest in Israel's well being can not be questioned. This workmanlike report reflects those characteristics, and I commend you, Mr. Secretary, for the integrity of this report.

I have been through the Israeli territories extensively, including the Gaza Strip, over the course of four visits in the last year. I can personally testify that the conditions described in the report reflect the actual situation, to the extent that I am familiar with them.

The human rights abuses, and abuses they were, were primarily the result, in my opinion, of inadequately trained Israel Defense Force troops being thrust into situations which

199/186

17/19

they were not prepared to handle. The IDF is not a trained police force, but rather an Army, a superb army which is the envy of countries twenty times Israel's size. But he report implies a very pertinent question: why, after months of stone and gas bomb throwing, were troops not given protective gear and weapons and trained to handle that violence without having to resort to disproportionate violence. And why insist that every corridor in every town and refugee camp be patrolled by Israeli troops? One cannot place five or six unprotected young soldiers in a situation where they are surrounded by several hundred young rock throwers, and not expect that they will use the only weapons available to them.

Some have asked whether Section 502 B of the Foreign Assistance Act should be applied. That statute requires that "no security assistance may be provided to any country, the government of which engages in a consistent pattern of gross violations of internationally recognized human rights." For the record, the State Department has made the determination that Israel is not in violation of this Statute, and I agree with that finding. Israel is conscientiously attempting to respond to complaints of abuses, I can say from personal observation, and the State Department and this Subcommittee will continue to monitor their progress. Human rights abuses are not the result of systematic policy sanctioned by the Israeli Government.

X

199/186

Israel is one of our most important allies, from a strategic point of view. Our security is tied up with their own, and that is why we provide so much military and economic assistance. If Israel were not the strongest military presence in the middle East, it would require a substantial American military presence.

The United States now says formally, through this report, that which some have been saying privately, including many in Israel. "Israel must employ more humanitarian methods in containing the unrest. More importantly, Israel must come to grips with the reality that the status quo in the territories is unacceptable, both in terms of Israel's security and in terms of the human rights of the Palestinian people." This report calls upon Israel to bring an immediate end to these abuses. Any other response will be inconsistent with the highest regard for human rights and human dignity which characterize the Israeli and American democracies.

But the enemies of Israel should not be comforted by this report. It will not decrease America's committment to Israel's security in the least, because our own security is intertied. Those Palestinian leaders who cry for peace should call for a moratorium to the rock throwing and the gas bombing. Violence begats violence.

Lastly, Israel is just one of the 169 countries covered by this report. Many other countries, including others which we

99/186

consider allies and to whom we give military and economic assistance, El Salvador, Guatemala and Turkey to name three, are also accused of very significant human rights abuses in this report.

19/19

14

דף: 1 מתוך: 1	טופס מברק קשר ניו-יורק	דחיפות: מידי
אל: שר החוץ		סווג: שמור
		תז"ח: 111200
דע: חגן שה"ח, יועץ מדיני, סמנכל ארבל		מס' מברק: 0 0318
מאת: יוחנן ביין נאום		

מועב"יט - יש"ע. למברקנו 307

בניגוד לעבר החלטנו להתבטא המעם טמוך לפתיחת הדיון כדי למנוע הרוטם של התנצלות וישיבה על טפסל הנאשמים.

לא נסחפנו לנושאי "זכויות האדם" אלא תקפנו בנוסא המדיני:

התרכזנו בקצרה בסיבות מדוע אין הסדר,; תקפנות ערבית נמשכת, כולל עתה בשמחים;אש"מ ;הטרור;תורת השלבים ואיומיו כלפי תושבי יש"ע, דחיה ערבית טל כל פתרון מוצע באמצעות מו"מ ישיר.

אלימות לא תדחה חתירתנו לשלום ועמידתנו על צרכי הבטחון שלנו.

שום טפטוף בעולם לא נפתר ע"י מפיית פתרונות בהתעות ועידות בינ"ל אלא רק ע"י מו"מ ישיר.

רגיעה,דיאלוג ומו"מ ישיר הם הדרך היחידה להגיע לפתרונות הביניים ופתרונות קבע.

רו"המ טמיר הציע לאחרונה כי נהיה נכונים גם לחסות המעצמות ו/או חטי"ל כדי להגיע למו"מ ישיר.

למרות האלימות הצעתנו למו"מ עם שכנותינו ונציגי ערביי יש"ע עומדת, ואנו מאמינים כי במו"מ ישיר כזה ימצא פתרון שיספק הן צרכי הבטחון של ישראל והן את זכויות הפלסטינים.

בברכה

נאום

שמה סלשהה גשל גלגנל ביחנע אחבל ב סיבל גזפ
רבל לארבל

תאריך:	שם השולח:	אישור:

END

16

דף: 1 / מתוך: 3	טופס מברק קשר ניו-יורק	דחיפות:
אל:	מע"ת, מצפ"א, הסברה	סייג:
		תז"ח: 091330
דע:	יועץ תקשורת לרה"מ, יועץ תקשורת לשהב"ט, לע"מ, דו"צ קש"ח, מזכיר הממשלה, ~~[illegible]~~	מס' מברק: 0 0253
מאת:	עתונות, ניו יורק	

THURSDAY, FEBRUARY 9, 1989 NYTimes

Shamir Upholds Force to End Violence

By JOEL BRINKLEY
Special to The New York Times

JERUSALEM, Feb. 8 — The Israeli Government focused on the American State Department's unusually harsh criticism of human rights practices in the occupied territories today, but only for as long as it took to affirm that the army will not change its behavior.

"We're sorry about any loss of life," Prime Minister Yitzhak Shamir said, "but there's no chance to put an end to violence without taking forceful means."

He spoke a day after the State Department issued a worldwide survey of human rights practices that cited "a substantial increase in human rights violations" as a result of Israel's response to the Palestinian uprising in the occupied West Bank and Gaza Strip.

As the violence in the occupied territories continued, four Palestinians shot by Israeli soldiers died today, including an inmate at a prison in northern Israel. It was the largest number of deaths in one day since early December; at least 347 Palestinians have been killed by Israelis since the uprising began 14 months ago.

Settler Is Burned to Death

At the same time, an Israeli settler was burned to death this evening after his car apparently was struck by a firebomb near the West Bank settlement of Alfei Menache. The army was investigating the death tonight and was unable to say with any certainty whether he had actually been struck by a firebomb.

The death of the settler, the 14th Israeli to be killed since the uprising began, came too late in the evening to become a part of the day's debate, though late tonight Mr. Shamir said the death "proves once again the lack of balance between this report and the reality in our land."

Senior Government officials today berated the United States for continuing its talks with the Palestine Liberation Organization as Israel defended itself from the State Department's charge that the army was responsible for "many avoidable deaths and injuries" in the occupied territories.

שדר מקשרים לשה"ב בשגרת בקר ל"מ הסברה בנוגע לפגיעה

תאריך: 9/2/89 שם השולח: גיל שלאדרן אישור:

בוצע ע"י, בנצרת בבאר

Even with the public censure from the United States, Benjamin Netanyahu, the Deputy Foreign Minister, said the ministry's priority is "to stop this juggernaut, this worldwide stampede" to recognize and endorse the P.L.O. He and others contend that the P.L.O. continues to be a "terrorist organization" despite the statement in December by its chairman, Yasir Arafat, renouncing terror.

U.S. Jewish Groups Lobbied

All week, Israeli officials have been lobbying the leaders of American Jewish organizations, meeting here, to take their side on the question of whether the United States should talk to the P.L.O. The Israeli arguments finally proved effective today. The Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations issued a statement saying it was conviced that the P.L.O. had "violated its assurances" that it has "renounced its strategy of terror."

In an interview, Mr. Netanyahu said: "We have two problems. The first is the territories and the Arabs," which led to the critical comments in the State Department report. "And the second is the survival of the country. We shouldn't try to solve the first problem at the expense of the second."

And after an "inner cabinet" meeting of the most senior ministers today, the Government took the unusual action of making public a decision by the Cabinet to affirm its confidence in the army and the way it has been carrying out its work in the West Bank and the Gaza Strip.

The Cabinet statement said the army would continue to act as it has been "to insure the peace and security of all of the residents and travelers" in the territories, "and will act intensively to prevent any disturbance of law and order."

The Foreign Ministry, meanwhile, sent a long cable to Israeli diplomats, detailing how they should respond to the State Department report.

The cable is the most detailed official response the Government has offered, and it is unyielding in its rebuttal of every point in the State Department report. It points out at the start that the State Department "did not, unfortunately, give full consideration to the actions of local extremist elements and the major dilemmas which these cause for Israel."

Several American Jewish organizations have been meeting in Jerusalem this week, and senior members of the Israeli Government have been working all week long to persuade them to go back to Washington and tell the State Department to call off its talks with the P.L.O.

The American decision to talk to the P.L.O. came while most American Jewish organizations were furious with the Israeli Government, particularly the Likud party, for its promise to the religious parties at Government coalition negotiations that it would change the definition of who is Jewish under Israel's law of return.

While Israel denounced the American decision from the very first mo-

The Israeli leader is curt in his answer to harsh criticism from Washington.

0 0253

MCR 24

2/3

ment, most American Jewish groups were equivocal, neither taking Israel's side nor fully endorsing the State Department's decision either.

To bolster its arguments about the P.L.O. today, the Foreign Ministry made public an identity card taken from the body of one of the five well-armed guerrillas killed in southern Lebanon on Sunday while on their way toward the Israeli border. The card identified the man, Wakid Achmed al-Yosef, as a sergeant major in the Popular Front for the Liberation of Palestine.

With that, and after a broad array of speeches, lectures and discussions with almost every senior Israeli leader over the last several days, the Conference of Presidents of American Jewish Organizations issued a statement here today, making clear that they have come back into the fold. That brought broad smiles of satisfaction to the faces of Israeli Government leaders.

The statement said, "The P.F.L.P., a member of the P.L.O, has admitted responsibility for the terrorist attempt, making worthless Yasir Arafat's assurances that he has renounced terror. We intend to raise this matter with Secretary of State Baker next week, on our return from Israel."

Earlier today, Palestinians said an Arab convict was killed and 19 others were wounded when rioting erupted inside the Megiddo prison in northern Israel after officials canceled prisoners' weekly family visits. In the West Bank, two Palestinian youths were shot dead in clashes with soldiers, the army spokesman said. Another Palestinian died after being shot in the head with a plastic bullet in a Gaza Strip clash with troops on Tuesday, Palestinians and the army said.

0 0253

MCP 2Y
3/3

U.S. Concerned Over Clash

WASHINGTON, Feb. 8 (AP) — The United States has formally notified the Palestine Liberation Organization of its "serious concern" over the P.L.O.'s clash with Israelis in southern Lebanon, the State Department announced today.

The department said Robert Pelletreau, the Ambassador to Tunisia, registered the American view at a meeting in Tunis with Hakam Balloui, a P.L.O. representative.

The department spokesman, Charles E. Redman, declined to say if the State Department considered the incident an act of terrorism or to give details of Pelletreau's discussion with Mr. Balloui.

"I'm just going to confirm that Ambassador Pelletreau met with the P.L.O.'s representative in Tunis and raised our serious concern over the incident in Lebanon," he said.

Mr. Pelletreau is the designated American contact with the P.L.O., which makes its headquarters in Tunis.